Any 57.—Núm. 18.907.—Preu: 15 cèntims

Dimarts, 11 de juny de 1935

ABONAMENTS

Barcelona, mes ... ... 2'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ... ... 10'— »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre... 12'— »
Països conveni postal, íd. ... ... 15'— »
Altres països, íd. ... ... 25'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPREMTA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS El cel està serè, a excepció de la Costa Brava, on hi ha alguna nuvolositat.

Els vents en general són fluixos del sector sud i les temperatures es mantenen amb tendència a l'augment.

Les màximes d'ahir foren de 30 graus a Seròs i 29 a Les i Tremp. Les mínimes d'aquesta matinada han estat de 7 graus a l'Estangento i 8 a Núria.

CRONICA

La Lliga parla de ranxos

Ha bastat l'anunci d'un acte públic organitzat per Acció Catalana en el qual Nicolau d'Olwer fixaria la posició del partit que representa, perquè la Lliga perdés els estreps

Bon senyal. La Lliga es posa al pas dels seus ingrats amics de fora de Catalunya per deturar la reacció esquerrista que els amenaça. També havia de caure en aquesta temptació; es veu que el destí implacable no li vol estalviar cap pecat. Es trist, però no hi podem fer res.

Diumenge dedicava un article a la política d'Acció Catalana, i entre altres fineses dels que Acció Catalana s'havia aliat amb l'Esquerra "per qüestions de ranxo".

Perles d'aquesta magnitud no s'esborren de la memòria tan fàcilment. Recordem la que l'òrgan de la Lliga va dedicar al senyor Jaume Carner, quan hagué de deixar el ministeri de Finances, per anar a morir víctima d'una malaltia inexorable, massa coneguda d'algú de la Lliga, per desgràcia seva. No obstant, "La Veu de Catalunya" escrivia que el senyor Carner se n'havia anat "tan fresquet", deixant un dèficit de tants i tants milions. ¿Tan fresquet, oi, senyor Cambó? I el bo del cas és que l'obra d'aquell ministre català contaminat per l'esquerrisme i l'azañisme més diabòlics encara dura perquè tots els que han vingut després no han sabut conjuminar un mal pressupost que substituís bé o malament el que va fer l'home que hagué de deixar el ministeri per a anarse'n "tan fresquet" a una clínica.

Però tornem al ranxo, que en bona fe és tema suculent. Diu "La Veu" que Acció Catalana s'alià amb l'Esquerra per qüestions de ranxo. "La Veu", que tan bons informadors pot tenir en qüestió d'afers i de finances, ens podrà dir les finques, els béns, les accions que la gent d'Acció Catalana han tret d'aquella aliança a base de ranxo.

Reconeixem que en qüestió de ranxo la Lliga hi entén; en reparteix per a tots els gustos. En té un per a mantenir la cohesió del partit i evitar que s'esgarriï alguna ovella parlamentària, atreta per la pastura de la Ceda; l'han tastat molts addictes del senyor Cambó, i els resulta excel·lent; és un ranxo tan gras que de tant en tant s'hi troben tallarucs de deu mil dòlars a l'any i per un temps indefinit. ¿Com pot esberlar-se un partit que compta amb uns arguments tan patriòtics?

Realment, "La Veu de Catalunya" sense adonar-se'n ha al·ludit allò que és la medul·la de la política actual de les dretes. Es refien molt més de les pessetes que dels vots. ¿No veuen, però, que amb aquesta política plutocràtica, profundament materialista, la gent modesta, els pobres, se senten més pobres que mai, més distants i distints dels qui amb la capa d'una espiritualitat hipòcrita no poden enlluernar sinó els que senten una atracció irresistible pel ranxo guanyat a qualsevol preu? Especulen amb conversions que són veritables perversions; enrolen el despit individual, compren les rancúnies personals a bon preu

A nosaltres no ens interessen els que es mengen el ranxo, sinó els que el reparteixen. Són aquells que el seu diari distingeix amb el nom d'"il·lustres amics" que ens estimulen perquè per a nosaltres no hi ha altres responsables sinó ells. Tant se'ns en dóna que els articles portin un nom conegut al peu; d'aquí a un any o d'aquí a dos podrem trobar els mateixos noms en altres papers que serviran de trinxera per a paquejar-los a ells; l'interessant és l'aval que els dóna la casa que els allotja i el senyor que serveixen.

Altrament coneixem el joc. A la planta baixa hi ha unes finestres on, quan és l'hora, els homes de la "feina" escupen al que passa pel carrer, li etziben una glopada de fel; al primer pis, on viu i treballa per la pàtria l'"il·lustre amic", són tancats balcons i finestres; quan s'escaurà, el gran home, que no obre la boca que no l'erri, sortirà per deturar l'operació, i els incauts diran: quina delicadesa! això és l'espill de la cavallerositat; mentrestant, però, els que han tingut la desgràcia de posar-s'hi a tret hauran conegut el càstig que es mereix qui gosa criticar la clarividència nefasta dels "il·lustres amics" que, prou enfeinats amb els afers particulars, tenen l'abnegació de deixar-se plantar obstinadament la bleda política al clatell. I això sempre per catalanisme; i doncs?

Ara mateix — seguim la figura que usa "La Veu" — fan com l'arqueòleg que recull, enganxa i restaura trossos de terrissa. Realment, aquesta feina feta amb entusiasme i encert no és mai risible; però ¿què dirfem d'un arqueòleg que després de recollir, precàriament, uns quants trossets escampants, se'ls deixés prendre de les mans i en fos apedregat, con un infeliç? No riuríeu? Els personalismes no ens estimulen; mai no ens ha fet goig aquest sistema de combatre i renunciem sense esforç a la gloriola d'espatotxí literari. Si la Lliga ho creu imprescindible per a l'èxit de les seves campanyes polítiques, que no s'estigui de recórrer-hi. Hem d'advertir, però, que per nosaltres no existiran els homes que escupen de les finestres baixes estant; són els "il·lustres amics" que ho consenten i ho atien els que ens atrauen. Amb això, sempre que ho creurem oportú, censurarem allò que ens semblarà censurable políticament i riurem de tot allò que trobarem risible. No volem cap raó per a inclinar-nos amb un silenci deferent davant d'un partit catalanista que s'avé a governar Catalunya en les condicions presents.

ELECCIONS A GRÈCIA

De 300 llocs, el partit governamental n'obté 287

Tsaldaris, cap del govern, declara que el 85 per 100 dels sufragis són monàrquics

Atenes, 10. — Ahir se celebraren les anunciades eleccions legislatives per a l'Assemblea Nacional, i a deduir pels resultats obtinguts, el Govern aconsegueix un avantatge decisiu sobre les oposicions monàrquiques.

S'ha observat un augment de votants en els comunistes, degut a que molts venizelistes han votat per ells.

La victòria governamental és aclaparadora a Atenes, Pireo, Macedònia, Tràcia i a gairebé totes les illes. L'abstenció ha estat poc considerable, malgrat la campanya que en aquest sentit féu l'oposició republicana.

A Maritza, d'un cens de 22.000 votants, hi hagué 3.500 abstencions; a Chalcis, de quatre mil inscrits, se n'abstingueren uns 500, i a Macedònia, on l'abstenció ha estat més intensa, no ha arribat al 15 per 100.

A les 124 primeres seccions, mentre el Govern obtenia 32.470 vots, l'oposició monàrquica de Metaxas, solament en suma 8.678.

El President de la República ha felicitat el president Tsaldaris pel gran triomf del Govern.

(*Continua a la pàgina 7, col. 3*)

LLEGIU:

LA VERITAT SOBRE L'AFUSELLAMENT DE MISS CAVELL a la pàg. 4.
TURISME, a la pàg. 4.
LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
INFORMACIO DE MADRID, a la pàg. 5.
DE LES TERRES CATALANES, a la pàg. 6.
INFORMACIO D'ESTRANGER, a la pàg. 7.
ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

El Servei de Recaptació de Contribucions de la Generalitat, organització model

Els vicis de l'antiga recaptació

Les entitats econòmiques demanaran al Govern que el servei sigui reintegrat a Catalunya

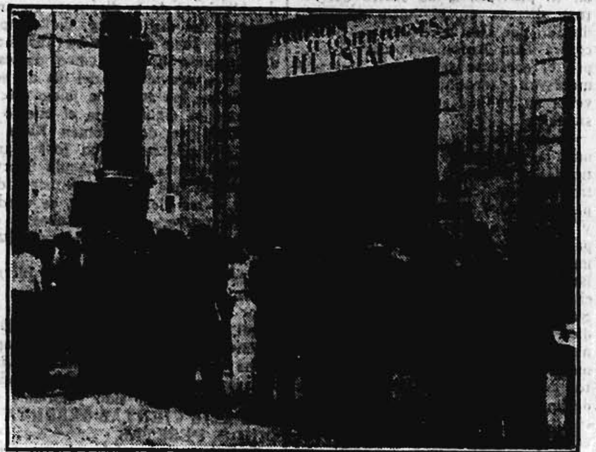

Les cues de la Via Laietana que l'actual organització comporta

El dia 9 d'octubre de 1934 el ministre de Finances del Govern de la República, senyor Marraco Ramon, va autoritzar un Decret en el qual es disposava que la Delegació d'Hisenda de les ex-províncies catalanes, s'incautés del Servei de Recaptació de Contribucions que fins aleshores havia efectuat la Generalitat.

Com dèiem, aquest decret fou signat tres dies després del 6 d'octubre, quan encara la Península es trobava en plena convulsió revolucionària i molts ministres no havien, com aquell qui diu, tingut temps de prendre possessió dels respectius càrrecs; eren els dies en els quals el senyor Anguera de Sojo, el català del Govern del 4 d'octubre, comenava a oferir a la consideració dels seus amics i aliats la famosa teoria de "La fallida dels òrgans de poder".

Avui, aclarida ja un xic la situació política en relació a la d'aquells dies, i traslladat el senyor Marraco del Ministeri de Finances al d'Obres públiques, on sens dubte seguirà afavorint-nos amb la seva simpatia, el problema segueix en peu.

L'interès públic, el del contribuent i el de les finances de l'organisme autònom són qüestions prou importants perquè la Generalitat i les Entitats Econòmiques de tot Catalunya s'hi sentin interessades i organitzin la defensa d'aquests interessos. Per al periodista, ultra l'innegable que té aquest afer, hi ha també el de contestar uns col·legues forasters que no han dit la veritat sobre la qüestió.

COM VA VENIR A CATALUNYA EL SERVEI

Un Decret de Calvo Sotelo, de 29 d'abril de 1927, va encarregar a la Diputació de Barcelona, per via d'assaig, la recaptació dels impostos de l'Estat a aquesta "província". Al cap d'un any, trascorregut el període de prova que se li havia imposat, el ministre de Finances de la Dictadura, davant de l'èxit assolit per l'Administració Provincial, va adjudicar-li definitivament el Servei.

Caigudes la Dictadura i la Monarquia, la República va respectar el Servei. Més tard, quan la discussió de l'Estatut, les Corts Constituents van convalidar definitivament la concessió i quedà aquesta expressament consignada en l'article 17 de l'Estatut.

Cap obstacle seriós, cap dificultat no va presentar-se al Servei fins el 9 d'octubre. Pertot arreu se'n parlava amb elogi i al Ministeri de Finances més que enlloc. A Madrid, en els prestatges de les Oficines corresponents, hi ha en lloc visible els comptes presentats pel Servei de la Generalitat. Nets, sense esmenes, sovint són fullejats i oferts als recaptadors de les altres viles d'Espanya com a exemple a imitar.

De Madrid també havien vingut diverses vegades a Catalunya alts funcionaris del Ministeri de Finances, per tal de conèixer els sistemes recaptatores emprats per la Generalitat (fitxers, classificadors, equips de màquines elèctriques de calcular, etc.) i de la seva visita se'n va deduir sempre elogis per al Servei.

FRAGILITAT DE L'EXERCICI DE LA FUNCIO RECAPTATORIA

Tothom ho sap: El càrrec de recaptador de contribucions és dels més sol·licitats, per ésser, entre altres raons, el que posa en joc un nombre més considerable de ressorts i d'influències. ¿Es tracta també de l'exercici d'una funció esplèndidament remunerada?

Es ben clar que no.

La fiança que s'exigeix al recaptador de la zona primera de Barcelona, posem per cas, és de 1.104.447 pessetes. Aquest capital, al 7.25 per 100, representa unes 80.000 pessetes d'interessos, de les quals el que dipositi la fiança se'n veurà privat. Degut a què el recaptador, com a premi de cobrança només pot obtenir un benefici de 58.300 pessetes, resulta que no tan sols hi perdrà 21.700 pessetes, sinó que també haurà de pagar totes les despeses que suposa la recaptació: installació, lloguer, personal, etc.

¿Com s'explica, doncs, que un càrrec d'aquesta mena sigui tan perseguit? — (*Segueix a la pàg. 3.*)

A Sant Martí: L'immoble on l'actual organització té installat el servei

A Sant Martí: L'immoble on la Generalitat tenia installat el servei

TRIBUNAL DE CASSACIO

Fa uns quants dies aparegué a "La Gaceta" el decret regulant l'ús de banderes. Tan bon punt s'anuncià, ja apuntàrem que el tal decret era una reproducció agreujada del que dictà el Govern Berenguer, puix que tota la precisió que aquell tenia desapareix en el del Govern actual, ja que si bé la seva interpretació la confia a les autoritats governatives, en la pràctica queda a criteri de subalterns.

bo és que es tingui present que no és lícit d'ampliar l'abast del decret amb interpretacions abusives. Aquesta disposició diu que les corporacions oficials i les associacions amb caràcter oficial han d'hissar la bandera de la República per sobre de la regional. Això és clar, i no afecta, per tant, les entitats particulars, malgrat que hi hagi alguna autoritat policíaca que confongui la inscripció oficial en el registre d'associacions amb el caràcter d'oficialitat que es reconeix a determinades corporacions.

L'altre punt a interpretar és el que es refereix a l'exhibició de banderes que constitueixin una provocació, per a les quals s'haurà de demanar permís i es concedirà a condició que s'ostentin acompanyades de la bandera de la República. Això a nosaltres també ens sembla clar, i considerem que no afecta tampoc les entitats que exhibeixen la bandera catalana. A menys que l'autoritat competent consideri que la bandera catalana, oficial d'una regió autònoma de l'Estat, és una provocació.

I que consti que no els preguntem si troben bé o malament les disposicions del decret, sinó si consideren que la interpretació que hi dóna la policia de Barcelona és la justa.

Llegiu LA PUBLICITAT i Propagueu-la!

LA VOLTA A CATALUNYA

Comentari final

Els corredors passen per davant de les tribunes emplaçades a Montjuïc (Foto Centelles.)

Quan ahir al migdia, des del micròfon installat a Montjuïc, vaig acomiadar-me dels lectors i radiooients amb els quals hem estat en comunicació aquests dies que hem seguit la Volta Ciclista a Catalunya, no comptava que hauria de reprendre avui aquest tema, sobre el qual hem parlat i escrit durant una setmana llarga. Dono aquesta explicació prèvia perquè tanta insistència per part meva té el risc de fer-me passar a la posteritat amb el títol singular de l'*home-que-va-seguir-la-Volta-a-Catalunya*.

Això no vol pas dir, ben entès, que aquesta gran prova esportiva no sigui mereixedora de tot l'interès i de totes les atencions. Pel que personalment m'afecta, bastarà una confessió: el dia primer de juny, quan vaig sortir de la plaça d'Espanya el meu ànim, periodísticament parlant, s'acostava més a l'escepticisme que a l'entusiasme previ; la Volta Ciclista se m'oferia com un tema apte a exercitar un humor fàcil i per a caçar el pintoresc anuat d'una ironia sense mala intenció. Però no vaig trigar gaire a veure que m'havia equivocat de mig a mig. La Volta, amb el seu color, el seu estrèpit i, sobretot, amb una mena d'autèntica grandesa, se m'imposava virgue's que no. El que havia d'ésser un viatge somrient, agafava a estones l'obscur color del drama. Recordo, per exemple, que en l'etapa de dijous vaig arribar a Girona amb els nervis a tres quarts de quinze. No és pas que sigui donat a les fàcils emocions, però aquesta lluita aspra, barreja de sang i de glòria, que uns homes, endurits per l'esforç i aguantats per una voluntat de ferro, mantenen a ple sol, sobre el meravellós escenari del paisatge del nostre país, constitueix un espectacle d'una força i d'una originalitat tan rares que no toleren la indiferència.

Això pel que fa referència al que en diríem la part interna de la Volta. Perquè després hi ha una cosa potser més impressionant encara, i és aquest joiós alçament popular que el pas de la virolada caravana provoca a tot Catalunya. Ja ho he dit altres vegades, però no hi ha altra forma d'expressar-ho: imagineuvos una festa major ambulant, amb tota la gràcia i l'alegria del nostre poble, que us espera a cada cantonada. La lluita purament esportiva no direm quedi ofegada, però sí ennoblida per aquest marc de joia popular. Cal ben poca imaginació per preveure l'enorme partit que es podria treure d'aquesta Volta si l'organització pogués lliurar-se de la modèstia a què es veu obligada l'heroica Unió Esportiva de Sants. Els diaris, la ràdio, les agències de turisme,

MARIA CAÑARDO guanyador de la IX etapa i de la Volta

totes les entitats que, de prop o de lluny, puguin interessar-se en aquest brillantíssim viatge per totes les terres de Catalunya, i sobretot les corporacions públiques, haurien de fer-se càrrec de les extraordinàries possibilitats de propaganda del país que representaria una Volta organitzada folgadament, sense limitacions d'ordre econòmic. La base principal, que és l'escalf popular, està assegurada llargament. Damunt d'això cal només bastir-hi una organització que pugui ésser digna de l'entusiasme que desvetlla la Volta Ciclista a Catalunya.

(*Segueix a la pàgina 10.*)

No hi ha res del traspàs de l'Ordre Públic al Ministeri de Guerra

Així ho afirma el senyor Gil Robles

Madrid, 10. — El ministre de la Guerra, senyor Gil Robles, ha fet a un redactor d'"El Debate" les següents declaracions:

"El periodista li ha preguntat sobre alguns rumors recollits per determinats periòdics sobre el pas a Guerra dels serveis d'Ordre públic, i el senyor Gil robles ha contestat:

—Ni en Consell de ministres ni en les converses particulars no s'ha parlat mai de l'assumpte. La mera proposta seria un absurd contrari als principis més elementals de l'organització estatal.

En això, com en el relatiu a suposats rumors d'un pretès cop d'Estat, la paternitat del qual alguns volen atribuir-me, no hi ha més que la burda maniobra d'uns quants professionals de la insídia que volen, de totes maneres, sembrar recels i desconfiances amb el fi de perjudicar el Govern. S'equivoquen de mig a mig. En el si del Govern, sense perjudici de la peculiar significació doctrinal dels seus components, hi ha una compenetració absoluta en tota actuació governamental, i molt especialment en el referent a l'ordre públic. Que no es cansin els sembradors de cugula, perquè aquesta plan no neix en un Govern com aquest.

Els rumors de dictadura els esperen els qui no vacil·larien a implantarla si s'apoderessin del Poder, com no vacil·laren a aixecar-se contra Espanya i contra la República. Per a llurs plans és un obstacle insuperable un Govern fort, fermament decidit a fer respectar la llei a tots d'una manera inflexible."

(*Continua a la pàgina 3, col. 3*)

Els Centres Oficials

GENERALITAT

Dia de festa. — Ahir fou considerat dia festiu a la Generalitat. Amb aquest motiu vacaren totes les dependències de la casa.

Butlletí Oficial de la Generalitat.— En el seu número de diumenge publica el sumari següent:

Presidència. — Decret donant publicitat a l'Ordre del Ministeri de Justícia de 13 de maig del 1935 que conté instruccions a les Juntes de Protecció de menors en relació a trasllats.

Decret donant publicitat al del Govern de la República, del 24 de maig proppassat, en virtut del qual no podran ésser designats Delegats ni Inspectors provincials de Treball interins només que les persones en les quals concorrin les circumstàncies que s'indiquen.

Decret donant publicitat al del Govern de la República, del 24 de maig proppassat, que disposa que els funcionaris que presten servei als Ministeris de Treball, Sanitat i Previsió o a organismes que en depenguin, no podran exercir ensems càrrecs de president, vice-president o secretari de Jurats Mixtos adscrits a aquell Ministeri.

Cultura. — Ordre designant el senyor Pere Zanuy i Nadal, perquè actui d'habilitat per al pagament del personal de l'Escola Superior de Paisatge d'Olot, d'acord amb la designació feta pel mateix personal.

Economia i Agricultura. — Decret creant al Departament d'Economia i Agricultura una Oficina Tècnica de Comerç, adscrita al Negociat d'Agricultura i Comerç.

Sanitat. — Decret considerant com a mèrit preferent per a la provisió de places d'infermera i de practicant de les institucions sanitàries, hospitalàries i d'Assistència Social de la Generalitat, la possessió del títol de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat i de la Facultat de Medicina, respectivament.

I en el d'ahir:

Presidència. — Decret donant publicitat al del Govern de la República, del 21 de maig proppassat, en el qual són dictades disposicions encaminades a reprimir la pràctica de l'avortament.

Decret donant publicitat a l'Ordre del Ministeri d'Agricultura, del 22 de maig proppassat, que aclareix la disposició quarta transitòria del Decret del 12 de març últim, que fa referència a les quotes que han de satisfer els filadors, importadors, torcedors i manipuladors de teixits i altres manufactures de seda.

AJUNTAMENT

Un homenatge a Jaume I a la porta de l'Ajuntament. — Ahir al matí la massa coral de Montpellier diposità un ram de flors a l'estàtua de Jaume I a la porta de l'Ajuntament. Fou rebuda pel cap de Cerimonial, senyor Puigdomènech, el qual acompanyà els forasters en la visita que feren a l'edifici tot seguit.

El turisme coral francès. — Aquests dies són diverses les entitats musicals i artístiques franceses que visiten la nostra capital. Del dissabte és a Barcelona la Banda Municipal "L'Union Musicale de Puisserier", acompanyada de l'alcalde d'aquella població, M. Georges Pujol.

Diumenge, al migdia, va arribar també la "Lire Beaucairoise", la qual donà poc després un concert a la Plaça de la República que fou escoltat per nombrós públic que aplaudí l'excellent execució de les obres.

Per avui és esperada la Banda Municipal d'Esch-sud-Alzette, que al mateix dia de la seva arribada donarà un concert al quiosc del Parc de la Ciutadella, a les cinc de la tarda. També al mateix dia arribarà la "Gerbe Artistique et Musicale Forezienne de Saint Etienne", que per al dia 12, a les cinc de la tarda, té anunciat un concert al susdit quiosc del Parc de la Ciutadella.

CONSELLERIA DE GOVERNACIO

El senyor Jover no rebé els periodistes. — Avui anirà a Tarragona.— El conseller de Governació, senyor Jover i Nonell, no rebé ahir al migdia els periodistes per no estar al seu despatx oficial. N'havia sortit poc abans de la una de la tarda, hora en la qual hi van els repòrters encarregats de la informació d'aquell centre oficial.

Per conducte d'un dels secretaris els periodistes s'assabentaren que avui podien estalviar-se d'anar a la Conselleria de Governació, puix que el conseller seria a Tarragona, on es reuneix el Consell de la Generalitat.

PREFECTURA DE POLICIA

Quatre nudistes detinguts a la platja de la Barceloneta. — Per practicar el nudisme en una de les platges de la Barceloneta, foren detinguts quatre individus. Ingressaren als calabossos de la Prefectura.

Detinguts per indocumentats. — Al port foren detinguts, per indocumentats i sospitosos, els estrangers Franz Werleste, Manuel Fernández Rivas i Aleix Caldas Olmeidia. Seran proposats per a l'expulsió.

Lladregots detinguts a Badalona. — La policia de Badalona va detenir tres minyons de 14 a 15 anys, els quals, juntament amb dos més que han fugit d'aquella ciutat, formaren una partida de lladres.

La primera mallfeta la realitzaren en una ocasió que uns senyors que tenen una torre a Badalona, deixaren a casa dels familiars d'un d'aquests minyons les claus de la torre, per si passés alguna cosa mentre ells eren fora.

Aquestes claus serviren als tres minyons per a entrar a la casa i apoderar-se de 85 pessetes i uns objectes. Més tard robaren tots els tubs de plom del proveiment de l'aigua als establiments de banys de la platja de Badalona.

Hom ha donat ordres perquè siguin detinguts els dos altres lladregots que manquen. Un d'ells és a Blanes i l'altre a Sevilla. Aquest darrer va escriure als seus companys dient-los que hi anessin, car estava molt ben situat per a poder efectuar altres robatoris.

Element d'acció detingut. — Procedent de Múrcia arribà, conduït per la guàrdia civil, el rus Williams Basili Nestech, el qual està considerat com a element sospitós i d'acció.

El detingut ingressà a la presó en espera del decret per a ésser expulsat a França.

AVUI, DIMARTS,
DIA POPULAR
Fira de Barcelona
Entrada: 50 cèntims

Detinguts per portar segells propresos. — Al carrer d'Aribau foren detinguts Josep Bellver i Bertran i Joan Estéllez Zaragoza, als quals els foren trobats segells de 25 cèntims dels anomenats pro-presos, per delictes polítics i socials.

Obrers que no poden entrar a França. — Procedents de Cervera arribaren ahir 500 obrers espanyols que es dirigien a França per tal de dedicar-se a treballs agrícoles, i als quals no els ha estat permès el pas per la frontera.

Estrangers expulsats. — Han estat expulsats per indesitjables, Fritz Werfel, element comunista; Otto Jesephen, sospitós; Carl Heindeineich, comunista, i Wagener Alagard, per indocumentat.

Detenció d'un dels dirigents de la F. A. I. — Per la policia ha estat detingut Josep Putart i Llopis, en el domicili del qual fou trobada una màquina multicopista per a confeccionar fulls clandestins i carnets i documents del Sindicat del Ram de l'Alimentació.

Sembla que el detingut era un dels dirigents de la F. A. I., a la barriada del Clot.

El cap superior de policia a Sabadell. — El cap superior de policia, senyor Alvarez Santullano, acompanyat del tinent coronel cap de les forces de Seguretat a Catalunya, tinent coronel senyor Caballero, anà ahir a la tarda a Sabadell per tal d'assistir a l'acte oficial de la inauguració de l'edifici destinat a la Comissaria de Vigilància i Seguretat.

Ahir arribaren els policies que anaren a Madrid. — En el ràpid de Madrid arribaren els agents de policia que anaren a Madrid per tal de fer gestions

Troballa d'una màquina d'escriure que fou robada. — Al terrat de la casa núm. 126, del carrer d'Entença, fou trobada una màquina d'escriure robada fa dos dies d'un magatzem del carrer d'Entença, 95.

La troballa és deguda a l'avís telefònic que la policia rebé indicant el lloc on estava la màquina.

JUVENTUT ETERNA
EROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la eiaculació prematura (pérdues seminals), de la Feblesa i molt eficás per a combatre la neurastenia en totes les seves manifestacions
Es el més poixant estimulent de l'activitat neuro-espino-medulo-genital. Sinérgic i homo-estimulassa de les glándules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu, Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos
No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.
PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospectes gratis
Laboratoris Farmacologics de W. DUTREM
Alt de Sant Pere, 60 - BARCELONA - Telefon 10653
Preu: 21'75 ptes.
EROTYL

Tribunals i Jutjats

A les quatre sales d'assumptes criminals no es veieren vistes. Només actuà la secció encarregada del Tribunal d'Urgència, davant el qual compareguè Enric Hernández Sánchez, acusat d'un delicte de tinença ilícita d'arma de foc.

El Tribunal condemnà el processat a la pena solicitada pel fiscal, que fou de quatre mesos i un dia de presó.

TRIBUNAL DE CASSACIO

Ahir al matí el fiscal del Tribunal de Cassació inaugurà el nou local destinat a fiscalia. Consta d'habitacions àmplies i adornades amb senzillesa. Allí té el fiscal el seu despatx, un altre el tinent fiscal, un altre els advocats fiscals i dues habitacions més destinades a secretaria. Aquestes separades per un corredor. Es troben al lloc on tenia les seves habitacions particulars, antigament, el fiscal de l'Audiència de Barcelona.

* Per ordre de la superioritat s'ha disposat que l'advocat fiscal del Tribunal de Cassació, senyor Ramon Franquet, passi a Palma de Mallorca a actuar com a fiscal durant un mes.

* S'ha rebut del Laboratori Mèdico-Legal l'anàlisi de les vísceres de Mercè Monter, que el Jutjat de Tafalla interessà per veure si hi havia senyals d'envenenament. Diu l'anàlisi que la mort no fou produïda per envenenament, ja que no s'hi han trobat residus de cap mena.

* Segons notícies rebudes als Jutjats de primera instància de Barcelona, ha estat detingut a Madrid Josep Codina i Boix, el qual és reclamat per diversos delictes d'estafa pel Jutjat de Barcelona.

* Del Jutjat d'instrucció de San Roque s'ha rebut un exhort telegràfic perquè es digui si Ricard Fernàndez, (a) "Ricardito", el qual fou condemnat per l'assassinat de Pau Casado i que es troba actualment detingut a San Roque per a l'aplicació de la llei de vagabunds, en ésser llicenciat de presidi tingué al carrer de Sant Jeroni, d'aquesta ciutat, una casa de dispeses i si és cert que la traspassà.

* Es donà compte al Jutjat de guàrdia que el reclòs Josep Ferrer Saperes, (a) "La Borratxa", agredí a la presó Cellular el guardià Ricard López i li causà lesions de pronòstic reservat.

El Jutjat es traslladà a la presó i disposà el processament del detingut pel procediment d'urgència.

* El sastre Josep Costa, que té el seu taller al carrer de Muntaner, denuncià que els lladres s'havien emportat de casa seva gèneres per valor d'unes deu mil pessetes.

El mateix sastre fou víctima d'un altre robatori important fa uns quinze dies.

* Acusat de resistència als agents de l'aputoritat, fou posat a disposició del Jutjat de guàrdia Emili Ponç, contra el qual es dictà aute de processament i presó. Se li aplicà la Llei d'Ordre Públic.

* La policía posà a disposició del Jutjat de guàrdia Josep Fabra i Gorge, el qual, a València, estafà un rellotge d'or a un amic. Vingué a Barcelona i fou detingut quan intentava vendre'l.

Ha estat conduit a València, el qual Jutjat el té reclamat.

* Al Deganat dels jutjats es rebé un exhort telegràfic del Jutjat número dotze de Madrid, que és l'encarregat de la tramitació del sumari per l'estafa al Banc d'Espanya de prop de dos milions de pessetes, contra els processats Villapadiena i Finicio, perquè es rebi declaració al tinent de navili que és a l'Aeronàutica Naval senyor Emili Lecuona, a fi que digui el grau d'amistat que tenia amb els processats i on estigué amb ells durant la seva estada a Barcelona.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Menor quantia: Banc de Catalunya contra B. Martinel. Incident: Carme Dens i Colom contra Joan Ponç i Mestres i fiscal. Divorci: Francesca Martí Escolà contra Joan Tries i Pedemonte. Menor quantia: Manuel Segnier i Bover contra Joan Colomines i Puig.

Sala segona. — Menor quantia: Francesc Alvarez i Güell contra Joaquim Serra i Ponsa. Menor quantia: Pere Rivalta i Muntaner contra Josep Cirera i Artigues.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Divorci: E. Santfeliu contra A. Clavell.

Secció segona. — Un jurat per abusos deshonestos contra Esteve Olmos.

Secció tercera. — Un jurat per homicidi contra Màxim Carnicero. Divorcis: Antoni Linares i Orts contra Teresa Torres i Plana i fiscal; Francesca Teresa Lucas contra Camil Ernest Rochet i fiscal.

Secció quarta. — Un jurat per abusos deshonestos contra Francesc Gajó. Divorci: Adelaida Abat Nieto contra Antoni Domingo.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Dos orals per tinença d'arma i atentat contra Joan Nemesio Muñoz i Francesc Lafiguera, respectivament

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez de Primera Instancia número diez de esta Capital en autos sobre procedimiento sumario de la Ley Hipotecaria que se tramitan en este Juzgado promovidos por Don Fernando Fernández Clapera y Doña Ana, Julia, Ernesto Pedrales Fernández y Ramona Rosal Jurnet, por el presente se hace saber a Doña Ramona Rosal Ribera, la existencia del expresado procedimiento a los efectos de lo dispuesto en el apartado segundo de la regla quinta del artículo 131 de la vigente Ley Hipotecaria.

Barcelona, cinco de Junio de mil novecientos treinta y cinco.

El Secretario, Mariano Pujadas.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número diez de esta capital en providencia de cuatro del actual, dictada en el juicio ejecutivo instado por Don Isidro Serra Borrás contra Don Antonio Tomás Molina, por el presente se anuncia por primera vez y término de veinte días la venta en pública subasta de la finca siguiente:

Casa antes en contrucción, hoy terminada, que consta de bajos con dos tiendas y cinco plantas más, las cuatro primeras cada una con dos departamentos y la última con uno sólo y cubierta de terrado y además un pabellón posterior de planta baja y una alta, edificado todo sobre un solar de figura trapezoidal situada en el término de esta ciudad barriada de Sans con frente a la calle número diez, hoy calle del Comandante Benítez, donde está señalada con el número quince, de superficie doscientos cuarenta y nueve metros sesenta decímetros, iguales a seis mil seiscientos seis palmos cuarenta y un centésimos cuadrados, en el que ya antes había construída el mismo la planta baja y un piso alto de la casa, lindante por su frente Este, con la citada calle; por la derecha Norte con terreno de la misma procedencia, propia de Don Joaquín Cuyás y Ferrer; por la izquerda, Sur, parte con terreno de Don Francisco Mayos y parte con el citado Sr. Cuyás y Ferrer, y por la espalda Oeste, con finca de Don Mucio Regordosa.

Valorada en cien mil pesetas.

El remate tendrá lugar en la Sala audiencia de este Juzgado, sito en el Palacio de Justicia, Salón de Fermín Galán, el día veinte y cuatro de Julio próximo, a las doce, advirtiéndose.

Primero: que la descrita finca se saca a subasta sin suplir previamente la falta de títulos de propiedad, observándose en lo prevenido en la regla 5.ª del artículo 42 del Reglamento para la ejecución de la Ley Hipotecaria.

Segundo: que no se admitirá postura que no cubra las dos terceras partes del evalúo, pudiendo hacerse partes del evalúo, pudiendo hacerse aquellas en calidad de ceder el remate a un tercero.

Tercero: que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto, una cantidad igual por lo menós al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos.

Quarto: que todos los gastos de subasta y demás inherentes a la misma, así como el pago de derechos a la Hacienda, serán de cargo del rematante.

Barcelona, siete de Junio de mil novecientos treinta y cinco.

El Secretario, Mariano Pujadas.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el señor Juez de primera instancia del Juzgado número diez de esta capital en providencia de fecha de ayer dictada en el procedimiento judicial sumario que establece la Ley Hipotecaria, promovido por Don Francisco Javier Güell Gaya contra Don Francisco Javier Turull Ventosa, por el presente se anuncia por tercera vez, término de veinte días y sin sujeción a tipo, la venta en pública subasta de los bienes siguientes:

La nuda propiedad de una tercera parte indivisa de toda aquella casa situada en la presente ciudad de Barcelona con frente a la calle de la Diputación, señalada con el número doscientos setenta y seis, antes con el trescientos cincuenta y ocho, y correspondiente a la sección quinta del Registro de la propiedad del Distrito de Oriente de esta misma ciudad, cual casa se compone de sótanos, entresuelo, cuatro pisos y terrado y de jardín en su parte posterior. Está dotada de cuatro metros cúbicos cada veinte y cuatro horas de agua de la Sociedad General de Aguas de Barcelona; comprende una extensión de terreno de superficie veinte y tres mil novecientos veinte y cinco palmos cuadrados y noventa y seis céntimos, equivalentes a novecientos tres metros también cuadrados y ochenta y nueve centímetros, de los cuales corresponden cuatrocientos ochenta y ocho metros y sesenta y ocho centésimos al edificio y los restantes al jardín; y linda por el frente, Norte, con la calle de la Diputación; por la derecha, saliendo Este, con la finca de Don Pedro Vidal; por la izquierda, Oeste, con fincas de los sucesores de Don Antonio Leal, Don Jerónimo Garrell y Doña Josefa Casades de Llopis, y por el fondo, detrás, Sur, con otra de los derecho-habientes de Doña Carmen Navarro Zuaznavae.

Valorada dicha participación en la escritura base del procedimiento en ciento cincuenta mil pesetas.

El remate tendrá lugar en la Sala audiencia de este Juzgado, sito en el Palacio de Justicia, Salón de Fermín Galán, el día veinte y seis de Julio próximo, a las doce, advirtiéndose:

Primero: Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la Regla cuarta del artículo 131 de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en la Secretaría; que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes—si los hubiere—al crédito del actor continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos, sin destinarse a su extinción el precio del remate.

Segundo: Que aunque la descrita finca se saca a subasta sin sujeción a tipo, para tomar parte en la misma deberán los licitadores consignar previamente en la mesa del Juzgado o en el establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del valor de la finca, sin cuyo requisito no serán admitidos.

Tercero: Que todos los gastos de subasta y demás inherentes a la misma, así como el pago de derechos a la Hacienda, serán de cargo del rematante.

Barcelona, cinco de Junio de mil novecientos treinta y cinco.

El Secretario, Mariano Pujadas.

EDICTO

Por el presente que se expide en cumplimiento de lo dispuesto en providencia del día de hoy, dictada por el señor Juez de primera Instancia del Juzgado número cinco de esta ciudad en providencia del día de hoy dictada en los autos de juicio ejecutivo que se siguen ante el mismo y Secretaría de don Tomás Riera y Sans, a instancia de don José María Ventosa contra don Joaquín Horta, se anuncia que el día veintisiete del actual, a las diez y media, se venderán en primera pública subasta, en el local audiencia del referido Juzgado, los bienes siguientes:

Una caja de caudales de hierro, marca Soler Capdevila, pintada de color verde. Una mesa escritorio de nogal, con tres cajones armario. Dos sillones y tres sillas de nogal, tapizadas de pana verde. Una máquina de escribir marca Remington. Todos cuyos bienes han sido valorados en MIL SEIS CIENTAS SESENTA Y CINCO PESETAS.

La subasta se celebrará con arreglo a las siguientes condiciones:

1.ª — Que los postores que deseen tomar parte en la subasta deberán consignar previamente en la mesa del Juzgado o acreditar haber verificado la consignación en el establecimiento público destinado al efecto, un diez por ciento efectivo, cuando menos, del importe de la expresada valoración, sin cuyo requisito no serán admitidos, devolviéndose acto continuo el depósito a los postores que no resulten rematantes.

2.ª — Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes de dicho avalúo y que los gastos de subasta, pago de derechos reales a la Hacienda y demás que hubiere correrán a cargo del rematante.

Barcelona, siete de junio de mil novecientos treinta y cinco.

El Secretario, Don Tomás Riera y Sans.

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Sr. Juez de primera instancia del Juzgado número nueve de esta Capital, en providencia de éste dictada en el procedimiento sumario promovido por Don José Ribot Nubiola contra Don Francisco Carbonell Casas; por el presente se sacan a pública subasta por primera vez, término de veinte días y por el precio fijado de común acuerdo por las partes, las fincas siguientes:

1.ª — Finca rústica sita en el término de Hospitalet de Llobregat, que consiste en una pieza de tierra secano con varios algarrobos, en la que existe una alfarería que mide una mojada, o sean cuarenta y ocho áreas y noventa y seis centiáreas, poco más o menos; linda al Norte con la línea del ferrocarril de Madrid a Zaragoza y a Alicante; a l'Este con un camino; al Sur con el Canal de la Infanta; y al Oeste, en una pequeña parte, con el expresado ferrocarril. Inscrita en el Registro de la Propiedad de San Feliu de Llobregat al tomo 661 del archivo 58 de Hospitalet, folio 106, finca número 1931, inscripción 3.ª

VALORADA EN SIETE MIL PESETAS.

2.ª — Porción de tierra regadío, sita en el mismo término que la anterior, en la que existe una máquina de trillar que mide tres cuartas, tres mundinas, 128 metros, 20 decímetros cuadrados, o sean 47 áreas, 18 centiáreas; linda a Oriente con una carretera llamada de la Professó; a Mediodía con mayor finca de su procedencia, propia de Don José Jausana; a Poniente con Don Santiago Arús, mediante una "vall" que sirve para el desagüe en la acequia pluvial; y al Norte con Gabriel Campreciós, mediante el Canal. Inscrita en dicho Registro al tomo 748 del archivo 70 de Hospitalet folio 215 finca número 2382 inscripción 1.ª

VALORADA EN CUARENTA Y CINCO MIL PESETAS

3.ª — Pieza de tierra, sita en Prat de Llobregat de tierra regadío, de extensión 3 mojadas, o sean una hectárea, 46 áreas y 90 centiáreas, poco más o menos; lindante por Norte con Don N. Solá, antes Don Carlos Perellada; por Sud con terreno de su procedencia, propio de Don Narciso Deu; por Oriente con el mismo, antes Don Jaime Casanovas; y por Poniente con Don Antonio Puig Oriol. Inscrita en el expresado Registro al tomo 740 del Archivo, libro 32 de Prat, folio 145, finca 882, inscripción 2.ª

VALORADA EN DOCE MIL PESETAS.

4.ª — Pieza de tierra campa regadío, conocida por "Lesvuit", de cabida 5 mojadas, o sean dos hectáreas, 44 áreas, 82 centiáreas y 50 decímetros cuadrados, sita en el mismo término que la anterior; linda por Norte con Don Miguel Casanovas y Más, por Sud con sucesores de Don Jaime Casanovas, antes Don Miguel Boada; por Este con Don Andrés Gallarda, antes dichos Boada y Don Antonio Montmany; y por Poniente con Don Antonio Puig Ottiol. Inscrita en dicho Registro al tomo 767 del Archivo libro 33 de Prat, folio 80, finca número 910, inscripción 2.ª

VALORADA EN VEINTE MIL PESETAS.

5.ª — Pieza de tierra campa regadío denominada "Camp dels Arbres", sita en el mismo término que la anterior; que mide 3 mojadas y una mundina, o sean una hectárea, 49 áreas, 95 centiáreas y 50 decímetros cuadrados; lindante por Este con Don Miguel Casanovas; por Sud con Don Pedro Batllori; por Oeste con dicho Casanovas; y por el Norte con herederos de Salvador Solá. Inscrita en dicho Registro al tomo 273 del Archivo libro 15 de Prat, folio 43, finca número 477 inscripción 3.ª

VALORADA EN DOCE MIL QUINIENTAS PESETAS.

6.ª — Pieza de tierra sita en el mismo término que las anteriores denominada "Camp Cirera", de forma rectangular, que mide unas 6 mojadas iguales a 2 hectáreas, 93 áreas, 76 centiáreas; y linda al Norte con Don José Casas, antes Doña Elvira Brias y Don José Deu y Brias; al Este con Don José Clotet, antes los dos últimos; al Sur con Don Andrés Gallard, y al Oeste con Don Miguel Casanovas. Inscrita en dicho Registro al tomo 209 del archivo libro 16 de Prat, folio 244, finca número 514, inscripción 8.ª

VALORADA EN VEINTICUATRO MIL PESETAS.

7.ª — Finca urbana sita en Hospitalet de Llobregat con frente a la carretera provincial denominada de la Independencia que mide 73072 palmos y 84 décimos, o sean 276 metros 80 decímetros, contiene cuatro casas de bajos y dos pisos y un edificio almacén propio para cualquier industria, destinado hoy a la cria y engorde de ganado de cerda, todo lo cual comunica interiormente y linda por delante Este en una línea de 126 metros con dicha carretera provincial; por la derecha entrando Norte en una línea de 21 metros 84 centímetros con Don Paulino Nebot; por la izquierda Sur con una línea de 21 metros 9 centímetros; con Don Francisco Ramoneda; y por detrás con Don José Cortada, mediante delante y detrás acequias pluviales. Cuya finca fué agrupada en una sola, de las dos designas siguientes: a) Toda aquella extensión de terreno que mide una superficie de 1666 metros 37 decímetros cuadrados, equivalentes a 44110 palmos 76 décimos de palmo, sita en Hospitalet de Llobregat. Lindante por Norte con Don Paulino Nebot; por Sur con la designa que se describirá seguidamente; por Este con herederos de Don José Feu, hoy Jaime Estadella, mediante acequia pluvial y carretera provincial; y por Oeste con Don José Cortada. Inscrita en el referido Registro al tomo 889 del Archivo, libro 90 de Hospitalet folio 160, finca número 3008, inscripción 1.ª; b) Porción de terreno contigua a la anterior, que mide 1094 metros 23 decímetros cuadrados, o sean 28962 palmos y 8 décimos, linda por Norte con la anterior; por Sud con Don Francisco Ramoneda; por Este con Don José Cortada. Inscrita al tomo 236 del archivo libro 16 de Hospitalet, folio 246, finca 797, inscripción 4.ª de dicho Registro.

VALORADA EN DOSCIENTAS MIL PESETAS.

Se previene que la subasta tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado, sita en el ala izquierda del Palacio de Justicia (Salón de Fermín Galán), el día diez de Julio próximo y hora de las doce, bajo las condiciones siguientes:

1.ª — Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores depositar previamente en la mesa del Juzgado o en el Establecimiento destinado al efecto el diez por ciento del precio de valoración, cuyas consignaciones serán devueltas a sus respectivos dueños acto seguido del remate, a excepción de la del mejor postor, que quedará subsistente como garantía de su obligación o en su caso como parte del precio del remate.

2.ª — Que no se admitirá postura alguna que no cubra la totalidad del tipo de subasta.

3.ª Que los autos y la certificación del Registro a que se refiere la regla 4.ª del artículo 131 de la Ley Hipotecaria estarán de manifiesto en Secretaría; que se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación y que las cargas o gravámenes anteriores y los preferentes—si los hubiere—al crédito del actor, continuarán subsistentes entendiéndose que el rematante los acepta y queda subrogado en la responsabilidad de los mismos sin destinarse a su extinción el precio del remate, y

4.ª — Que los gastos de subasta pago de derechos a la Hacienda y demás inherentes serán de cuenta del rematante.

Barcelona, siete de Junio de mil novecientos treinta y cinco.

El Secretario, Ldo. José M.ª Salvá.

Nota de la Prefectura de Policia

El robatori de la Llibreria Francesa. Els autors han estat detinguts

Per la Brigada d'investigació criminal fou facilitada ahir a la premsa la següent nota:

"Als voits de les tres de la matinada de dilluns es comunicà a aquesta brigada que s'havia comès un robatori a la Llibreria Francesa, situada a la Rambla del Centre. Iniciades les recerques, fou detingut en una pensió de la mateixa casa on està instal·lada aquella llibreria el bergant Hiquel Mateo (a) El Zaragata.

Interrogat a les oficines de la brigada confessà que s'havia hostatjat en aquella pensió per poder facilitar la clau de la porta de l'escala a altres bergants anomenats Domènec López Palacios (a) El Gallego i Manuel Moros Ortega (a) El Pedro. Amb la citada clau aquests aconseguiren entrar a l'escala i dirigir-se al pis principal, que està per llogar, on entraren forçant la porta. Des d'aquell pis, s'arriaren amb una corda per una claraboia que comunica a la botiga, i s'apoderaren de 643 plomes estilográfiques de diverses marques.

Personal d'aquesta brigada aconseguí detenir ahir mateix els autors del robatori, i al domicili de Gallego va trobar les plomes robades. Els detinguts, junt amb les plomes i útils per al robatori foren posats a disposició del Jutjat."

Revista de Premsa

Un interviu amb el senyor Martínez Barrio

Com és sabut, el senyor Martínez Barrio no ha pogut pronunciar al Price el discurs que tenia anunciat per a diumenge. LA RAMBLA, però, aprofitant la seva estada a Barcelona, n'ha recollit algunes declaracions interessants.

Sobre la unió dels partits espanyols d'esquerra:

"—Estic ben segur — ens ha dit — que és un fet l'acord i la intel·ligència dels partits republicans d'esquerra per a una obra governamental, conjunta, a la qual només cal, per ara, donar forma concreta.

El possible acord entre els partits republicans d'esquerra serà sobre un programa legislatiu i governatiu que defensarem des de l'oposició i aplicarem des del Poder. Els punts essencials d'aquest programa es refereixen a política internacional, defensa i seguretat de la República, política econòmica i agrària, i política social. No cal dir que les resolucions tindran un caràcter i un sentit estrictament republicans.

Les allusions que, respecte a la unió, féu el senyor Azaña en l'acte polític de Mestalla responien amb tota exactitud i lleialtat, als acords que en principi teníem adoptats, ell, el senyor Sánchez Román i jo, i — encara precisa el senyor Martínez Barrio — jo us respono que la unió arribarà a segellar-se abans de la fi del mes que corre."

La reforma constitucional i l'amnistia:

"—Em sembla absolutament inoportuna perquè provocaria un estat de guerra civil, que no convé ni a la nació ni als propis partits que la desencadenessin: tanmateix, donaria marge a la possibilitat que la carta constitucional fos modificada en un sentit contrari al que les mateixes dretes desitgen.

La Constitució republicana, amb els seus defectes, que en té, amb les seves llacunes, fàcilment perceptibles, és, malgrat tot, un pacte, sota l'empar del qual poden viure normalment les diverses forces polítiques del país.

Tot això volia dir-ho jo en aquest discurs que no he pogut adreçar als catalans, i que jo volia que fos un estudi general de la situació política, tot i reiterant la necessitat que l'acord entre els partits republicans d'esquerra entri ràpidament en vigor i que a la situació general del país se li doni una sortida, fent una ràpida consulta electoral. Em proposava, així mateix, demanar una àmplia amnistia, convençut fèrmament que aquest és el primer pas eficaç que cal donar per a la pacificació del territori de la República. Però no ha estat possible. Què hi farem!"

La conveniència de restablir l'Estatut:

"—Recasens Sitges acaba d'exposar al Parlament, a propòsit de la pròrroga de funcions de la Comissió revisora dels traspassos, la meva idea exacta sobre aquest punt. Crec en la necessitat i conveniència que sigui totalment i ràpidament restablert l'Estatut de Catalunya. Qualsevol modificació que vulgui establir-se en el seu text no pot ni ha d'ésser tramitada més que atenint-se a la llei, o sia subjectant-se escrupolosament al sistema que marca el mateix Estatut.

En aquest punt ha plagut a l'ex-president del Govern de la República senyor Martínez Barrio donar per acabada la conversa, i l'hem deixat quan es disposava a rebre la visita de l'alcalde que més vots ha tingut a Barcelona, el senyor Carles Pi i Sunyer..."

El senyor Dualde va marxar ahir a Madrid

En l'exprés de Madrid sortí el ministre d'Instrucció pública. Fou acomiadat per les autoritats.

La VIII Fira Internacional de Barcelona

Ahir fou visitada per unes quaranta mil persones

Continua l'èxit de la Fira Internacional de Barcelona. Aquesta mena de manifestacions sempre desperten a Barcelona molt d'interès.

La d'ara no ha pas defraudat el que havia despertat ací. A la de l'any passat concorregueren uns quatre-cents expositors, i en l'actual ho han fet uns nou-cents. L'aportació de l'estranger no ha pogut ésser més important, especialment la de França, i més concretament la dels industrials i fabricants de Tolosa, que han ofert el seu concurs a la nostra Fira igualment com si es tractés d'un certamen del seu país.

Per primera vegada a la Fira Internacional de Barcelona hi han concorregut un grup d'expositors de tots els països hispano-americans. Els ha estat destinat una sala que ha estat ornada amb les banderes d'aquells països. Aquesta aportació, que ha estat feta sota el patronat de l'Institut d'Economia Americana, ha estat el "clou" de la Fira, entre altres motius perquè ha servit per a conèixer totalment la producció fabril, artística i agrícola dels països americans de parla espanyola. Es tan important aquesta aportació, que àdhuc pot servir com a base per a la formalització de tractats de comerç entre Espanya i aquelles repúbliques.

Els expositors nacionals també han acudit amb entusiasme al certamen, i han presentat magnífiques instal·lacions, com la de la Mancomunitat de Fabricants de Teixits i la dels gremis de fabricants de joguines, metal·lúrgia i alimentació.

El dissabte passat la Fira fou visitada per catorze mil persones, però la cortra de visitants diumenge fou quelcom d'extraordinari. Passaren, segons sembla, dels trenta mil.

El Servei de Recaptació de Contribucions de la Generalitat

(Ve de la primera pàgina)

Deixem-ho ara, per explicar. Consignem únicament, que tractant-se de particulars la situació s'agreuja: la fiança que han de dipositar és doble a la que s'exigeix als funcionaris.

Passant a un altre aspecte del problema, interessa notar els inconvenients d'ordre polític que la Recaptació comporta. Calvo Sotelo ("Mis servicios al Estado") els descriu així: "Un recaudador puede manejar su oficio con trastienda y hasta con alevosía; puede oprimir o aliviar, forzar el ejecutivo o aminorar sus rigores, en fin, servir a la política antes que al Fisco.

La Diputación de Barcelona fué la prueba en solventar el traspaso. Reconozco que los negocios del Ministro de Hacienda imprimían a su tramitación un ritmo lento, adagio con que la rutina se enroscaba para hacer frente a tan insólita subversión, y yo me dejé influir en este caso por la atmósfera burocrática, en cuyo seno deslizábanse mis horas ministeriales. Pero al fin se consumó el designio presidencial y ahora, transcurridos algunos años, he de proclamar honradamente el éxito alcanzado. Es más: Hoy estoy bien seguro ya de que no es posible entremezclar ese servicio con la política provincial, por la razón sencilla de que se ha estructurado con absoluta autonomía entre los de la Diputación."

LA VELLA RECAPTACIO

Per parlar de la vella recaptació no cal citar ara ací, antecedents avui ja un xic llunyans. La narració de les càrregues de la cavalleria durant els periodes cobratoris, a les ciutats, i la visita del recaptador als pobles, és un tema que s'agraeix perquè encara es troba a la memòria de tothom. A Lleida, on encara els Serveis de la Generalitat no havien arribat, poden contar-ho.

Es coneguda de tothom, també, la figura del recaptador murri que va a cobrar els diumenges, perquè sap que els contribuents són absents, i així, com que no hauran efectuat el pagament en el dia assenyalat, incorreran en el recàrrec del 20 per 100 que imposa l'Executiva. O bé la d'aquell altre recaptador que en presentar-se el contribuent a la cova on té installada l'oficina recaptatòria, li diu que ha perdut el rebut. Però que el troba sempre quan ja ha passat el termini i, per tant, s'ha de pagar recàrrec..

Del vell sistema de Recaptació, no són, però, tan coneguts altres negocis. Un d'aquests "negocis" de resultats positius, ha estat el dels "fallits". En un dels seus variats aspectes, consistia en què els Gremis que el portaven a la pràctica, quan feien el repartiment del que corresponia a cada comerç segons la importància dels respectius negocis, adjudicaven les quotes crescudes, a industrials inexistens. Aquests, naturalment, no pagaven, ni tampoc oquells als quals correspondria fer-ho per raó de la insignificància de la seva quota.

Aquest negoci va durar molt de temps, car l'Estat es donava per satisfet amb la declaració d'insolvència del contribuent fantàstic. Però com que tot ve un dia que s'acaba, l'any 1928 el cap del Servei de Recaptació va denunciar el fet al Delegat d'Hisenda i a conseqüència de la inspecció portada a cap, el tant per cent dels "fallits" va baixar de 9 a 4 per 100, fins arribar als anys 1932 i 1933 durant els quals no es va comunicar cap baixa d'aquestes, per "fallits".

D'altres afers podria parlar-se encara. Però com que no és aquest l'objecte del present article, ho deixarem per a una altra ocasió.

LA RECAPTACIO EN MANS DE LA GENERALITAT

L'organització catalana del Servei havia merescut tota mena d'elogis, que van des de Calvo Sotelo fins al ministre de Finances del 4 d'octubre. Adhuc el senyor Marraco no va poder per menys que reconèixer que Catalunya anava al davant d'Espanya quant a excellència de la funció recaptatòria.

La recaptació efectuada per mans catalanes, va passar de 30 milions de pessetes que era la quantitat recaptada durant el primer semestre de 1927 per "Recaudación de Tributos, S. A., empresa explotadora del Servei, a 40 milions en el segon semestre del mateix any.

Contràriament al que podria semblar, l'administració catalana no ha foratçat en cap ocasió la màquina contributiva i és una bona prova del que diem l'homenatge que al Palau de la Llotja van tributar al Servei les Cambres i Entitats Econòmiques.

Al contrari del que fan les entitats d'interès particular, el Servei no havia vexat mai el contribuent: ans al contrari. La Generalitat, en combinació amb la Caixa d'Estalvis, tenia establert un servei mitjançant el qual el contribuent de bona fe que es trobava amb dificultats circumstancials, podia ingressar cada mes petites quantitats, fins arribar al total pagament dels rebuts que li havien estat apremiats per l'Agència Executiva.

Per aquest procediment s'han ingressat 5 milions 500 mil pessetes, que d'altra manera haurien estat perdudes per a la Hisenda Pública, i incomptables petits i grans industrials han salvat la seva indústria, que de no existir aquest servei hauria estat liquidada en subhasta pública.

Prova també de l'acció tutelar que el Servei exercia sobre el contribuent, eren els freqüents avisos telefònics amb els quals se'ls advertia de la imminència de passar els rebuts a l'Executiva.

La Generalitat tenia també establert el "Compte del Contribuent". Un ciutadà, a Tarragona, per exemple, podia des d'aquella ciutat, i servint-se de la Caixa d'Estalvis, satisfer tots els rebuts pendents de pagament a Barcelona, a Girona, etc., àdhuc els arbitris municipals. (Aquesta innovació, no fa gaire, la volia establir també el ministre de Finances a tot Espanya.)

Es a dir: el Servei en mans catalanes, ha augmentat la xifra de recaptació, mereixent alhora l'elogi del contribuent.

També la premsa, amb motiu dels fets del 6 d'octubre, se n'ha ocupat elogiosament: "El Matí". LA PUBLICITAT. "La Veu". "El Debate". "El Correo Catalán", etc., han publicat informacions enaltint el Servei.

Però, tota la premsa?

UN ARTICLE PERIODISTIC DEL QUE EN PAN PAGAR 3.000 PESSETES

Fa ja un quant temps, era als primers anys d'haver estat traspassat el Servei, un periodista madrileny va adreçar amb el membret d'un importantíssim diari de Madrid (publicació monàrquica que tracta amb una singular enemistat tot el que fa referència a Catalunya), una lletra a l'aleshores Diputació provincial, oferint una informació sobre l'organització del Servei.

Aquesta lletra no fou contestada, ni tampoc la que va seguir. Davant d'això, el periodista va presentar-se espontàniament a Barcelona i va redactar el seu article, que era un càlid elogi al Servei.

La publicació de l'article va costar 3.000 pessetes a la corporació catalana. De retorn a Madrid, el mateix periodista, sens dubte degut a l'excellència persuasiva dels elements interessats a desacreditar el Servei, va publicar un altre article en el mateix diari, que contenia totes les enormitats que avui encara aquell diari monàrquic ens serveix sovint.

CESSACIO DEL SERVEI

Com dèiem, Catalunya, el 9 d'octubre passat va perdre el Servei. El senyor Marraco, en el seu decret, va disposar que les Delegacions d'Hisenda s'incautessin, de moment, de la Recaptació.

Immediatament, Catalunya va redreçar-se i el propi coronel Jiménez, que aleshores ocupava la Presidència de la Generalitat, va sollicitar la restitució del Servei.

La incautació no havia estat fundada. No podia allegar-se abandó del Servei, ni irregularitat de cap mena. Ningú, doncs, no acabava de comprendre que un servei tan escrupolosament exercit, fos tret de les mans que l'havien organitzat, per lliurar-lo a particulars. També es feia difícil de comprendre, que a l'Estat li interessés més que les 1.500.000 pessetes que Catalunya treia del Servei com a premi de cobrança, i les quals eren invertides en despeses d'interès públic (Sanitat, Cultura, Obres Públiques, etc.), anessin a afavorir la hisenda d'un particular.

Tothom va mobilitzar-se: elements polítics, entitats econòmiques...

Les gestions que fins ara s'han portat a cap han topat, però, sempre, amb resistències invencibles. El senyor Forcat, director general del Tresor, català de Sant Andreu, no és partidari de la reversió del Servei a la Generalitat. Des del seu càrrec de director general, al qual va arribar quan el senyor Cambó exercí una cartera de ministre, el senyor Forcat troba sempre arguments per oposar-se a què la Generalitat segueixi exercint el servei.

El mateix podríem dir del senyor Cascajares, ex-sots-secretari del senyor Marraco, i antic vice-president de la Junta de Defensa als Funcionaris del Ministeri de Finances: tampoc no n'és partidari.

Darrerament, però, sembla que, davant la diafanitat dels arguments esgrimits, s'han vençut moltes resistències. Potser el català senyor Forcat, degut a una lletra del senyor Cambó, ha comprès la manca de raó...

L'AFER VA PRENDRE ESTAT PARLAMENTARI

El plet de la restitució del Servei va prendre estat parlamentari a les Corts de la República. No ens sabríem estar de transcriure els següents fragments extrets del "Diario de Sesiones":

El senyor Calvo Sotelo: Es un error del Govern haver rescatat això; un error absolut.

El ministre de Finances: Me'n felicito.

El senyor Ventosa: Va ésser el senyor Calvo Sotelo qui va fer la concessió i des d'aleshores la Diputació ha administrat...

El senyor Royo Villanova: Ha complert molt malament.

El senyor Ventosa: Perdoni la vostra senyoria, perquè jo entenc que ha complert molt bé...

El senyor Royo Villanova: Jo entenc que ha complert molt malament i ho demostraré.

El senyor Ventosa: El cas és que jo em vaig dirigir al ministre de Finances i al senyor Marraco, a qui conec ja fa temps, li vaig dir: "Per què heu fet això? Per què heu rescatat aquestes contribucions? És que no eren ben administrades? I la vostra senyoria em va contestar: "Estaven perfectament administrades." ¿Es que heu trobat algun mancament, alguna deficiència? "No s'ha trobat cap deficiència." I aleshores jo li vaig preguntar: Per què, doncs, ho heu fet?

I em va respondre: "Perquè he hagut d'empassar-me molta bilis aquests temps." Jo li vaig dir sincerament: Senyor ministre de Finances, això no em sembla raó suficient. La vostra senyoria em va dir que ho estudiaria i que ho portaria al Consell de Ministres, i des d'aleshores, la vostra senyoria i jo no ens hem tornat a trobar.

El ministre de Finances: Jo he portat al Consell de Ministres el traspàs dels Drets Reals.

El senyor Ventosa: Aquesta serà una altra forma que tindrà la vostra senyoria d'eliminar bilis. Però jo us dic que si els problemes de les Finances d'Espanya i les relacions amb els altres organismes s'han de graduar al compàs de la bilis de la vostra senyoria, no crec que el procediment sigui molt digne ni molt recomanable.

QUE FEIA LA GENERALITAT AMB LES QUANTITATS RECAPTADES

Les contribucions, com és sabut, es cobren per quartes parts durant els mesos de febrer, maig, agost i novembre, i els deu dies dels mesos següents. Les quantitats recaptades en aquestes èpoques s'ingressaven cada set dies a la Delegació d'Hisenda. Així no és difícil comprendre que encara que l'import de la recaptació pugés 70 milions de pessetes, corresponen al trimestre uns 17 milions, els quals s'anaven ingressant a Hisenda cada 7 dies a mesura que es recaptaven. Es a dir que la xifra que en un moment donat contenia a la Caixa Especial que el Servei té a la Generalitat, no era mai cap cosa de l'altre món.

Hi ha, però un altre aspecte encara. Els rebuts de contribució no els elaborava la Generalitat; es feien a la mateixa Delegació d'Hisenda, la qual no els lliurava tots a l'hora, sinó per trimestres. La Delegació d'Hisenda era la que tenia les llistes cobratòries.

Es a dir, que encara que la Generalitat hagués volgut produir algun dany a la Hisenda de l'Estat, en benefici de la pròpia Hisenda, cosa gens probable en un corporació pública del volum de la Generalitat, s'hauria trobat amb què no li hauria estat possible.

Per això és una enormitat, parlar amb la forma que s'ha fet de...

LA HISTORIA DELS QUARANTA MILIONS

Traspassats a Catalunya els Serveis d'Ordre Públic, va arribar el segon trimestre de l'any passat sense que el senyor Marraco hagués publicat la disposició cedint la contribució territorial.

Va arribar fi de mes i la Generalitat, que inaugurava el Servei, es va trobar amb què no podia satisfer el sou de les forces de policia, seguretat, guàrdia civil, etc., per causa d'aquest oblit del senyor Marraco.

La Generalitat consultà el cas. També el senyor Forcat, aquesta vegada, volia que la Generalitat ingressés a Hisenda les quantitats recaptades, les quals li serien immediatament reintegrades.

L'afer, doncs, era una complicació estúpida; amb una senzilla operació aritmètica podia quedar el saldo calculat. En canvi, de no fer-ho així, la Generalitat iniciava les seves relacions amb les forces de la guàrdia civil, etcètera, no pagant-les.

Ningú no està autoritzat per creure que el que es desitjava era produir entrebancs a la Generalitat; però el cert és que va passar el temps sense que el Decret fos signat. Fins al mes de juliol el senyor Marraco no va recordar-se'n.

Darrerament, amb motiu del sis d'octubre, aquest senzill afer de bona administració de la Generalitat, ha estat tergiversat i la Generalitat difamada.

L'ESTAT ACTUAL DEL SERVEI

No insistirem en les deficiències del servei actual. Les fotos que publiquem en la present informació són prou eloqüents perquè facin sobrer qualsevol comentari.

L'actual organització, en els casos que és confiada a mans particulars, és un fracàs absolut. Quan la recaptació és exercida pels antics funcionaris de la Generalitat, el Servei rutlla. A Girona-capital, de 50 pobles que consta la zona, el recaptador de l'Estat actua solament en 19. En tots els 230 pobles de la ex-província hi ha els mateixos recaptadors que havia designat el Servei, encara que oficialment estiguin sota les ordres de la Delegació d'Hisenda.

Tampoc no voldríem silenciar el cas de Lleida. Els recaptadors de Lleida, que fins ara havien estat vuit, darrerament han estat augmentats fins a catorze. Sembla que els que manegen aquests interessos a les comarques Lleidatanes tenen interès a tenir el major nombre possible d'amics.

Respecte a l'afer de les finances voldríem cridar l'atenció del lector sobre aquests i semblants anuncis inserits a la premsa: "Urge Fianza Zona. Recaudador contribuciones Estado. Ocasión única, dando máximas garantías. Informa abogado Carola, Casandra, 262, de 6 a 8. Teléfono 73870). O bé aquest altre: "Funcionario de Hacienda sin pretensiones, precisase para titular recaudación contribuciones. Escribir Vanguardia 0445." Es a dir: que es demana un funcionari d'Hisenda, al qual es gratifica amb un no-res, per a reduir a la meitat la fiança.

Per altra banda, és lògic suposar que la situació dels recaptadors esdevindrà angoixosa; s'ha de tenir present que l'1'40 per 100 que la Generalitat percep en concepte de premi de cobrança ha estat rebaixat o'80 per 100.

Es clar, però, que el que això ha ideat, ha estat amb el deliberat propòsit de molestar la Generalitat. Ja és sabut, que aquesta, tard o d'hora, tornarà a ferse càrrec del Servei.

L'important és que el decret de 9 d'octubre, que van fer possible uns amics de Madrid, està a punt d'ésser deixat sense efecte. I és molt més important encara el fet que en l'assemblea de forces vives que se celebrarà demà a Barcelona, els contribuents catalans facin l'elogi d'un Servei que fa pagar i que honora l'Administració Pública Catalana.

J. M.ª X.

Carnet de política

REUS. — ELS CONSELLERS MUNICIPALS D'ELECCIO POPULAR, A L'OPINIO

Els qui sotasignen, Consellers municipals elegits el 14 de gener de 1934 i desposseïts de llurs càrrecs a conseqüència dels fets del 6 d'octubre, sense que sobre d'ells pesi cap procés ni cap demanda que els privi d'exercir-los, en nom propi i en el dels Consellers suplents respectius que, en tot cas, haurien de substituir-los, es creuen en el deure ineludible de denunciar a l'opinió pública l'abús de poder perpetrat el passat dijous a l'Ajuntament de Reus, sota el règim d'excepció que vulnera preceptes continguts en les lleis bàsiques de la República i de Catalunya, en ensenyorir-se'n uns anomenats gestors en les mateixes condicions i circumstàncies que, abans del 14 d'Abril de 1931, feien odiosos els nomenaments de reial ordre.

Davant d'això esdevingut, interessa principalment recordar:

1) Que la Constitució, en el seu article 9 diu que tots els municipis de la República elegiran llurs Ajuntaments per sufragi universal igual, directe i secret.

2) Que l'article 39 de l'Estatut de Catalunya diu que els Ajuntaments seran elegits per sufragi universal, directe i secret, en la forma que la Llei determinarà.

3) Que la Llei Municipal catalana preceptua, en el seu article 46, que els Consellers municipals seran elegits per sufragi universal, igual, directe i secret, de conformitat a la referida Llei i d'acord amb les Lleis electorals.

4) Que en l'article 87 de l'esmentada Llei catalana, es consigna que els Consellers suplents ocuparan els llocs de Conseller vacants, i les substitucions s'efectuaran en el mateix ordre que els candidats figurin a les llistes, i proveint-se sempre tota vacant de Conseller per un suplent de la mateixa llista del que ha donat lloc a la vacant.

Per tant, doncs, com a representants legítims del poble de Reus, mentre una nova consulta al cos electoral no determini quins han d'ésser els nostres successors, ens considerem obligats a fixar la nostra actitud, i a tal efecte declarem:

Que considerant fora de Llei la constitució de l'actual Ajuntament o Comissió gestora, totes les resolucions que durant el present període d'excepció siguin adoptades, tant per l'Alcaldia com pel Consell de Govern i els Plens municipals, no tindran ni poden tenir força d'obligar, en quant al poble del qual emanà els poders de tots els òrgans de la República, segons l'article primer de la Constitució, no els prestà el seu suport mitjançant la consulta electoral corresponent.

Hauríem pogut, a semblança del que han fet els Regidors populars d'altres indrets de Catalunya, adreçar-nos a l'Alcalde gestor per tal de formular la més enèrgica protesta per l'atropellament que denunciem. Entenem, però, que això hauria estat el reconeixement palès d'un poder estrany a la voluntat popular, l'origen del qual pugna amb les nostres conviccions democràtiques i amb l'esperit dels nostres electors, als quals exclusivament ens devem i als quals hem cregut inexcusable de comunicar el nostre sentir i els nostres propòsits per a quan la normalitat sigui restablerta.

Fidels al mandat que vam rebre del cos electoral, sabrem complir amb el nostre deure, inspirats tothora pel respecte que devem a les Lleis de Catalunya i de la República.

Reus, 9 de juny de 1935.

Enric Cavaller i Moixí, Josep Requesens i Mercader, Antoni Gatell i Alberic, Engeni Grugués i Gispert, Joan Gilabert i Romagosa, Francesc López i Llurba, Joan Sentís i Puig, Josep Mendoza i Domènec, Joan Marimon i Pedret, Domènec Balcells i Cailà, Joan Marca i Miró, Josep Canela i Querait, Josep Briansó i Salvador, Ricard Ferreter i Gili, Antoni Martí i Bages, Pau Gasull i Cerdà, Josep Miquel i Pàmies.

VISITES A LA TOMBA DEL PRESIDENT MACIA

Ahir, entre molts altres, visitaren la tomba del qui fou en vida l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià, el Foment Autonomista Català, Escola Catalana Mossèn Cinto, Institucions Culturals i Artístiques Mossèn Cinto, Joventut Pàtria Nova, L'Intransigent i Escola Catalana de Manuel Ribes.

Assabenteu-vos del Concurs de la
Fira de Barcelona
VISITEU-LA!

La PASTA NIX, producte nacional, serveix perquè l'afaitat es realitzi amb rapidesa, sense molèstia, sense perill de contagis, sense perjudicar l'epidermis
Afaiteu-vos en 3 minuts amb
Pasta NIX

La Publicitat obre una subscripció per a ajudar els empresonats i llurs famílies

A partir d'avui, queda oberta en les planes del nostre diari una subscripció pública per socórrer aquelles persones que a conseqüència dels fets d'octubre es veuen privats de la llibertat i tenen en la indigència llurs familiars. LA PUBLICITAT ha cregut que, suspesa la publicació de "La Humanitat" i obturada, per tant, la subscripció que amb el mateix objecte tenia oberta de fa alguns mesos el nostre collega, calia donar al públic català la possibilitat de continuar la seva generosa collaboració a la feina patriòtica de socórrer els catalanistes que avui estan entre reixes i llurs famílies que, en molts casos, travessen una situació difícil.

LA PUBLICITAT espera que la seva crida serà ben acollida pels seus lectors i que tots els nostres amics es faran un honor i un deure d'aportar a les oficines del diari, si pot ésser amb una certa periodicitat que garanteixi l'eficàcia de la subscripció, llurs donatius, que alleujaran en el possible la trista situació de tantes llars catalanes.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÁ

Guariment radical del dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs, etc., etc.... Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels intestins.

El prestigi d'un producte només pot fonamentar-se en l'èxit dels seus resultats. La justa fama del SERVETINAL Gummà és precisament consolidada pels certificats d'agraïment de tots els malalts de l'estómac i dels intestins.

A continuació ens és plaent de publicar l'atenta carta que ens ha tramès el senyor JUAN GIL, resident a FUENTES DE ANDALUCIA (SEVILLA), carrer del POZO SANTO, número 7.

El text de la carta és com segueix:

"Fuentes de Andalucía, abril 1935.

Señor don A. GUMMA. — Barcelona.

Muy señor mío: La presente carta no tiene más objéto que manifestrrle a usted el profundo agradecimiento que siento hacia su preparado **SERVETINAL**.

Por mi parte considero a este producto lo más grande que ha producido la farmacopea española, puesto que, a los tres días de tomar su preparado, me hizo la impresión de que pasaba de la muerte a la vida, teniendo en cuenta de que había ya perdido todas las esperanzas de recobrar la salud. Actualmente mi estómago digiere a la parfección toda clase de alimentos.

Si para la publicación de mi caso en la prensa le precisa una fotografía, sírvase comunicárselo a vuelta de correo, al objeto de remitírsela seguidamente.

Repítole, pues, mi sincero agradecimiento hacia usted y su producto, añadiendo que el nombre del **SERVETINAL** no lo olvidaré jamás.

Atentamente le saluda su affmo. s. s., q. e. s. m.,

(Signat): JUAN GIL."

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

DE VENDA: 5'80 PTES. (timbre inclòs) A TOTES LES FARMACIES

Subscripció per als presos

Francesc Salvat	Ptes.	3'—
S. Molins Salallassera...	"	3'—
Antòninia Coromines ...	"	1'—
Rafel Tasis i Marca	"	5'—
Enric Bisbal	"	1'—
Jaume López	"	1'—
Josep Pérez i Mediano ...	"	2'—
A. Coromines Plaja	"	1'—
Manuel Manresa	"	2'—
Eulàlia Borràs	"	2'—
Núria Manresa	"	1'—
J. M. P.	"	5'—
F. V.	"	1'—
Pei	"	1'—
A. B.	"	1'—
J. P.	"	1'—
Elionor Jordana	"	5'—
Per Catalunya	"	5'—
P. M.	"	5'—
Carme Saleses	"	1'—
Anton Amatllé	"	2'—
L. T. M.	"	2'—
E. M. de X.	"	'50
J. M. X.	"	5'—
A. A.	"	5'—
J. C. R.	"	5'—
Amèlia Batallla	"	1'—
Total	"	67'50

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Les Lletres i les Arts

PANORAMA UNIVERSAL DE LES LLETRES

THOMAS MANN. — Fa poc — a LA PUBLICITAT del 25 d'abril — ens referíem a Thomas Mann i, singularment, a les seves tres obres fonamentals: *Buddenbrooks, La muntanya màgica* i *Josep i els seus germans.* Thomas Mann, premi Nobel de Literatura, va fer seixanta anys el 6 d'aquest mes. Ha celebrat el seu aniversari al seu exili, a Suïssa. Thomas Mann, remarca Hans Jacob, no s'ha declarat mai públicament contra el règim hitlerià. Mentre els séus fills i el seu germà Heinrich Mann han pres posició molt francament i amb molt de coratge, ell, professor honorari de la Universitat de Munich, no ha volgut renunciar, com deia Edmon Vermeil, a *Les Nouvelles Littéraires,* als seus lectors alemanys ni a la seva doctrina profundament alemanya. Thomas Mann, diu Hans Jacob, ha hagut de crear el seu propi estil. Els seus primers llibres eren obres mestres. "Representa la probitat de l'artesà, la consciència de l'artista."

A Barcelona, on tants d'admiradors té l'illustre novellista alemany — l'edició castellana de les seves obres és barcelonina — el seixantè aniversari de Thomas Mann ha estat commemorat a l'Ateneu Barcelonès en una interessant sessió que va tenir lloc dissabte. Una escriptora alemanya, Na Elta Fedren-Kohlhaas, va fer un estudi molt agut d'algunes novelles — algunes d'elles desconegudes aci. Es va fixar especialment en *Sa Altesa Reial,* on compara l'isolament de l'artista que coneix només el gaudi de la creació amb el príncep voltat d'una cort sumptuosa en aparença, però que només conté misèria i solitud. La mateixa idea de l'isolament de l'artista és represa en el conte *Noi prodigi.* La dissertant, que va ésser molt aplaudida, va cloure el seu comentari amb uns bells versos de Rilke, que són la síntesi del mateix pensament de Mann.

A continuació Joan Alavedra va llegir un interessant assaig sobre Thomas Mann i la seva obra. Va llegir alguns paràgrafs de l'autobiografia del novellista alemany recentment publicada, per bé que, a parer de l'escriptor català, totes les novelles de Mann són, en certa manera, biogràfiques. En referir-se a la importància de la música en l'obra de Mann, Alavedra, que va ésser felicitadíssim pel seu treball, va fer un just anàlisi de *La mort de Venècia.*

La vetllada va acabar amb un parlament del senyor Oliver Brachfeld on, a costat de dades interessants sobre la vida de l'homenatjat, va fer encertades consideracions sobre la producció d'avantguerra de Mann — Mann és, sobretot, un escriptor d'avantguerra — tot fixant-se en les *Consideracions d'un apolític* i en el *Viatge per anar amb el Quixot.* Va recordar que l'obra de Mann és l'epopeia de la burgesia alemanya, i va insistir en el valor temàtic de l'obra del novellista, on plantejà, en el terreny personal, la contradicció entre el burgès i l'artista.

Oliver-Brachfeld va acabar sollicitant del Conferència Club de Barcelona la invitació a Thomas Mann perquè torni a visitar Catalunya.

Voldr'em veure en català, abans que altres edicions li obturessin el mercat, el gran llibre de Mann, el darrer, *Josep i els seus germans,* trilogia que alguns crítics consideren l'obra cabdal de Thomas Mann.

★

EL CONGRES INTERNACIONAL D'ESCRIPTORS A PARIS. — Ja hem informat els nostres lectors del Congrés Internacional que preparen a París els escriptors socialment d'esquerra. Tindrà lloc del 21 al 28 d'aquest mes. Hi concorreran escriptors de tot el món, i el tema central serà el de la defensa de l'humanisme universal, en oposició a l'humanisme burgès. Parlant d'aquest Congrés, diu Víctor Margueritte: "Aquest Congrés Internacional d'Escriptors demostrarà que el temps de les Torres de Vori ha passat i que per a construir la ciutat futura cal des d'ara estendre'ns més enllà de les fronteres per a cercar-hi un horitzó més ample, per tal que hi puguin florir, en un sol esclat, totes les esperances dels pobles oprimits."

★

UNA EXHIBICIO DE LLIBRES PROHIBITS. — A Nova York té lloc actualment una exposició dels llibres prohibits per diversos governs. La millor contribució la dóna la col·lecció Rosenbach. S'hi troben, per exemple, *Alicia al país de les meravelles,* de Lewis Carrol, i les *Rondalles,* d'Andersen. El primer va ésser prohibit per un censor com a immoral. Les *Rondalles,* d'Andersen, van ésser prohibides a Rússia, sota el tsar, per ésser de tendències liberals. Els censors moderns més durs sembla que són els irlandesos i els de Boston.

★

APOLLINAIRE. — Guillaume Apollinaire va ésser conegut a temps, a Catalunya. *La Revista* i *Trossos* (una revista catalana d'avantguarda que va sortir l'any 1918 i que va publicar només quatre o cinc números) l'havien feta conèixer amb certa insistència. Els francesos han acordat inaugurar solemnement el *Mémorial Guillaume Apollinaire,* a Malmédy el 23 d'aquest mes. El mateix dia, a Stalevot, descobriran una placa fixada a la façana de la casa on el poeta Apollinaire va sojornar algun temps. Puix que Apollinaire va ésser un poeta i, contra el parer de tantes de patums nacionals i estrangeres, un gran poeta.

Els llibres nous

Ramon Llull: "Llibre d'Amic i Amat"

versió i anotació de R. Aramon i Serra

(Col·lecció Popular Barcino, vol. 117)

★

Dintre la "Col·lecció Popular Barcino" s'ha format una nova publicació, "Els clàssics catalans modernitzats". La finalitat d'aquesta nova sèrie és la de divulgar entre el nostre més gran públic les obres de més gran interès i de més gran importància de la nostra antiga literatura, posades en català modern. Això farà que molts que es mantenien allunyats dels clàssics a causa de la dificultat que suposa acostar-s'hi per primera vegada, puguin assaborir les obres més belles de la nostra literatura i adquirir un coneixement del pensament català indispensable per tot aquell que vol ésser fidel a la causa de la cultura.

L'Editorial Barcino, que en deu anys ha fet una tasca imponent amb les dues sèries de "Els Nostres Clàssics", que ara reprodueixen els textos antics amb tota fidelitat gramatical, àdhuc ortogràfica, ha vist la necessitat d'ampliar el seu pla de publicacions clàssiques amb aquesta nova col·lecció de caràcter popular. No dubtem que serà ben rebuda del públic i ens apressem a remarcar-ta a tots aquells que desconeguin els nostres autors medievals i vulguin entrar-hi sense fer cap esforç.

El primer volum d'aquesta nova sèrie conté el text íntegre del *Llibre d'Amic i Amat,* de Ramon Llull, obra cabdal de la literatura catalana i una de les més importants de la mística universal. No és aquí el lloc adequat per a parlar d'aquesta obra — el lector ja trobarà en aquest volumet una notícia preliminar que conté totes les dades imprescindibles per poder encetar la lectura de l'obra —.

La versió de R. Aramon és perfecta i tan literal com és permès per tal de no perdre res del valor estilístic de l'obra al mateix temps que donar un text d'absoluta correcció de català actual.

De l'altre volum de "Els clàssics catalans modernitzats" que ha aparegut simultàniament amb aquest — *El desafiament de Bordeus,* extret de la *Crònica,* de Bernat Desclot — en parlarem en una altra nota.

MARTI DE RIQUER

Assabenteu-vos del Concurs de la

Fira de Barcelona

VISITEU-LA!

UNA COMMEMORACIO

El XXXIII aniversari de la mort de Mossèn Jacint Verdaguer

Tal com vam anunciar, organitzat com cada any, des de la seva fundació, el Foment Autonomista Català ha retut enguany el seu homenatge al poeta gloriós el nom del qual ostenten totes les seves institucions de l'esmentada entitat.

Enguany, però, ha esdevingut més esplendorós, degut a l'adhesió i col·laboració de la Joventut "Pàtria Nova" i de moltes entitats patriòtiques.

Foren nombrosos els qui visitaren abans-d'ahir i ahir la tomba de l'enyorat poeta autor de "L'Atlàntida", "Nit de sang", "L'emigrant" i innombrables obres i poesies d'un exemplar valor patriòtic i literari.

En diferents hores dels dos dies esmentats desfilaren pel sagrat lloc que guarda les despulles del poeta místic del poble representacions de les entitats següents:

Ultra el professorats i alumnes de les Escoles catalanes "Mossèn Cinto", hi anaren la Joventut d'Esquerra Nacionalista Radical "Pàtria Nova"; "Ressorgiment" de Buenos Aires; Joventut "La Falç", "Germanor", de Santiago de Xile; "Ateneu Democràtic Verdaguer"; "L'Appel Catalan" de Ginebra; Grup Excursionista, Joventut Nacionalista i Secció Feminal "Verdaguer"; "L'Intransigent"; Orfeó de Sants; Ornet, de l'Escola de Rocafort i Vilumara; Foment Autonomista Català; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; Institucions "Mossèn Cinto"; "La Nova Catalunya" de L'Havana, i Escola Catalana del carrer de Montcada i molts d'altres.

En els esmentats actes feren bells parlaments d'abrandat amor patriòtic i d'admiració al gran poeta Jacint Verdaguer la senyoreta Mària Nova i els senyors Conrad Capella, Josep Gaya, Josep Perramon, Jacint Guinard, Pere Blanxart, Francesc Mugi, Domènec Latorre, Enric Tiell, Ramon Peypoc, Planella i Manuel Ribes, els quals foren escoltats amb veritable devoció de tots els qui assistiren.

LA PUBLICITAT s'adherí, no cal dir-ho, a l'homenatge d'ahir.

EL CORREU D'AVUI

"*Quaderns de Poesia*".—Avui es posarà a la venda el núm. 1 de *Quaderns de Poesia,* tan esperats. Conté poemes inèdits de Carles Riba, Josep Carner, Jules Supervielle, Pedro Salinas i Tomàs Garcés. Articles de J. V. Foix, Marià Manent, Joan Teixidor i Martí de Riquer. Una traducció de Rilke de J. Bofill i Ferro. Un dibuix inèdit de Domingo.

✱ "*L'insurgent*".—"Edicions Proa" han publicat el volum 77 de la seva col·lecció "A tot vent". Es aquest *L'insurgent,* de Jules Vallès, traduït per Andreu Nin. Cap llibre d'aquest gran escriptor revolucionari francès no hauría estat incorporat al català. La casa Proa, seguint la seva tradició, una vegada més, amb la novella de Jules Vallès, dóna el millor de totes les cuitures, de totes les tendències, escollint el més característic de cada època i de cada autor. *L'insurgent* és el tipus de l'obra de l'art popular, com són *Els miserables,* de Víctor Hugo, i certes novelles d'Emili Zola. Andreu Nin, en un pròleg just i precís, situa l'obra i l'autor. Es un treball que fa encara més meritòria la seva traducció.

Dijous, dia 13

inauguració al migdia del Restaurant "Huerta Valenciana" de la Torre de Sant Sebastià, de la Barceloneta.

Reserveu la vostra taula.

Crònica Escolar

LES DECLARACIONS DEL SENYOR DUALDE

El senyor Dualde, ministre d'Instrucció Pública, durant la seva breu estada a Barcelona ha fet unes declaracions en la premsa, de les quals recollirem dos aspectes, que en realitat són els únics que s'hi veuen.

El primer és que el senyor Dualde, sortint de la seva proverbial inactivitat, es proposa enllestir aquesta setmana un projecte d ellei regulant el règim de la Universitat; el segon és el que es refereix al "Futur Patronat Universitari".

La regulació del règim d'autonomia de la Universitat és conseqüència de la llei de 2 de gener, que hi preveu un règim especial; de manera que ens semblen potser massa optimistes les declaracions del senyor Dualde, ja que parla "de restituir a la Universitat el màximum de facultats, apropant-se al règim d'autonomia universitària". Si es restitueix, ¿per què es va prendre?

La segona part tracta, com hem dit, de la formació de l'altre Patronat Universitari. Cal dir que totes les modificacions, en persones, que hi vulgui fer el Govern, són en absolut illegals, car la constitució mixta del Patronat impedeix els canvis per voluntat unilateral.

Els detractors del Patronat basaren la seva campanya en què aquest era de caràcter inamovible i sense entrar en la discussió d'aquest fet hem de reconèixer que és exacte. No comprenem, doncs, com el senyor Dualde pugui parlar de reformes d'institucions i canvis de persones sense justificar abans el per què d'aquestes mesures.

No volem seguir aquest comentari perquè desconeixem l'abast de la modificació projectada; però si que hem d'afirmar per endavant que les declaracions dels propòsits del ministre d'Instrucció són una nova infracció al que està disposat per les normes reguladores de la vida de la Universitat Autonònoma de Barcelona.

Al seu temps insistirem.

B.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 96
LLUIS MASRIERA Pintura

SYRA
DIPUTACIO, 262 - TELEFON 15710
Art i ornamentació
GRAU SALA Ventalls i guaixes
R. AULINA DE MATA Apunts escolorits
ANGEL SANTOS Pintures
Fins al 14 de juny

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323
(entre Rambla de Catalunya i Balmes)
RAMON N. PERMANYER Pintura
Fins al 21 de juny

SALA RENART
Diputació, 271. - Telefon 16217
Imatgeria Marca. Obres de pintura
SELECCIO DE DIBUIXOS DE DIVERSOS ARTISTES
Fins al 14 de juny

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA, 29
MARCS, GRAVATS, PINTURA MODERNA
Fins al 14 de juny

LLIBRES!!!
Autògrafs, dibuixos, aquarel·les o més important assortiment de gravats de Barcelona posició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 24, baixos de la Sala Mozart

UN CRIM QUE VA COMMOURE EL MON

La veritat sobre l'afusellament de Miss Edith Cavell

XIII

El càstig d'un traïdor

Els arrestaments se succeïren ràpidament. La senyora Bodart fou incomunicada — més tard, també, la infermera Cavell—. Finalment, Quien visità a Mons una dona amb la qual la senyoreta Thuliez havia habitat.

—Jo tinc molta influència amb la policia alemanya — li digué — confieu-me la correspondència de la senyoreta Thuliez i d'ací a una setmana serà alliberada.

Però aquella s'hi refusà.

Seria massa llarg de relatar ací en detall els súbtils plans que el traïdor posà en execució sota les ordres de Bergan i de Pinkhofi. Junt amb un tal Armand Jeannes (antic passant d'un advocat que jugà un important paper en l'organització del districte de Mons), bandit l'ànima del qual era tan negra com la seva, traïcionaren les organitzacions de patriotes l'una darrera l'altra, gairebé fins al final de la guerra.

Fou tot un altre Quien el que es presentà, davant dels seus acusadors a París, per l'agost de 1919, que fon condemnat com a traïdor per la cort marcial. Quien copsà l'enormitat de la falta que havia comès i es donà compte completament de la manera vergonyosa i miserable que havia enviat una dona d'una bravura sublim a una mort deshonorosa.

Fou d'antuvi condemnat a mort; però la sentència li va ésser després reduïda a vint anys de deportació a l'Illa del Diable. La guillotina hauría estat menys cruel que aquesta condemna, puix que un sojorn de semblant durada en una illa infestada de miasmes és una veritable mort lenta, tant per al cos com per a l'ànima.

Quien continua encara purgant-hi el just càstig al seu crim.

El dossier Cavell revela el treball d'un detectiu sense escrúpols, intelligent, però, i d'una paciència infinita.

Durant la meva llarga experiència d'actuació judicial jo no he trobat mai ningú que pugui comparar-se-li. La secció B de la policia secreta se superà realment quan aquesta presentà davant el Consell de Guerra que tingué lloc pels voltants del Palau del Senat a Brusselles els dies 7 i 8 d'octubre de 1915, 35 confessions procedents de 35 presoners. No és sorprenent que aquells que obtingueren un resultat tan remarcable hagin estat condecorats amb l'ordre de la Creu de ferro.

Potser és preferible que cap dels oficials que formaren el Consell de Guerra, que cap dels advocats que foren admesos a defensar aquests 35 patriotes, no fos autoritzar a presentar preguntes referents a la manera com les confessions havien estat obtingudes.

De fer-ho, i si els processats haguessin pogut dir la veritat, haurien estat posats al corrent d'un inversemblant teixit de mentides, trapaceries i de bluf.

Haurien pogut escoltar històries sorprenents de drogues introduïdes en l'aliment dels presoners per a fer-los parlar, d'hipnotisme i de mètodes consistents, per exemple, a obrir brutalment amb gran soroll la porta de la cella durant la nit i cridar sobtadament i amb veu ronca una pregunta que, més tard, en el moment adequat, aparèixia en la "confessió". L'atot mestre era l'acarament de dos presoners amb la finalitat de provocar una baralla entre ells.

El que encara és pitjor, és que les preguntes foren fetes en francès per Pinkhoff — Bergan no coneixia sinó la seva llengua materna — i van ésser transcrites a l'alemany per un secretari; després, generalment passats alguns dies, eren llegides en francès als acusats per Pinkhoff, el qual deixava d'esmentar tots els passatges compromotedors. Pinkhoff presentava, aleshores, la deposició en alemany i la feia signar per l'inculpat, en presència de testimonis, tals com Neuhaus i Bergan.

I si un dels presoners formulava una objecció qualsevol, el secretari cridava i afirmava haver posat les paraules exactes pronunciades, i Pinkhoff s'apressava a donar-li la raó.

Abans de passar a la confessió dictada per Miss Cavell, és interessant de dir alguns mots de Bergan i de Pinkhoff.

El primer era conegut per tot Bèlgica sota el nom de Schwartzteufel" (el diable negre) i era, indiscutiblement, l'individu més menyspreable que hom pogués trobar a Bèlgica. Havia estat transferit de Düsseldorf a Brusselles a fer-se càrrec de la direcció de la secció "B" de la policia secreta. Era un home de cara rosada, que semblava gairebé humà quan les coses anaven al seu gust, però que esdevenia terrible quan se'l contrariava.

Sabia solament alguns mots de francès, ço que feien més que difícils les relacions amb ell.

Es descarregava d'una part de les seves responsabilitats sobre Pinkhoff. Aquest sinistre individu, que abans de la guerra havia actuat d'espia a França per compte d'Alemanya, era el digne acòlit del "diable negre".

Pel restant, Pinkhoff experimentava un plaer insà a usurpar les atribucions del seu superior i a tractar durament els desgraciats suspectes.

XIV

Serem indulgents

Per a no apartar-nos del "dossier" i referint-nos a la declaració feta per miss Cavell, cal remarcar que aquesta morí com a màrtir, per una banda amb motiu de fatals confessions seves fetes a Bergan i Pinkhoff, però, més encara, a causa de les que van ésser arrencades als seus coinculpats.

Demés ella professava una veritable religió de la veritat i no volgué mai rebaixar-se fins a mentir, àdhuc estant la seva vida en joc. Per altra banda és del tot evident que res no l'hauria poguda salvar.

La quantitat de testimonis que havien estat acumulats en contra seu per la policia secreta durant els tres mesos que precediren el consell de guerra, les revelacions acusadores relatives a les seves activitats a l'hospital, dutes a terme per un espia, havien provat la seva culpabilitat als ulls dels alemanys.

Mentre Sadi Kirschen, el seu defensor, declarà que els acusadors de la infermera desitjaven en gran manera una víctima anglesa i que aquesta era l'única que tenien a llur disposició.

A desgrat de tot, potser miss Cavell hauria pogut salvar la vida sortint-se'n amb un cert nombre d'anys de presó si no hagués declarat, com tan coratjosament ho féu, haver ajudat no solament soldats anglesos, sinó també soldats francesos i belgues a ajuntar-e a l'exèrcit aliat.

El "dossier" explica que a la matinada del 8 d'agost de 1915, a la presó militar de Saint-Gilles", Edith Cavell fou treta de la seva cella per a sofrir el seu primer interrogatori oficial.

S'hi trobaven presents quatre testimonis: el lloctinent Bergan, Henri Pinkhoff, Otto Mayer i l'escrivent Neuhaus.

Mayer, que formava part de la policia secreta i que parlava correctament l'anglès, havia visitat la infermera, a l'hospital, a començaments del mes de juny i l'havia advertida dels perills que corria prestant el seu concurs a l'organització.

Un soldat escortà la presonera fins a la sala on l'esperaven els seus interrogadors. Duia, encara, l'uniforme d'infermera, i malgrat la seva pallidesa, res no podia fer suposar que ella estava a punt de signar el seu decret de mort.

Mayer li oferí un seient. Pinkhoff li desitjà polidament un bon dia, i afegí:

—Confio que haureu estat ben tractada des de la vostra arribada ací. No cal dir-vos que podeu procurar-vos a la cantina tot el que sigui del vostre gust referent a l'aliment.

Miss Cavell prodigà un lleu somriure.

—Anem ara — continuà Pinkhoff amb vivacitat — a procedir al vostre interrogatori. Jo suposo que les declaracions que vàreu fer el dia del vostre arrest són exactes.

Es posà a llegir les informacions impreses que tenia al seu davant:

"Edith Cavell, directora de l'Institut Mèdic de Berkendael, nada el 4 de desembre de 1866 a Swardeston, Norfolk, filla del que fou Frederic Cavell."

—Sé que sou una dona patriòtica— reprengué Pinkhoff amb to suau— els vostres actes ho demostren; el millor que podeu fer avui és dir la veritat. Serem indulgents. Crec que ens diguéreu, l'altra tarda, que havieu acollit homes a la vostra institució des de principis de novembre. ¿Es, tanmateix, així?

—Sí—respongué la inculpada. —Vós ho sabeu prou.

—¿Està d'acord amb la veritat dir que heu rebut aquests homes, que els heu alimentat i els heu donat diners?

Miss Cavell consentí, i Pinkhoff, adreçant-se a l'escrivent, s'apressà a dir-li:

—Preneu nota de tot això.

—¿Eren aquests homes, en llur major part, soldats francesos o anglesos que havien estat separats de llurs regiments?

—Sí, que jo sàpiga.

—Us prego, ara, de respondre a una pregunta molt important — continuà Pinkhoff, reparant-se en la seva caïdra. — Ultra aquests soldats, ¿no haureu pas donat refugi a belgues i a francesos vàlids, desitjosos d'anar a combatre al front?

Si la infermera s'hagués pogut donar compte de la significació d'aquesta pregunta, potser hauria reflexionat el pro i el contra abans de contestar. Però ¿com podia ella preveure que els mots que anava a dir havien de tenir una importància tan gran, dos mesos més tard, durant el seu procés?

—Sí — digué lentament. — N'hi ha hagut un cert nombre.

Pinkhoff no pogué dissimular la seva intensa satisfacció!

—Ah!, homes que volien enrolar-se als exèrcits aliats. — I dirigint-se a l'escrivent:

—Preneu nota ben exacta de tot això — li ordenà. — Aleshores, girant-se cap a Bergan, digué a aquest alguns mots en alemany que semblaren provocar-li una intensa satisfacció.

—I ara heu de saber Miss Cavell — continuà Pinkhoff — que hem procedit ja un cert nombre d'arrestaments a propòsit d'aquest afer i que posseïm informacions que poden ésser-vos molt perjudicials. ¿Voleu dir-me els noms de les persones que us han recomanat aquests que heu protegit?

La infermera reflexionà un instant.

—Prefereixo abstenir-me'n — digué finalment. — Després de tot, ¿no sou vosaltres qui els ha de descobrir?

Pinkhoff li adreçà una mirada fulminant. S'arrepenjà vers Bergan, i li murmurà alguna cosa.

—Crec haver-vos dit en començar, Miss Cavell, que el vostre interès és de dir la veritat. Si jugueu amb mi un joc net podeu comptar amb la meva amistat. Però cregueu-me: mentint, no hi guanyareu res. ¿Voleu que us suggereixi alguns noms?

I com que Miss Cavell continuava callant, esdevingué de sobte amenaçador.

—¿Heu sentit parlar d'un tal Capiau i d'un advocat de Mons, de nom Albert Libiez?"

La inculpada féu que sí amb el cap, i Pinkhoff continuà: "I penseu, Miss Cavell, que vaig molt errat d'esques si afirmo que el cap de la vostra organització és el Príncep Reginald de Croy?

—Es fals — replicà Miss Cavell.

—No coneixeríeu pas una tal senyoreta Martin?

Pinkhoff començava ja a engreschar-se.

—No, no la conec.

En escoltar aquestes paraules Pinkhoff s'acostà de nou a Bergan, i aquest darrer donà una ordre a un dels soldats de la porta. Dos o tres minuts més tard era introduïda una dona a l'habitació. Semblava ben educada i portava ulleres. Pinkhoff demanà a l'anglesa si coneixia la nou vinguda.

¿Què havia de respondre la dissortada? La senyoreta Martin no era altra que la senyoreta Truliez. Si les dues presoneres haguessin estat criminals endurides, potser haurien procedit deferentment, però les dues dones es troben sense defensa en presència de dos policies tan perfectes com Bergan i Pinkhoff.

—Ah! — digué aquest maliciosament. Ja sabia jo que us reconeixeríeu. Veieu?, sabem moltes més coses de les que us penseu. Potser estareu ara disposada a dir-nos els homes que heu rebut a l'hospital. No us deixeu aturar per la idea que podríeu trair-ne algun: Capiau es troba ja entre reixes, i el Príncep de Croy està a punt d'ésser arrestat. Pertocant a Libiez, sabem prou bé on detenir-lo així que voldrem.

Els propers capítols són:

XV.—Un nou parany.

XVI.—Continua el bluf.

TURISME

L'art italià a París

El geni turístic, que resideix encara a França, ha realitzat amb l'Exposició d'Art Italià al Petit Palais un d'aquells actes que li són característics. Amb ell París s'assegura no tan sols la mobilització d'un públic intelligent, sinó que àdhuc fa arribar l'interès a aquell enorme sector que es mou per la força irresistible del tòpic.

Molt fàcil que d'ara endavant la conjunció de mots art italià passi a ésser una cosa vaga que es retraurà amb el mateix afecte que hom posa en la successió d'espectacles montmartrians i altres coses per l'estil que passen a la capital francesa i de l'imperi del turisme internacional.

Cal, però, atribuir als organitzadors d'aquests arguments estiuencs un mèrit indiscutible, que és que ho fan bé, d'acord amb un eclecticisme artístic del qual ningú no se sentirà defraudat.

Hom ha despullat mig Louvre i ha despullat multitud de museus italians per bastir aquest conglomerat espiritual del Petit Palais que a hores d'ara fa parlar mig món.

Tots els diversos organismes interessats en el turisme a França rutllen amb una precisió formidable. No es topa amb inconvenients que al nostre país resulten insuperables. Per exemple, tenim notícies que el trasllat d'obres del Louvre al Petit Palais ha revestit una senzillesa remarcable de procediments. Només ha calgut evocar la necessitat de la vinguda de forasters perquè tots els impossibles desapareguessin.

A Barcelona hi ha el projecte, establert amb Jaume Marco, de portar a cap una exposició l'interès de la qual és grandíssim per al turisme i per a l'art. Les primeres gestions s'estavellaren immediatament amb les dificultats de poder exhibir les peces que es consideraren insubstituïbles, i estem en el cas d'haver-ho de portar a cap suplint aquelles amb les que la prudència ens aconsellí d'acceptar com a millor substitut.

Retraiem el fet de l'exposició d'Art Italià com a exemple. Un cop clausurat i amb les xifres de l'estadística a la mà, retraurem els beneficis que haurà aportat gràcies a la col·laboració de tothom, cosa que haurem d'anar estimulant al nostre país si és que realment aquest sent la necessitat de comptar amb ell per a fins econòmics i de divulgació nacional.

E. F. G.

Viatges La Publicitat

EXCURSIO A MALLORCA PER ALS DIES 23 i 24 DE JUNY

ITINERARI

Dissabte, 22 de juny: Sortida de Barcelona a les nou del vespre.

Diumenge, 23: Arribada a Palma a dos quarts de vuit del matí: Trasllat en autocar a l'hotel. Installació i desdejuni. Tot seguit visita en autocar als voltants de Palma (Castell de Bellver, Terreno, Bonanova, Gènova, Camí Alt, Sant Agustí, Cas Català, Porto-Pi). Dinar a l'Hotel Catalònia de Palma. A les tres de la tarda: excursió en autocar a Valldemosa, Miramar, Deià, Sòller, Port de Sòller i retorn a Palma. Sopar a l'Hotel Catalònia i altres similars.

Dilluns, 24: Desdejuni a l'hotel. Sortida en autocar a les sis del matí cap a Manacor, Porto-Cristo i Coves del Drac. Visita de les coves durant el concert. Dinar a Porto-Cristo. Després de dinar, continuació de l'excursió. Sortida de Porto-Cristo cap a Artà i Coves d'Artà. Visita de les coves i retorn a Palma. Sopar a l'Hotel Catalònia i altres similars. Trasllat en autocar al Moll. Sortida de Palma a les nou del vespre.

Dimarts, 25: Arribada a Barcelona a dos quarts de vuit del matí.

PREU DE L'EXCURSIO: **81 PESSETES**

(Aquest preu comprèn: Passatges d'anada i tornada en coberta; allotjament i àpats a l'Hotel Catalònia, de Palma; les excursions esmentades en autocar; drets d'entrada al Castell de Bellver i Coves del Drac i d'Artà; el dinar a Porto-Cristo; impostos i propines).

Els que desitgin viatjar en classes superiors abonaran les diferències que s'especificaran a **VIATGES LA PUBLICITAT.**

Inscripcions fins al dia 15 de juny.

Per a detalls: **VIATGES LA PUBLICITAT - Corts Catalanes, 589, pral. Telèfon 11430.**

ELS FESTIVALS CHOPIN A MALLORCA

Els esdeveniments musicals que a honor de la memòria de Chopin tindran lloc a Mallorca d'ací a uns quants dies constituïxen un plat fort que el turisme aprofita per tal d'aconseguir dos objectius en un sol viatge.

La importància del programa de festes, en el qual figuren illustres personalitats del món musical i les diverses localitats en què l'esdeveniment s'efectuarà, ens priven de donar-ne una referència completa.

No obstant els interessats a conèixer la totalitat de les festivitats poden adreçar-se al "bureau" de turisme del diari, on els seran facilitats tota mena de detalls i facilitats per al desplaçament.

SOL·LICITEU DETALLS DE L'EXCURSIO EN AUTOCAR A TARRAGONA

ESTADES DE SIS DIES AL PIRENEU

Viatges LA PUBLICITAT ofereix als interessats a conèixer el Pirineu l'oportunitat d'una estada de sis dies, en els quals poden realitzar-se excursions variades de prou envergadura per a tenir una idea concreta de gran part dels indrets culminants de la muntanya.

Tots els qui vulguin participar a les esmentades excursions poden recollir al nostre "bureau" propaganda impresa que els farà conèixer amb tot detall l'organització.

Lloguer d'autocars per a excursions, collegis, etc.

VIATGES LA PUBLICITAT - Corts Catalanes, 589, pral. Tel. 11430

INFORMACIÓ D'ESPANYA

IMPRESSIÓ POLÍTICA

(CONFERÈNCIA TELEFÒNICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

La jornada política ha transcorregut amb tranquil·litat. Els rumors que durant tot el dissabte van crear un ambient d'alarma i d'inquietud han desaparegut gairebé del tot de la circulació. El senyor Gil Robles els va desmentir ahir, amb paraules categòriques des de les columnes de "El Debate". Afirmava el cap de la CEDA que la cúpula no pot créixer en un Govern com aquest. Com a penyora de la sinceritat de les seves afirmacions, el ministre de la Guerra ha suspès avui indefinidament el setmanari "JAP", òrgan de les Joventuts d'Acció Popular. El cap que no s'equivoca mai ha adoptat aquesta mesura per a castigar les imprudències d'expressió en què ha incorregut l'esmentat setmanari.

[redacted]

El joc polític continua desenvolupant-se entre bastidors entorn de l'aprovació dels pressupostos. Aquest és el nus de la situació. El senyor Chapaprieta ha visitat aquesta tarda el cap del Govern per tal d'obtenir la seguretat que els seus esforços no seran debades. El ministre, en sortir de l'entrevista, ha manifestat un gran entusiasme. Creu que el pressupost es podrà aprovar en sis sessions dobles si no troba gran oposició en les Corts. L'oposició, en tot cas, no sorgirà de les minories que combaten el Govern, puix que aquestes tenen interès a què quan més aviat possible hi hagi pressupostos i desapareixi l'obstacle per a una eventual dissolució de Corts. Però del que no està tan segur el ministre de Finances, és que no sorgeixi l'oposició de biaix dels mateixos bancs de la majoria. A això obeeix la visita d'aquesta tarda al President del Consell.

La sort que corri al Parlament el projecte de pressupostos és la que decidirà la sort del Govern en el que resta de mes.

La mena de ministres que té la República l'any 1935

"La Libertad" referint-se a manifestacions recents de l'ilustre aragonès que regenta el ministeri de Marina, publica sota el títol "El senyor Royo Villanova repite lo que dijo en noviembre de 1930", una reproducció d'allò que digué el ministre de la República aleshores a Sevilla. Fa així:

"El diputat monàrquic senyor Suàrez de Tangil recordà dies enrera, en una sessió parlamentària, un discurs que l'actual ministre de Marina, senyor Royo Villanova, pronuncià a Sevilla el 16 de novembre del 1930, en un míting en el qual alternava amb el senyor Goicoechea, amb el senyor Joan de la Cierva i amb altres així.

Davant l'evocació, el ministre de Marina, senyor Royo Villanova, va replicar amb fermesa:

—Repeteixo ara tot allò que vaig dir aleshores.

Així, així parlen els homes: amb fermesa.

El que passa és que el senyor Royo Villanova, que "ara repeteix tot allò que va dir aleshores", és actualment ministre de Marina de la República.

I que allò que va dir aleshores, extret del "A B C" és el següent:

"El senyor Royo Villanova recorda aquell discurs de Castelar, en el qual va dir que la República fracassà perquè no sabé ésser conservadora, i que la monarquia triomfaria si sabia ésser democràtica, per deduir que s'equivoca Alcalà Zamora. La monarquia actual ha acceptat totes les essències democràtiques; per això no val la pena demanar un canvi de règim. Combat la idea de les Corts Constituents, que no demanà Melquíades Alvarez l'any 22, quan predicava la bufa democràtica, ni el 23, quan presidí aquelles Corts en les quals s'anava a reformar la Constitució, fins que vingué el cop del 13 de setembre, ensorrà el temple i va morir Samsó amb tots els seus filisteus. (Grans rialles.)

Diu que els albistes són monàrquics perquè són deixebles de Moret i Castelar(el qual va dir que el primer era la pàtria, el segon, la llibertat, i el tercer la República. "I si el primer és la pàtria — diu —, ¿com he d'ésser republicà després del pacte de Sant Sebastià, interpretat en català? Després de llegir en català Rovira i Virgili que als autonomistes esperen un règim republicà que enlairi a Catalunya la bandera espanyola, ¿com voleu que sigui jo republicà? Si els republicans han llegit això i callen, és perquè no posen, com Castelar, el primer, la pàtria."

Recorda que quan Alba era a París veien en ell els republicans un gran estadista capacitat per a regir Espanya; i quan va declarar que mantindria les seves posicions, no se'l pogué agafar per enlloc. Aquesta és la justícia republicana. Vull recordar també que l'any 1910, quan el debat polític per la setmana sagnant, Pau Iglesias declarà que contra Maura era lícit fins i tot l'atemptat personal, i fa poc Miquel Maura ha dit a l'Ateneu de Madrid que Espanya solament se salvarà amb el règim republicà, unint-se així amb els qui de tal manera combateren el seu pare.

Diu que Alba ha oblidat els greuges que pogués haver rebut, i posa abans que tot la pàtria, disposat a servir-la. Combat la teoria de les Constituents, i diu als republicans que si tenen forces per a enderrocar la monarquia, que imitin Prim, però que no pretenguin deshonrar-la. Els republicans feren responsable el rei de la pèrdua de les colònies quan aquest tenia 9 anys. Quan la guerra amb els Estats Units, els republicans s'abstingueren, i quan Pi i Margall volgué anar a les Corts per a oposar-se a la guerra, tingué a Madrid 300 vots.

"¿Qui fou més culpable — pregunta —: el poble que demanava la llibertat de Barrabàs i la mort de Jesús, o aquell polític covard i egoista que es renta les mans?"

Termina dient que la República portarà la descomposició d'Espanya i que la monarquia és la m[illegible] defensa de la llibertat."

Es gestiona la reaparició de «La Humanitat»

Madrid, 10. — Prop del ministre de la Governació s'han fet diverses gestions per a la redacció del periòdic de Barcelona "La Humanitat".

S'ha entrevistat amb el ministre el diputat senyor Just, el qual ha manifestat als periodistes que tenia molt bones impressions sobre la reaparició del dit periòdic.

Se suspenen les maniobres generals i se'n faran de parcials

Madrid, 10. — A un quart de tres de la tarda ha rebut els periodistes el ministre de la Guerra i els ha manifestat que per informes del Consell Superior de Guerra havia decidit suspendre aquest any les maniobres parcials en les diferents divisions i per una intensificació d'exercicis en les escoles pràctiques. Tot això es realitzarà el mes de setembre.

Ha dit, de més a més que la revista setmanal "Jap" havia estat suspesa indefinidament per ordre expressa seva. Aquesta decisió obeeix a què fa dos dies s'havien comès en la dita revista imprudències d'expressió que la censura havia deixat passar, però que ell no podia permetre.

Sobre el nomenament de funcionaris judicials

Madrid, 10. — El ministre de Justícia ha dit als periodistes aquesta tarda, referint-se a les informacions publicades sobre el nomenament de funcionaris judicials, que han causat gran moviment, que el tornar al precepte de la llei orgànica per a la provisió de vacants, no vol dir que es derogui la legislació anteriorment en vigor, sinó que portant a aquesta l'esperit de la legislació, s'eviti que un jutge, recent acabada la carrera, regenti un jutjat que no sigui d'antrada, i que un magistrat recent ascendit sigui president d'una sala en la qual figurin funcionaris que siguin deu o dotze anys més antics que ell.

A Tànger es venen l'argent

Tetuan, 10. — Comuniquen de Tànger que, a conseqüència de la puja experimentada en el preu de l'argent, es venia fent, des de Tànger, una gran exportació de duros "hasanis", sense que la Duana posés a la sortida cap inconvenient, puix que es marxava d'ordres en contrari. Aquest negoci era realitzat per diverses persones, i han estat enormes les quantitats de peces de cinc pessetes "hasanis" exportades durant les darreres setmanes; amb aquest motiu s'ha originat una minva en la vida local en els articles de primera necessitat, davant la minva de la dita moneda, amb la qual es fan a Tànger quasi totes les compres.

Ha estat tan gros l'abús, que l'administració ha decidit votar una llei declarant prohibida la sortida de monedes "hasanis" i de tota mena d'objectes d'argent.

AVUI, DIMARTS, DIA POPULAR
Fira de Barcelona
Entrada: 50 cèntims

Les conclusions de l'Assemblea de Regidors del 12 d'abril

S'ha clausurat l'assemblea dels Consellers del 12 d'Abril.

La Ponència encarregada de redactar les conclusions les ha llegides als assembleistes.

Diuen així:

"L'assemblea de Consellers republicans elegits per l'abril del 1931, convocada a iniciativa del Comitè organitzador asturià, i integrada pels representants dels Comitès provincials i municipals que al dit fi es van constituir, seguint les normes de la pròpia convocatòria, ha deliberat sobre les matèries que constitueien els seus essencials objectius: assolir la unió de tots els qui, conjuntament, van aconseguir amb llur esforç la instauració de la República i romandre fidels a la significació política i social del 14 d'Abril; arbitrar els mitjans legals i polítics conduents al restabliment de la normalitat en la vida de les Corporacions que calguessin per a aconseguir una àmplia amnistia a favor dels condemnats polítics i socials.

El resultat de les deliberacions que han tingut lloc s'han concretat en les següents conclusions:

Primera. L'assemblea aspira que el front esquerrista contra la reacció sigui tan ampli que en ell quedin compresos tots els qui se sentin obligats a reivindicar l'esperit públic del 14 d'Abril.

En el pacte que se subscriguí caldrà que s'hi contingui, precisament, quant a l'interès de les Municipalitats, en l'esfera nacional, una llei Municipal a la qual serveixi de pauta mínima el conjunt d'acords adoptats en l'assemblea municipalista de Guijon d'agost del 1934 i totes aquelles lleis complementàries que assegurin i garanteixin l'autonomia dels Municipis, que consagra la Constitució, imposibilitant les ingerències del Poder central, i en l'esfera local, la conveniència de formular plans mínims de tasca municipal viable, als quals s'hauran d'ajustar, primer, les propagandes, i després, les actuacions de les majories esquerristes que fossin elegides.

Aquestes aspiracions seran transmeses als organismes polítics que porten la gestió i desenrotllament de les negociacions per a la formació del front d'esquerres.

Segona. L'assemblea decideix acollir-se al dret d'iniciativa popular de lleis, que consagra l'article 66 de la Constitució, promovent el plebiscit que porti a les Corts la proposició d'una llei d'Amnistia que comprengui els condemnats polítics i socials.

A aquest fi, i com a tràmit previ indispensable, es recaptarà del Govern i dels diputats d'esquerra la urgent redacció i acord de la llei especial de procediment i garantia que, per a la realització de plebiscits i referèndums, preveu i ordena el citat article constitucional en el seu paràgraf darrer. Un cop dictada aquesta llei processal, es procedirà immediatament a la promoció del plebiscit iniciador.

Per altra banda, l'assemblea farà saber als partits polítics el seu vehement desig que collaborin i prestin suport a totes aquelles accions pro amnistia que es realitzin.

Si sobrevingués la dissolució de les Corts sense que s'hagués aconseguit la realització d'allò proposat, la concessió de l'amnistia serà compromís solemne que hauran de contraure davant del país totes les forces que conjuntament vagin al rescat i la defensa de la República.

Tercera. Un cop hom disposi de l'instrument legal per a dur a cap el referèndum, caldrà sotmetre a aquesta suprema decisió popular la projectada llei d'Impremta, que actualment discuteixen les Corts.

Quarta. Que s'elevi al senyor President del Consell de ministres una instància signada per tots els Consellers destituïts o suspesos sense procediment judicial i que ilegalment romanen separats dels seus càrrecs, sollicitant que el Govern reimtegri els Ajuntaments a llur vida legal, que no pot tenir altra font originària que la voluntat popular ni acabar amb altra substitució que l'emanada d'ella mateixa en circumstàncies que garanteixin plenament l'expressió lliure de l'opinió pública.

Per a l'assoliment d'aquesta conclusió s'encomana al Comitè permanent la missió de sollicitar la intervenció dels organismes directius dels partits d'esquerra i de llurs representacions parlamentàries, per tal que, en la forma i moment que, d'acord amb ells, creguin oportú, requereixin el Govern i el comminin a la ràpida normalització dels Ajuntaments.

Igualment es faculta el Comitè permanent per a ampliar i intensificar les seves gestions, i arribin fins a aquelles que suposin un requeriment d'adhesió a l'opinió republicana. Així mateix, s'haurà de donar a tots els Comitès provincials la consigna que persisteixin o iniciin, segons els casos, les accions judicials que calguin, en defensa de la legalitat municipal conculcada.

Cinquena. Sollicitar l'immediat restabliment dels drets i garanties ciutadans que consagra la Constitució (supressió dels estats d'excepció, restabliment de la llibertat de Premsa, llibertat dels detinguts sense procés).

De la mateixa manera instar la substanciació urgentíssima dels processos pendents, l'exacte compliment de la legislació social, la normalització del règim penitenciari i la revisió dels expedients d'acomiadament de funcionaris i obrers municipals.

Aquestes conclusons s'elevaran al coneixement i consideració de tots els partits d'esquerra."

I queden clausurats els treballs d'aquesta magna assemblea de Municipis destituïts, que tan enorme èxit ha tingut per la quantitat de delegats que i han assistit i els milers d'adhesions que s'han rebut de tot Espanya.

El Comitè nacional es proposa desplegar una gran activitat per tal de complir els acords adoptats per l'assemblea i articular totes les iniciatives que li suggereixin els Comitès provincials i els Comitès municipals locals per a aconseguir els objectius assenyalats.

En acabar la lectura de les conclusions, els assembleistes, a peu dret, van cridar vibrantment i entusiàsticament visca la República del 14 d'Abril, memorable.

Una proposició sobre la llei de Contractes de Conreu

Signada en primer terme pel diputat radical senyor Palau Major, ha estat presentada a la Mesa de la Cambra la següent proposició no de llei:

"Per a evitar en el possible la repetició de conflictes jurisdiccionals de la mena del que donà lloc la promulgació de la Llei de Contractes de Conreu per part del Parlament Català, a la Cambra li complauria que, d'acord amb la regla primera de l'article cinquè i l'article 19, tots dos de la Constitució, el Govern de la República portés a la deliberació de les Corts un projecte de llei sobre les bases de les obligacions contractuals en el qual es regularan els estatuts personal, real i formal, per tal de coordinar l'aplicació i resoldre els conflictes entre les distintes legislacions civils d'Espanya, i un altre projecte, també no de llei, en què l'Estat fixi aquelles bases a què s'hauran d'ajustar les disposicions legislatives de la regió autònoma catalana, per a la major harmonia entre els interessos de Catalunya i l'interès general de la República.

Per a l'apreciació prèvia de la necessitat d'aquest darrer projecte de Llei, el Govern sollicitarà del Tribunal de Garanties Constitucionals la declaració a què es contrau la darrera part del paràgraf primer de l'article 19 de la Constitució."

El senyor Eduard Ortega i Gasset està disposat a qualsevol sacrifici per la unió dels republicans d'esquerra

Madrid, 10. — Parlant el senyor Eduard Ortega i Gasset, que marxa a Astúries amb l'objecte d'intervenir en la defensa d'alguns encartats en els successos revolucionaris d'aquella regió, sobre la unió de les esquerres, ha manifestat que ell està disposat a fer tots els sacrificis que calguin per arribar a aquesta urgent finalitat. Als mítings del cinema Europa de Valladolid, davant un públic en el qual estaven representats tots els sectors d'esquerra, jo he sostingut la meva opinió que ha d'arribar-se a la unió de republicans, socialistes, comunistes i sindicalistes, per coincidències d'ells mateixos entorn d'unes aspiracions concretes i d'un programa mínim la immediata realització del qual pugui estar garantida. Així s'evitarà que es repeteixi la dolorosa ineficàcia del gloriós 14 d'abril de 1931.

Jo estic disposat a collaborar en aquesta obra, i evitaré tot obstacle en el camí de la cordialitat. Puc haver tingut discrepàncies en relació amb la política seguida per algunes personalitats republicanes en els instants que vaig creure que el meu consell podia evitar encara algun error; però ara no em permetré cap agressió contra cap d'aquestes personalitats, per a mi respectables, sinó que continuaré dient que la unió ha de fer-se com he manifestat, vingui d'on vingui, mentre signifiqui l'aliança de totes les forces re[illegible] d'esquerra.

Fira de Barcelona

UN CONCURS

La Companyia "Air France" ha posat a disposició de la Fira 3 bitllets d'anada i tornada Barcelona-Brusselles en avió, que seran atorgats de la següent forma:

Dos bitllets als millors treballs descriptius de la VIII Fira publicats, un a la premsa diària espanyola, i un altre, a la premsa periòdica compresa la professional i tècnica.

Per poder optar el premi s'han d'enviar dos exemplars del treball a les Oficines de la Fira.

Un bitllet a l'autor de la frase original que no excedeixi de 25 paraules i millor s'adapti per a divulgar la finalitat de la Fira de Barcelona. Aquesta frase serà utilitzada per a la propaganda del proper any, i ha d'ésser enviada a les Oficines de la Fira, amb la indicació de nom i adreça de l'autor i acompanyada de la mitja entrada que acrediti haver visitat la Fira.

La recepció de treballs acaba el dia 16 a les set de la tarda.

Constituiran el Jurat: Delegats de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, Associació Espanyola de la Premsa Tècnica, "Air France" i Comitè de la Fira.

INTERESSA A TOTHOM VISITAR LA FIRA I OPTAR ALS PREMIS

OVERTA

Els serveis d'Ordre Públic

(Ve de la primera pàgina)

Preguntat sobre l'abast de la suspensió de les oposicions, ha contestat el ministre de la Guerra que no hi ha motiu d'alarma.

El projecte de restriccions del ministre de Finances — ha afegit el senyor Gil Robles — preveu una reorganització administrativa de serveis amb el propòsit fermíssim de tallar els abusos d'augment de personal, que ofeguen els pressupostos en la majoria dels departaments ministerials. Es dóna el cas que mentre en uns sobra personal, en altres s'anuncien oposicions amb places de nova creació. Es lògic que el ministre de Finances, decidit a fer una tasca d'economies i austeritat, en què tots l'ajudem decididament, no vol que ingressi personal nou fins que s'hagin determinat les veritables necessitats de l'Administració.

Així que s'hagi efectuat aquest estudi i s'hagi fet el reajustament del personal, es veurà les oposicions que són necessàries i les que són innecessàries. No es tracta de tancar el pas a la joventut, sinó d'una mesura transitòria, de precaució, per a estudiar les necessitats dels serveis i no seguir la desenfrenada cursa d'augment de burocràcia, que ens portaria a la desfeta. En aquest punt el Govern segueix una conducta d'austeritat que sempre és violenta i desagradable. Cal que l'opinió sana l'ajudi en bé de tots.

Per últim, sobre el pressupost, ha manifestat el senyor Gil Robles que serà aprovat abans del primer de juliol i que el Govern està decidit a això i demanarà a la Cambra l'esforç que calgui.

Quant al pressupost parcial del departament de Guerra, està ja acabat, hav ent sofert algun retard per la malalti del sots-secretari i per la necessitat d'acoblar l'elevat pel Govern anterior i les noves consignacions per a la defensa nacionti.

SI ÉS ELÈCTRIC I PER AL VOSTRE AUTOMÓBIL ho trobareu en les millors condicions de preu i qualitat, al GARATGE ELÈCTRIC CARDER MORÀ, 6-8 (Arbeu i Diagonal)

El Bisbe de Madrid-Alcalà acadèmic de Ciències Morals i Polítiques

Madrid, 10. — L'Acadèmia de Ciències Morals i Polítiques celebrà ahir solemne junta pública per a la recepció de l'acadèmic electe, senyor Leopold Eijo i Garay, bisbe de Madrid-Alcalà.

Presidí l'acte el cap de l'Estat.

Introduïren el nou acadèmic els senyors Garcia Morente i Zozaya.

Sobre el tema "La persona jurídica, el seu concepte filosòfic i drets fonamentals que ha de respectar en ella l'Estat", descabdellà el seu discurs d'ingrés el sabi doctor Eijo Garay. Començà amb un sentit d'elogiós record al marquès de Figueroa, antecessor seu al silló acadèmic. Després entrà de ple al tema, i digué: "En molt concentrats sentits viu un bisbe consagrat a la "Moral" i a la "Política": la "moral pràctica", no les disquisicions teòriques de tan important branca de la filosofia, constitueix pastoral; la "política", aquest importantíssim art de governar i donar lleis i reglaments per a mantenir la tranquil·litat i seguretat públiques i conservar l'ordre i els bons costums només en "teoria" la conrea, sense mesclar-se per a res en les seves pràctiques.

En tractar la persona humana, en la seva vida individual i collectiva, afirma el doctor Eijo que la coincidència del triomf del maquinisme amb la supressió de tota corporació que emparés l'obrer davant el capitalisme empresarí ha estat la principal causa del malestar econòmic social. Rebat Marx quan aquest afirma que l'ordre econòmic capitalista ha sortit que l'ordre econòmic feudal. Foren els gremis, "guildas", etc., els que alliberaren del feudalisme el treballador. I si, com el mateix Marx reconeix després en "El capital", contradient la seva anterior afirmació, "el capitalisme empresarí es presentà com el resultat d'una lluita victoriosa... contra el règim dels gremis, pels entrebancs que oposava al lliure desenvolupament de la producció i a la lliure explotació de l'home per l'home", ¿per què no proclamà Marx com a remei social la tornada a aquestes organitzacions l'extirpació de les quals fou necessària perquè s'establís la iniquia explotació de l'home per l'home?

¿Quina mena de triomf pot ésser per al proletariat que els mals del capitalisme es reconcentrin en un de sol, gegantí i omnipotent capitalista com ho és l'Estat? Sols respectant a l'home en les dues manifestacions de la seva vida racional: la individual i la collectiva humana i l'harmonia social. La reorganització corporativa de la societat; heus ací el just i raonable mitjà entre els excessos extremistes de l'individualisme i del socialisme... [illegible] essencialment político, i de forma de govern nacional, que constitueix una de les modes del dia i que constitueix la reorganització corporativa; no és la reorganització de l'Estat a que em preocupa ara —diu el conferenciant—, sinó la de la societat.

Tot seguit el doctor Eijo fa unes exposicions sobre la persona jurídica, i recorda que, com ja digué l'ex-marquès de Figueroa, el principal dels drets fonamentals que l'Estat ha de respectar és la llibertat.

Amb aquest motiu fa un estudi històric sobre l'evolució de les collectivitats, els tractadistes que a elles es referiren i llur situació a través del Dret, i assegura que "les corporacions han d'ésser flor del progrés de la societat, producte espontani de la seva civilització, i que no ho seran si no són lliures."

¿Un Estat nou? —ha acabat dient el senyor Eijo—. Primerament una societat nova, i sobre ella, quan sigui l'hora, com a suprem òrgan per al seu servei i prosperitat, un Estat nou... i vell; ambdues coses. Nou, perquè ha d'ésser d'avui i tal com el grau de civilització moderna el requereix; i vell, perquè la seva rel està en la mateixa naturalesa humana, i perquè en el nostre vell tresor nacional, que espera ésser desenterrat de les ruïnes que les revolucions copiades de l'estranger han llançat sobre seu, ens han ensenyat el camí a seguir.

El catedràtic senyor Felip Clemente de Diego ha estat l'acadèmic encarregat de donar resposta al discurs del doctor Eijo Garay.

En la seva contestació féu elogis de la personalitat del nou acadèmic i féu una detallada relació de les seves obres.

En finalitzar el senyor Clemente de Diego el seu discurs, el President de la República va imposar al doctor Eijo la medalla d'acadèmic.

El moment polític

Seguirà la suspensió dels actes públics? :: Les discrepàncies entre la Ceda i el senyor Portela :: El que més pressa porta són els pressupostos

Madrid, 10. — El dia d'avui ha mancat en absolut d'interès polític. Absents alguns ministres, els que a Madrid han romàs poques visites han rebut, i cap de relleu.

Els comentaris han girat entorn a la suspensió dels actes públics, i amb això es mostren disconformes tots els partits d'oposició, tant de dretes com els d'esquerra.

El ministre que més activitat ha desplegat aquests dies és el de Finances, senyor Chapaprieta, que està atrafegat amb els pressupostos. Entestat a tenir aprovats els del segon semestre en data hàbil, no ha parat ni un sol moment, i per a això ha realitzat diverses visites. Avui s'ha entrevistat amb el cap del Govern, i tant el senyor Lerroux com tots els ministres han ofert al senyor Chapaprieta totes les facilitats per al desenrotllament de la seva labor.

Així mateix el ministre ha celebrat aquests dies algunes entrevistes amb el president de la Cambra, entrevistes encaminades a donar les majors facilitats a la discussió dels pressupostos. S'espera que s'aprovin amb tota rapidesa, i a aquest efecte s'habilitaran sessions matutines, i les de la tarda s'ampliaran fins a sis hores. Amb això es creu que en pocs dies es comptarà amb pressupostos per al segon semestre de l'any en curs.

Un altre dels projectes que té molt d'interès en aprovar el ministre és el referent a les restriccions. Aquest ja compta amb una amb una grossa oposició. El senyor Calvo Sotelo ja ha anunciat una interpel·lació sobre la suspensió d'oposicions. El Madrid burocràtic i aspirant a burocràtic es mou en torn d'aquest projecte i fa una ruda oposició al projecte, com a tots els que s'ha intentat portar a cap per podar l'arbre frondós de la burocràcia. No li serà, doncs, fàcil al ministre aprovar aquest projecte, que comptarà amb l'oposició, declarada o sorda, de la majoria dels sectors de la Cambra.

A pesar de la calma existent aquests dies, segueix en peu el rumor de discrepàncies entre el ministre de la Governació i els ministres de la CEDA, que, segons sembla, no estan conformes amb dos extrems de la política seguida pel senyor Portela: el que consideren concessions a les esquerres i als catalanistes.

El ministre de la Guerra, des de les columnes de "El Debate", ja ha sortit al pas del que es deia relacionat amb aquesta discrepància, que l'ordre públic passaria a Guerra. No hi ha res d'això, puix que així ho han afirmat els ministres interessats.

A aquest respecte de la discrepància, persona molt ben assabentada de la política escriu en un diari de provincies.

"Hace tiempo que se habla de que existe gran contraposición entre el concepto que el señor Portela tiene de la política y el que tiene la Ceda. Cualquier suceso puede exaltar y poner de relieve esas diferencias que vienen ocultándose sistemáticamente. Hace días fué asesinado en Madrid el secretario de la Sociedad de los Saltos del Diero, señor Carreras. La emoción que este hecho ha producido en los medios patronales ha sido extraordinario. He ahí, por ejemplo, una ocasión para que se pronuncien las divergencias. Yo no creo que pueda pasar nada en los momentos actuales desde el punto de vista de la organización del Gobierno. Ni por un instante se me ocurre pensar que antes que estén aprobados los presupuestos, y la Ley de restricciones económicas, se manifiesten discrepancias y antítesis en el seno del Consejo de ministros. Una vez que estas dos leyes hayan pasado de la Cámara a la "Gaceta" ja serà difícil mantener las afirmaciones anteriores.

Evidentemente, la suspensión de los actos públicos ha puesto de manifiestos que la Ceda y Portela Valladares responden a dos posiciones contradictorias. La Ceda, con sus cinco ministros en el Gabinete, accedía a esa política, aunque, según dicen los muy bien informados, muy a regañadientes. Pero llegó el acto de Valencia, y pocos días después los tres actos obreros dados en Madrid, y este fué el instante en que los diputados de la Ceda clamaron. ¿Pero se presentaba una dificultad? ¿Debían ser considerados como extremistas los mítines de Izquierda Republicana? Se contestó que sí. Vinieron las protestas y no ha habido más remedio que extender la prohibición a todos los partidos, rectificando la decisión primera, según la cual los gubernamentals quedarían excluídos del rigor oficial."

EL SENYOR LERROUX A MADRID

Madrid, 10. — A les 12'20 d'aquesta matí ha arribat en avió a l'aeroport de Barajas el senyor Lerroux. Havia sortit de Sevilla a les 11'15.

¿ES REFONDRAN ELS MINISTERIS DE GUERRA I MARINA EN UN QUES ES NOMENARÀ DE DEFENSA NACIONAL?

A les cinc de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern, el qual ha dit als periodistes que no tenia noticies a comunicar-los.

A les 5'20 ha arribat a la presidència el ministre de Finances, senyor Chapaprieta, al qual els periodistes han preguntat si era cert la notícia que per part del Govern s'anava a crear el ministeri anomenat de l'Aire.

El senyor Chapaprieta, posant un somriure als seus llavis, ha dit:

—Ja he sentit jo també el que hom diu que ultra crear aquest Ministeri seria inclòs en els pressupostos semestrals. Allò que podria molt bé passar fóra que en lloc de crear-se aquest Ministeri en quedés algun enlaire.

—Senyor ministre, —li ha dit un periodista—, ¿què potser us referiu a la refundició dels Ministeris de la Guerra i de Marina en un de sol que es denominarà de Defensa Nacional?

El ministre ha tornat a somriure i no ha donat cap resposta a la pregunta.

ELS PRESSUPOSTOS I LA LLEI DE RESTRICCIONS

A dos quarts i deu minuts de sis de la tarda ha sortit de la Presidència el senyor Chapaprieta.

Ha manifestat als periodistes que havia entlestit amb el President allò referent al pressupost de la Presidència del Consell. Demà —ha afegit— es discutirà al saló de sessions el pressupost de Marina, i com que no hi ha dictàmens es donarà lectura al d'Obres Públiques.

Un periodista ha dit al senyor Chapaprieta que circulava amb insistència el rumor que les accions nominatives de la Companyia Espanyola de Mines del Rif anaven a ésser convertides al portador, i ha pregat al ministre que fes una declaració oficial sobre aquest afer.

El senyor Chapaprieta ha contestat:

—És la primera notícia que tinc i us he de dir que sobre això no hi ha res, car és a mi, naturalment, a qui em pertoca autoritzar. Com ja recordareu, la dictadura va obligar a nacionalitzar les accions d'aquesta Companyia, i ella té un 75 o 80 per 100 de les accions nominatives per a mantenir la nacionalització d'una Companyia.

Tot seguit el ministre ha dit que aquesta etapa legislativa seria molt interessant, puix que els pressupostos es discutirien al Parlament en sessions dobles, alternant-los amb la llei de restricció, i com que demés d'això hi ha altres lleis a discutir, suposa que la tasca parlamentària s'acabarà a mitjans de mes, puix que creu que aquestes temes no oferiran gaire discussió, si més no, estan l'absent del Parlament la minoria socialista, que és la que més els discutiria.

EL SR. LERROUX ABANDONA LA PRESIDÈNCIA

A tres quarts de vuit ha abandonat la Presidència el cap del Govern, el qual a preguntes dels periodistes ha dit que se n'anava a casa del President de la República per tal de despatxar.

Ha afegit que havia tornat aquest matí de Sevilla, i que no tenia cap notícia a comunicar, i a l'ensems el senyor Lerroux ha preguntat als informadors:

—Bé. ¿I vosaltres, què em dieu?

—Res, —han contestat els informadors— rumors.

—Això és natural — ha replicat el senyor Lerroux—. A la terra, els de l'aire, a la mar, els de les ones, i en la política, els dels comentaristes; a la fi, però, a força de rumors, alguna vegada encerten.

Segons les nostres notícies, el senyor Lerroux aquesta tarda no ha sotmès al President de la República cap decret.

DE LES TERRES CATALANES

PUIG-REIG

Teatre amateur. — Futbol. — Toia confiscada

Puig-reig, 6. — El dissabte passat a la nit, al teatre-cinema Imperial, l'elenc Joventut Artística Manén, va representar com a concursant en el IV Concurs de Teatre Català Amateur, el primer acte de l'obra imposada per la Federació, "La mitja taronja", i el segon acte, de lliure elecció, de "Rei i senyor".

El Jurat aplaudí tant o més que el públic l'excellent interpretació del nostre elenc, per la qual cosa creiem que quedà complagudíssim de la representació.

De més a més representà íntegre, fora de concurs, l'obra "El llop". Un cop finida la representació, l'autor, senyor F. Cornet, que assistí a l'acte com a membre del Jurat qualificador, des de la seva llotja adreçà quatre mots de regraciament a la concurrència i als actors.

Durant un dels intermedis, el senyor R. Vinyes donà una conferència de tons vibrants sobre el tema "Què és i què es proposa la Federació de S. de T. C. A."

Fou aplaudit.

Per la seva actuació es distingiren la senyora Roure i els senyors Cucharrera, Badia i Parcerisses, si bé aquest darrer el creiem un xic exagerat.

— El diumenge passat entre els primers equips del F. C. Gironella i el F. C. Puig-reig, es va jugar, al camp d'esport local, el segon partit corresponent a la segona vota del torneig comarcal, en el qual es disputa el Trofeu Joieria Busquets, de Manresa.

Els equips jugaren net durant la primera part, quedant empatats a zero. A la segona, al cap de pocs minuts d'haver començat, el Gironella marcà el primer gol; pocs moments després, els locals aconseguiren l'empat amb un gol dubtós per als expectadors distants, no així per als que es trobaven prop de la porta. En aquesta jugada el porter gironellí es lesionà el braç en llançar-se per tal d'aturar la pilota. L'àrbitre assenyalà gol. Els visitants protestaren i per aquest sol fet els jugadors cometeren l'acte antiesportiu de retirar-se del camp enmig de la protesta del públic i acompanyats d'una xiulada. Mancava mitja hora per acabar. Garantí l'ordre una parella de la guàrdia civil.

— Els carrabiners del servei comarcal han confiscat la toia que havia de sortejar-se en la propera Festa Major. Ultra això ha estat imposada una multa a la Comissió organitzadora. La toia consistia en un rellotge de paret valorat en 120 pessetes i 500 pessetes en bitllets de banc.

El mateix ha succeït al veí poble d'Olvan, on rifaven un parament de cambra.

SABADELL

Conferència. — Les semicolònies escolars

Sabadell, 6. — El passat divendres tingué lloc al Teatre Principal una conferència organitzada per l'Associació de Pares, a càrrec de la illustre pedagoga italiana Na Maria Montessori, la qual dissertà sobre "Els drets dels fills i les conseqüències dels pares". El públic, que emplenava la sala, en el transcurs de la conferència aplaudí diverses vegades la illustre professora.

En acabar, un grup de nens i nenes oferí a la senyoreta Montessori unes formoses toies.

— Han començat els preparatius per a l'organització de les semicolònies públiques oficials. Com l'any anterior, se'n fa càrrec l'Ajuntament amb la collaboració de les Associacions dels pares dels alumnes d'aquelles escoles, com també dels mestres nacionals per mitjà d'una comissió mixta oficial.

ALFORJA

INFORMACIÓ DE LA SETMANA

A la gestora se li ha travessat un os

Alforja, 6. — Els regidors que formaven la majoria del nostre Ajuntament elegits per mitjà del sufragi popular en les darreres eleccions, han lliurat als senyors gestors una protesta en la qual posen de manifest que ells el dia que tornin a reintegrar-se als seus llocs, tal com el poble ho desitja, consideraran nuls tots els acords que els gestors hagin pogut prendre durant el seu mandat illegal; sobretot aquells que facin referència a tractes amb Companyies particulars. Fem això, diu la proposta, perquè després no es vingui amb reclamacions i respectant la voluntat popular, que és l'única que té dret a regir els seus propis destins. La signen tots els consellers llevat els de la minoria de Lliga Catalana, que en l'actualitat representa el trist paper de la gestora.

REUS

La senyera de l'Orfeó Reusenc. — La Festa Major. — La nova Comissió gestora

Molt avançats estan els treballs per a la confecció de la senyera de l'Orfeó Reusenc. Sembla que durant el vinent mes ja es podrà fer el lliurament oficial. Serà apadrinada pels senyors Vilella-Mainer.

— Han estat nomenat fiscal municipal el senyor Josep M. Viñar i Serdà, i suplent el senyor Joan Rovirosa i Blanc.

— Es trobem molt avançats els treballs que es porten a terme per tal de poder confeccionar el programa de festes de la Festa Major d'enguany.

— S'ha celebrat una Exposició de la Premsa local Retrospectiva.

— Sembla també que la Batalla de Flors i Confetti assolirà molt més èxit que la de l'any anterior, ja que hi ha moltes carrosses inscrites i han anunciat llur inscripció moltes més.

Els dies definitius per a celebrar les festes són els dies 28, 29 i 30 del mes que som i el primer del mes que ve.

— Dijous va quedar constituïda la Comissió gestora de la nostra ciutat, el Consell de Govern de la qual és el següent: alcalde, senyor Pere Jordana; primer tinent d'alcalde, Francesc Martí i Ballester; segon tinent d'alcalde, Joan Gispert i Domènech; tercer tinent d'alcalde, Enric Oller i Besora; quart tinent d'alcalde, Josep Cantijoc i Esteve.

MANLLEU

Noticiari

Manlleu, 7. — Al local de l'Ateneu Manlleuenc va donar una conferència contra la guerra el senyor Bertran de Quintana. L'acte es veié força concorregut. La Junta de l'Ateneu prepara altres actes culturals per a dates properes.

— La suscripció oberta per tal de restaurar la Font de la Mare de Déu, arriba ja a la quantitat de nou centes pessetes. Hom ha encomanat a un competent arquitecte la direcció de les obres de restauració.

— L'Agrupació Sardanista ha represa la publicació del seu portantveu. S'anuncia per a una data propera l'Aplec de la Sardana a la Font de la Teula.

— Està ja enllestida la pista de patinar al camp d'esports. Diversos elements treballen per a constituir un grup de patinadors.

— Ha estat nomenat jutge municipal el senyor Enric Baulenes i fiscal el senyor Josep Riera i Clotet. Els suplents respectius són els senyors Josep Dot i Joan Roca.

RIPOLL

Vària

— A la Cooperativa Econòmica Ripollesca es donà el passat diumenge una selecta vetllada consistent en un recital de poesies i cants rítmics, a càrrec de la mainada dels socis de l'esmentada societat.

— Per acord de l'Ajuntament ha estat posat en vigència el pressupost confeccionat per l'Ajuntament destituït que haurà de regir enguany.

— Han estat nomenats consellers gestors per a completar les vacants produïdes per dimissió de diversos consellers elegits el 14 de gener del 1934, els senyors Bonaventura Guillamet, Ramon Pla, Joan Sirvent, Ricard Martí i Camil Masoliver, els quals prengueren possessió el dia 3 del corrent.

SALLENT

De l'Ajuntament. — Estadística de parats. — Les enramades. — Atletisme. — Futbol

En la darrera sessió de l'Ajuntament es va concedir una subvenció de 50 pessetes a l'Agrupació Ocellera de la vila per les festes celebrades. Hom donà compte de l'amillarament de finques (traspassos). La Comissió està enllestint l'obra de cobrir la riereta anexa al parc públic perquè sigui un fet tot seguit. La mateixa Comissió de Foment estudiarà la construcció de cases per a estatge dels mestres nacionals, en lloc indicat. Serà sollicitada una parella de mossos de l'Esquadra per tal d'intensificar més la vigilància en aquesta vila, i, més ara en l'època dels fruits.

— A l'Ajuntament s'ha procedit a una estadística d'obrers parats, que serà elevada a la superioritat per a la qüestió pertinent.

— Per a les festes de l'Enramada del Cos que tindran lloc els dies 20 i 21 del mes que som, ha estat contractada la Cobla Barcelona (Oficial de la Generalitat).

— El Diumenge de Pasqua tindrà lloc un festival d'atletisme a càrrec del Club Atlètic local i el del Bataló de Manresa. S'efectuarà abans del partit de futbol que serà jugat entre els equips de Balsareny i el nostre Centre d'Esports.

MATARÓ

Instància

Còpia d'una instància cursada a l'Excellentíssim senyor ministre d'Indústria i Comerç per la Societat Esportiva de Pescadors a Canya de Mataró:

"Los que suscriben, presidente y secretario de la Sociedad deportiva de pescadores de caña de Mataró, a V. E. atentamente exponen:

Que la Sociedad recurrente se constituyó a los únicos y exclusivos fines de dar mayor fuerza y eficacia a las denuncias por infracción a las disposiciones que regulan la pesca en costas de la Nación. Pero lejos de lograr nuestro fin, las denuncias que corporativamente vamos presentando carecen, como ocurría antes, de la fuerza y eficacia que era de esperar; los denunciados han seguido, después de la denuncia, infringiendo la Ley como lo hacían antes de aquélla.

Hemos de suponer que la Comandancia de Mataró cursó las denuncias y siguió los trámites legales; ignoramos las resoluciones recaídas y sanciones impuestas, pues ni se nos han comunicado ni hemos sido citados a ratificarnos; sólo sabemos que los hechos se repiten con el mismo descaro y cinismo que antes, lo que demuestra que las leyes y sus reglamentos son, en la materia, incompletas e ineficaces; y siendo ello así no dependería la subsanación de la comandancia de Mataró.

RECURRIMOS a V. E. para que, previos los informes de esta Comandancia, dicte o proponga las disposiciones que considere necesarias para que resulten eficaces las disposiciones existentes en materia de pesca, y seamos, nosotros, tranquilos y pacíficos ciudadanos aficionados al esport de pesca de caña, respetados y amparados en nuestros derechos."

Mataró, 31 de mayo de 1935.

GUISSONA

Ajuntament. — Ateneu

L'Ajuntament en la darrera sessió acordà anar a la realització d'un emprèstit destinat a la portada d'aigües i construcció de cloaques.

Així mateix acordà concedir una prima de 95 pessetes als corredors de la Volta Ciclista a Catalunya.

— Per a la diada de Pasqua és anunciada la visita a la nostra vila la Societat coral "Colla la Camèlia", de Barcelona.

És la segona vegada que repeteix la visita. Benvinguts.

— Destinats a la Biblioteca de l'Ateneu ha fet una nova remesa de llibres el nostre estimat fill de la vila i notari, senyor Joan Faus. Són ja en gran nombre els volums rebuts de l'esmentat patrici.

EL MASNOU

Noticiari

El Centre Catalanista Republicà d'aquesta vila, lamentant-se del fall emès pel Tribunal de Garanties ha cursat un telegrama al conseller de Finances del darrer Govern de la Generalitat, senyor Martí Esteve.

— El dimarts es va celebrar al Centre Coral la representació de classificació del Grup Escènic d'aquesta entitat en el IV Concurs de Teatre Català Amateur, organitzat per la Federació de Societats de teatre Català Amateur.

Es va representar el primer acte de "La mitja taronja" i la comèdia "Gente bien". Tota la Companyia obtingué un veritable èxit.

B o x a

DOS DEBUTS PER A DEMÀ

Demà, dimecres, debuten al Nou Món dos boxadors forasters: López Moreno "El Ajeró", campió de Castella dels pesos ploma, i Cañadas, que es titula campió de Canàries i que fa algunes setmanes que s'entrena a Barcelona sota la direcció d'Oldani. El primer, del qual hom té referències més positives que del segon, serà acarat al nostre compatriota Arias, l'èxit del qual en els tres darrers combats que ha celebrat a Barcelona, ha estat molt sorollós en virtut d'haver guanyat adversaris qualificats d'una faisó decisiva i abans del límit de les represes convingudes. El contrincant del segon serà Mestres, boxador novador que no ha donat pas en els darrers combats allò que hi havia dret a esperar d'un atleta tan ben dotat com ell. En la mateixa reunió boxaran encara, a vuit represes, Fenoy II i Soria.

DISSABTE PASSAT A L'IRIS PARK

Davant de nombrosa concurrència se celebrà dissabte, a l'esmentat lloc, una interessant vetllada de boxa, la penúltima del campionat amateur de Catalunya, corresponent a les semifinals dels pesos ploma, lleuger, mig i mig fort, en la qual el públic pogué gaudir d'una bella exhibició de boxa per la gran combativitat i àdhuc la tècnica que empraren els participants en quasi tots els combats; resultà, per tant, una excellent vetllada.

Els resultats assolits, foren els següents: pes ploma: Salinas venç Cortès per punts: Llovera guanya Alcàzar per punts. Pes lleuger: Muntanya venç Novellón per no poder continuar aquest darrer per lesió; Portillo guanya Zurdo per abandonament. Pes mitjà: Augé venç per forfait; Valvé guanya Tarín per decisió. Pes mig fort: Vilaplana venç Vallès per decisió.

Cal destacar l'actuació dels boxadors Salinas i Cortès, que forniren un excellent combat. En dos combats preliminars Puigantell i Bas guanyaren Guasch i Balué, respectivament, per punts.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.er

Darrera hora

DE MADRID

Tot un programa

Saragossa, 10. — Ha terminat l'assemblea nacional de joventuts d'Acció Popular, a la qual han assistit representacions de diverses províncies d'Espanya.

Per acord de les autoritats no s'ha permès discutir certes ponències que poguessin tenir relació política.

Entre els diversos acords presos per l'assemblea figura el desenvolupament de les joventuts d'Acció Popular en el present, basat en l'experiència del passat i amb relació a l'esdevenidor; relació de les joventuts d'Acció Popular amb els organismes de la C. E. D. A., mantenint l'esperit nou que les joventuts han de representar.

També s'han pres decisions de gran importància sobre l'actuació de les joventuts en l'esdevenidor que aviat sortiran a l'exterior i seran conseqüència d'una gran campanya de propaganda, mantenint íntegrament els cèlebres dinou punts i redoblant la campanya mantinguda a la revista.

També s'ha acordat que la propaganda culmini en un acte a Madrid, al qual es procurarà que assisteixin més de 150.000 persones; es demanarà el tancament total de les Cases del Poble, dissolució del partit socialista i prohibició immediata que la premsa pertorbi l'honrat poble espanyol.

S'han cursat molts telegrames, entre ells un al senyor Gil Robles.

DE L'ESTRANGER

Els senyor Jiménez de Asúo i Lamoneda a Cartagena

Cartagena, 10. — Han arribat els senyors Jiménez de Asúa i Lamoneda amb el propòsit de prendre part en un míting socialista que s'anava a celebrar a la plaça de braus i que ha estat suspès per l'autoritat.

Han aprofitat la seva estada ací per a entrevistar-se amb González Peña, al qual ha estat aixecada la incomunicació reglamentària en aquesta mena de penals. Després han marxat cap a Alacant.

EL DOCTOR ARRUGA

ha traslladat la seva clínica i el seu consultori al

PASSATGE MENDEZ-VIGO, 3

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES

Prou de sofrir inútilment d'aquestos malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries Blenorràgia (purgacions, en totes les seves manifestacions: uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporits, fluxos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Caxets del doctor Soivré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions, ni rentats ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten la presència del metge i ningú no s'assabenti de la vostra malaltia. Venda: 6'60 pessetes capsa.

Impureses de la sang Sífilis (avariosis), eczemes, herpes, úlceres varicoses (llagues de les cames), erupcions escrofuloses, eritemes, acné, urticària, etc, malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivré, que són la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, llagues, grans, forúncols, supuració de les mucoses caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: 6'60 pessetes flascó.

Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), pollucions nocturnes, espermatorrea (pèrdues seminals). Cansament mental, pèrdua de memòria, maldecap, vertígens, debilitat muscular, fadiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin es guareixen aviat i radicalment amb els Papersnats potencials del Dr. Soivré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'60 pessetes flascó.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMÀCIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMÈRICA

AVIS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se immediatament 0'50 pessetes en segells per al franqueig, a Oficines Laboratori Socatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

URINARIES EL MES EFICAÇ, CÒMODE, RÀPID, RESERVAT I ECONÒMIC

(AMBDÓS SEXES)

Sense lavatges, injeccions ni altres molèsties, i sense que ningú no se n'assabenti guareixen ràpidament de la blenorràgia gonorrea (gota militar), cistitis prostatitis, leucorrea (fluxos blancs en les senyores) i altres malalties de les vies urinàries en ambdós sexes per antigues i rebels que siguin, prenent durant unes quantes setmanes quatre o cinc Caxets Collazo per dia. Calmen els dolors al moment i eviten complicacions i recaigudes. Demaneu opuscles gratis a Farmàcia Collazo, Hortaleza, 2, Madrid. Preu: 17 pessetes.

4 TOMOS 4

forman un ejemplar completo del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Baillière — Riera)

MÁS DE 8.700 PÁGINAS
MÁS DE 3.500.000 DATOS
MAPAS - ÍNDICES
SECCIÓN EXTRANJERA
o sequeño Directorio Universal

Detalle del Comercio, Industria, Profesiones, etc. de España y Posesiones

Precio de un ejemplar completo: CIEN PESETAS
(franco de portes en toda España)

¡ANUNCIE EN ESTE ANUARIO!
LE COSTARÁ MUY POCO Y LE BENEFICIARÁ MUCHÍSIMO

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

"Ortopèdia Moderna"

Fill de B. Carcassona

TALLERS I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCS, 8 -- Telèfon 10916

BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal
Faixes per a guarir estómacs i ronyons caiguts
Models moderns
COTILLES ORTOPÈDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875

Euthymol PASTA DENTÍFRICA destrueix els gèrmens de la càries dentària als 30 segons.

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 42

CAP A LES TERRES HOSTILS D'ETIOPIA

per H. de Monfreid

els europeus hi ha elements morals, creats pel seu estat social, que permeten infligir càstigs prou eficaços per a fer inútils, i per conseqüència odioses, les penes corporals.

Val més, doncs, deixar a l'Etiopia les lleis que convenen al seu poble i situar l'europeu sota la justícia consular.

—He sentit dir que justament els etiops reivindiquen la supressió d'aquesta justícia consular. Després del que m'acabeu de dir, és una pretensió insensata.

—Exactament; he sentit sostenir aquesta opinió, però els que han inspirat aquestes illusions estan interessats en la mort d'Etiopia; tot fent veure que exalten sentiments patriòtics, aspiracions nacionalistes ben legítimes, proven de demostrar per l'evidència que la llibertat d'aquest Estat seria un perillós anacronisme.

Avui hi ha massa interessos a Etiopia per a tolerar que reprengui la seva entera llibertat. Hi ha de tractar, trobar fórmules de transacció, llançar llast, com diuen els aeronautes, per a poder tornar-se a alçar.

L'emperador ha comprès per quin camí podia salvar el seu país, però tots els grans caps ignorants li barren contínuament la ruta. Per a ells, França és Djibuti, Itàlia és la derrota d'Adua, Anglaterra és l'abandonament de Magdalla; la resta no són sinó ridículs i negligibles passavolants, servils i aduladors als quals es pot insultar sense perill.

Aquests cap obcecats són poderosos, perquè el poble pensa com ells. És amb aquests homes que compten els enemics de la llibertat etiop per a empènyer el Govern a cometre els més grossos disbarats per tal de fer-lo caure al parany.

El problema actualment plantejat a l'emperador Hailé Selassié és el més angoixós de tots els que ha registrat la història: per salvar la llibertat de la seva terra, s'exposa a ésser acusat d'haver-la traïda.

XXIV

Les rutes de l'esclavatge

Mentre disserto sobre la salvació de l'Estat, com és costum de fer-ho a l'hora de les postres, fora que no es parli de Déu o de l'amor, un temporal infernal que augmenta contínuament, ve a distreure'ns de la conversa. És un clamor de veus, de xisclets de dones ultratjades.

—Què passa? — pregunta X...

—Són els esclaus. És el seu dia. Arriben de la vall de l'Herrer, amb la seva càrrega de llenya, i s'installen per passar la nit al voltant de la meva zeriba.

—Més esclaus, encara? ¡Però se'n troben pertot arreu!

—Per força, perquè n'hi ha pertot on hi ha abissinis. Ja us he explicat el paper essencial que tenen en la societat i en la família.

Aquests, d'acord amb les ordres del negus, han estat afranquits oficialment, cosa que per a ells no vol dir absolutament res. Els amos han estat invitats a desfer-se dels seus esclaus o a pagar-los com a criats. Desfer-se'n aviat és dit, però en la pràctica és impossible. Pagar-los? Amb què? El treball que fan amb prou feines val el que mengen. En compensació, com a descans setmanal i com a salari, se'ls dóna un dia de festa a la setmana, durant el qual poden treballar pel seu compte.

Aquests van a buscar llenya que revenen a Harrar, però molts d'altres s'estimen més aprofitar aquest descans per a fer una petita rampinya discreta.

L'any passat, una nit, vaig caçar-ne un en una trampa de llop mentre em robava el cafè del jardí. Aquest exemple va ésser molt saludable.

Sortim al defora. Una vintena d'homes i dones arrupits sota una enorme figuera millenària, arbre sagrat que els gallas en altre temps adoraven. Arrambats a la vella soca de l'arbre, hi ha alts feixos de llenya que han portat de la bruguera. Aquests esclaus són ualamos, de tipus una mica menys bestial que els xancallas, però molt diferent del tipus dels indígenes de la regió.

Els crits i l'espinguet de les dones acompanyen els jocs turbulents damunt dels quals la nit estén un vel púdic.

X... està una mica desconcertat per la confusió fàcil dels dos sexes, de tant com s'assemblen els caps afaitats dels uns i de les altres. En faig entrar una dotzena al pati perquè els vegi de més a la vora. Tots em coneixen i tots voldrien venir; el meu askari abissini no s'entén de feina a fer-los recular a bastonades.

Els designats, un cop dintre la meva zeriba, perden de sobte el seu desvergonyiment i resten una mica esporuguits.

Els faig asseure en rodona a la veranda, i el meu boy els reparteix dàtils i te. Hi ha quatre dones i cinc homes.

El fanal illumina confusament i fa ballar les obres mòbils i extravagants. L'expressió bestial d'aquells rostres humans ja no es veu; només els ulls els brillen en el fons obscur de la nit, entre els reflexos dels sortints de la cara.

Demano a una dona que em sembla la de més edat que ens conti com va entrar a l'esclavatge.

Tots callen. La meva pregunta esquinça un vel que mai no havien pensat alçar.

La vella parla lentament, amb una veu molt dolça de la qual ella mateixa sembla sorpresa, perquè no és "la seva veu". Tots escolten silenciosos, immòbils, la boca oberta, amb un abandó absolut de tot el seu ésser, els ulls fits, en l'èxtasi d'un somni davant l'abisme del passat obert bruscament, en el qual tants de records enterrats es desvetllen d'un a un i pugen com espectres.

¿Què s'han fet els negres desvergonyits, obscens i brutals, l'insult i la llorderia a la boca, amuntegant-se barrejats sota el vell arbre sagrat?... Davant nostre no hi ha sinó pobres éssers panteixants d'emoció, humils i submisos, tocats d'una mena de respecte com si, a la lluïssor miraculosa del record, se'ls presentés per primera vegada al davant la seva ànima humana.

—Em varen robar — diu la vella — mentre collia herba per a teixir coves en un camp de

ESTRANGER

El viatge a Sardenya de Mussolini

El negus no ha estat objecte de cap atemptat

Roma, 10. — Prossigueix sistemàticament la mobilització dels elements guerrers italians, sobretot els professionals i tècnics, encaminada mantenir a la frontera d'Abissínia un poderós exèrcit. Això està creant a Itàlia un ambient de guerra, afavorit, a més, per altres elements, com són els discursos del Duce, el darrer dels quals, pronunciat a Cagliari, serà esculpit en pedra, segons recent acord.

Per altra part, és de notar el canvi registrat en la política exterior italiana, favorable a Alemanya, en oposició a les tendències de fa algunes setmanes. Itàlia sembla disposada a creure en la bona fe de Hitler en afirmar aquest la seva anexió al pacte de Locarno i per tant a donar per liquidades totes les qüestions que el Reich pugui tenir pendents en les seves fronteres de l'est, deixant-lo, quant a l'oest, lo mans lliures. La qüestió d'Austria, que és la que realment interessa a Itàlia, situada actualment en un statu quo, del qual de moment sembla no voler sortir Hitler, seria a ratió més poderosa per a aquest principi d'acostament italo-germani.

Essent això així, el senyor Mussolini hauria, amb evident habilitat, realitzat per una part una política audaç quant a Abissínia, i per altra, una política de benvolença per captar-se la bona disposició alemanya.

L'activitat del Duce ::

Roma, 10. — Durant el dissabte i el diumenge, el senyor Mussolini recorregué diversos ciutats i pobles de Cardenya, i es detingué principalment a Mussolinia, petita ciutat de 3.000 habitants, que s'està construint a la Península Littoria, sobre les antigues maresmes sanejades i colonitzades.

A l'anit arribà a Cagliari, i la passà a bord del yatch "Aurora", i les set del matí d'avui ha sortit en avió cap a Portocantè, on ha arribat a les nou, i poc després ha marxat cap a Sassari, on ha arribat a les onze, i ha pronunciat a la plaça pública un discurs en el qual s'ha felicitat per les grans millores aconseguides per la ciutat i la regió, i ha elogiat després l'excellent presentació de les tropes i milícies feixistes.

El senyor Mussolini ha acabat la seva allocució dient:

"Continuarem la batalla pel progrés de la nació, pel benestar del poble i per l'honor de la nostra bandera."

El senyor Mussolini donarà per acabat aquesta tarda el viatge que durant tres dies ha efectuat per l'illa. Des de fa onze anys, és la primera vegada que ha visitat aquesta illa. A totes les poblacions que ha visitat ha passat revista a les forces feixistes. Passant revista als camises negres feixistes de Sassari, ha atacat violentament "la pretesa opinió pública existent més enllà de les fronteres", qualificant-la d'efantasma ridícul. Ha acabat dient que es continuarà lluitant per defensar l'honor del poble i de la bandera italiana.

El Negus no ha estat atemptat :: :: :: ::

Addis Abeba, 10. — A l'arribada de l'emperador s'ha desmentit rotundament el rumor que hagués estat objecte de cap atemptat mentre viatjava en tren ni en cap altra ocasió. El tren reial es detingué en una estació del camí durant dues hores per tal de permetre a l'emperador dedicar-se a la caça, que és el seu esport favorit.

Una festa neopagana a Alemanya

Berlín, 10. — Ahir, a Alemanya, tingué lloc una festa neopagana, consagrada a la Primavera, els ritus principals de la qual són l'encantament del bec i la dansa del foc.

Aquestes cerimònies foren portades a cap pels neopagans d'acord amb la litúrgia de la mitologia germànica. Els assistents a les dites cerimònies cantaren lieds acompanyats del so de flautes primitives. Finalment saltaren per damunt del foc, després d'invocar l'esperit de la Primavera perquè ajudi a la consolidació del règim nacional socialista. — Fabra.

La pau i la guerra al Chaco

Paraguai accepta les proposicions de pau

Buenos Aires, 9. — Un comunicat oficial que ha estat facilitat a la premsa anuncia que els representants de les potències mediadores han arribat a un acord pel que es refereix al conflicte del Chaco.

La signatura de l'acord no tindrà lloc fins després d'ésser aprovat pels Governs de Bolívia i del Paraguai.

Asunción, 10.—S'anuncia oficialment que el Paraguai accepta l'acord de Buenos Aires per a la pau al Chaco. — Fabra.

La Paz, 10. — El Govern bolivià estudia les proposicions de pau al Chaco i contestarà avui o demà, segons ha declarat el canceller senyor Manuel Carrasco. L'opinió ha rebut les notícies d'un acord amb escepticisme, a conseqüència del fracàs de les negociacions anteriors. — Fabra.

Asunción, 10. — El ministeri de la Defensa nacional anuncia el balanç de la victòria paraguaiana al sector d'Ingavi. Es de 1.100 presoners, entre ells 19 oficials, i una gran quantitat de material de guerra. A més, els bolivians abandonaren sobre el camp de batalla 350 morts.

Lima, 10.—El ministre d'Afers Estrangers peruà, senyor Congha, ha sortit en avió cap a Buenos Aires, a l'objecte de participar a la Conferència de pau al Chaco. Arribarà a la capital argentina dimarts al migdia.

Washington, 10. — En les condicions que s'han establert en principi per tal de restablir la pau al Chaco s'estipula un termini de dotze dies per a negociar la cesassió de les hostilitats, i un altre de vint dies per a la ratificació pels Parlaments dels dos països belligerants.

Es preveu un altre termini de 90 dies per a la desmobilització i durant aquest període es realitzaran negociacions directes, recorrent-se en últim extrem al Tribunal de La Haia.

El protocol consta de cinc articles, el primer dels quals estipula que el President de l'Argentina convoqui una Conferència immediatament després d'ésser acceptat el protocol, i en la qual hauran de participar Bolívia i el Paraguai.

Aquesta Conferència no acabarà fins que el conflicte sigui definitivament resolt.

L'article segon es refereix als termes de l'armistici, i preveu que una Comissió militar neutral es traslladi al teatre de la guerra per determinar les posicions actualment ocupades.

En una data acceptada de comú acord ambdues parts es comprometran a renunciar a nous atacs, a no augmentar els armaments i a efectuar un canvi de presoners.

L'article tercer preveu la desmobilització en un termini de noranta dies, conservant cada exèrcit solament cinc mil homes.

Per l'article quart s'accepta la declaració de Stimsom de 3 d'agost de 1932 contra el reconeixement dels territoris adquirits a la força.

L'article cinquè estipula les condicions per les quals l'acord entrarà en vigor.

Al Ministeri de Negocis Estrangers s'ha rebut ja un telegrama de La Paz indicant que les primeres impressions causades pel projecte allí són favorables.

Detenció de dos raptors

Washington, 10. — Ha estat detingut un subjecte anomenat Herman Pale i la seva dona, a Salt Lake, per haver-los estat trobats bitllets procedents del rescat del jove Weyerhauser, fill del multimilionari recentment segrestat. Els detinguts s'han declarat còmplices del rapte i han denunciat el seu principal autor, que és un individu anomenat Mahan, el qual ha fugit.

El Govern belga crea un Institut de Redescompte i Garantia

Brusselles, 10. — El Govern ha decidit crear un Institut de Redescompte i Garantia.

L'esmentat organisme, essencialment nou, funcionarà amb el concurs del Banc Nacional per a crèdits a curt termini i a llarg termini per a concedir als Bancs d'empreses comercials, industrials i agrícoles.

L'esmentat Institut ha estat creat per a un termini de cinc anys, però el rei podrà prolongar-lo per cinc anys més. Comptarà amb un capital de 200.000 milions de francs. — Fabra.

Eleccions a Grècia

(Ve de la primera pàgina)

El President del Consell visitarà el cap de l'Estat per a parlar-li de la futura política que pensa seguir el Govern, segons declarà ahir a la premsa. El poble vol tranquil·litat, i ha demostrat que aprova plenament la política del Govern, el qual s'inspirarà en el veredicte popular.

Les eleccions a Salònica

Salònica, 10. — Les eleccions se celebraren amb tranquil·litat a Tràcia i Macedònia. El Govern triomfa a tots els districtes, excepte al de Florina, on els regionalistes de Dragoumos porten lleuger avantatge.

Els monàrquics han reunit un nombre escàs de sufragis.

287 llocs per al Govern

Atenes, 10. — Segons l'Agència Atenes, d'un total de 300 llocs a la Cambra, el Govern n'ha obtingut 287; la Unió realista, 7, i el grup regionalista Dagoumis, 6.

El nombre extraordinari de llocs obtinguts pel partit governamental és degut al sistema majorità, sense balotatge, que ha estat posat en pràctica. El resultat definitiu no es coneixerà sinó quan s'hagi fet el recompte de vots i el de les abstencions. Els partits republicans pretenen que les abstencions han estat considerables. Els republicans consideren que el resultat de les eleccions fa innecessari el plebiscit sobre el règim, puix que s'ha demostrat que hi ha majoria antimonàrquica.

El Govern està decidit a seguir endavant amb la seva política de pacificació, i més tard considerarà els altres problemes que planteja el resultat de les eleccions.

Cap a una restauració?

París, 10. — El periòdic "Paris Soir" publica unes declaracions del seu corresponsal a Atenes, recollides de llavis del President del Consell, senyor Tzaldaris, el qual diu que els sufragis favorables a la monarquia han ultrapassat el 8 per 100, o sigui molt més del que hom esperava.

Tsaldaris ha afegit que l'Assemblea haurà de ratificar, a mitjan juliol, els decrets-llei premulgats pel Govern, i tractar la qüestió del règim(sobre la qual tindrà lloc el plebiscit en octubre.

L'ex-rei a París

París, 9. — Ha arribat a aquesta capital l'ex-rei de Grècia.

Un suïcidi

Atenes, 10. — Segons informacions de premsa, el senyor Tsiklitiras, que s'havia presentat en les eleccions com a candidat agrari, i que ha fracassat a la seva circumscripció, s'ha suïcidat.

L'assemblea es reunirà el primer de juliol :: :: :: ::

Atenes, 10. — En els cercles polítics s'assegura que l'Assemblea nacional serà convocada per al dia primer de juliol vinent.

Pangalos, derrotat

Atenes, 10. — L'ex-dictador Pangalos ha estat derrotat al districte de Drama, per on havia presentat la seva candidatura.

El ministre de la Guerra, general Condylis, ha declarat que, després del resultat de les eleccions d'ahir, no hi havia per què parlar més de nou plebiscit, ja que el Govern compta amb el decidit suport de les masses populars.

El Congrés socialista S. F. I. O.

Blum diu que, en cas d'invasió alemanya, els socialistes s'aixecarien contra l'enemic

Mulhouse, 10. — Aquest matí han començat els treballs del Congrés del partit socialista S. F. I. O.

Tota la deliberació del matí ha versat sobre l'anomenat "Rapport moral" que presenta el secretari general del partit, i en aquesta discussió s'han dibuixat les dues tendències que existeixen, o sigui, partidaris del Front comú amb el scomunistes i els que s'opòsen a aquesta unió.

Alguns oradors han fet ressaltar que havia disminut el nombre d'adherits, dient que això s'explicava, primerament perquè a conseqüència de la crisi molts adherits al partit no poden pagar llurs cotitzacions, i a més, i això és una de les causes més profundes, per l'atractiu que el partit comunista exerceix sobre les masses obreres.

El senyor Fauré ha dit, entre altres coses:

—Si el 6 de febrer recomencés; si els generals es posessin de part de la insurrecció feixista, amb aquest fet els soldats francesos quedarien lliures de llur disciplina. Crec que si arribés aquest cas, les forces proletàries de París i dels seus voltants es bastarien per a trencar l'ofensiva feixista.

Segons la tàctica que hem pensat per a aquest cas, detindríem els trens de proveïment que anessin a París, i d'aquesta manera faríem capitular les forces adverses.

Després ha fet ús de la paraula el senyor Blum, que ha demanat l'aprovació per unanimitat del "rapport moral". Aquest ha estat aprovat per 2.698 vots contra 441 i 90 abstencions.

Mulhouse, 10. — En la segona jornada del Congrés del partit socialista S. F. I. O. el cap d'aquest, senyor Blum, ha pronunciat un discurs, en el qual ha dit que els socialistes han d'acollir les declaracions de Stalin a conseqüència de la unitat d'acció, i que, en cas d'una invasió del territori francès per Alemanya, tots els proletaris francesos s'aixecarien contra l'enemic, i és impossible de concebre una derrota de França.

Ha acabat expressant el desig que el partit S. F. I. O. tingui un òrgan de decisió i direcció política, que actui segons els esdeveniments.

Aprovat l'informe parlamentari, el Congrés ha abordat la discussió del problema de la conquesta del Poder, que haurà d'ésser resolt mitjançant la propaganda, sempre dintre les institucions democràtiques.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció

Un comentari sobre les converses navals anglo-alemanyes

Londres, 10. — A propòsit de les converses navals germano-britàniques el diari conservador "Morning Post" escriu:

Per bé que hagin estat mantingudes en el més gran secret les negociacions navals, tenim motius per creure que la pretensió alemanya de tenir un 35 per 100 del tonatge britànic fou acceptada en principi pels negociadors anglesos. L'acord es realitzà divendres a la nit, i condicionat a diferents factors fora del quadre en què es realitzen les negociacions actuals i no compromet definitivament el Govern britànic. El consentiment final d'aquest està subordinat a les altres potències amb les quals es negociarà, per la qual cosa es poden preveurre llargues negociacions.

Chester (Pensilvània), 10. — En un discurs que ha pronunciat el senyor Hull ha declarat que l'existència d'un cercle viciós d'armaments més grans, constitueix una amenaça, no solament per a la pau, sinó per a l'estabilitat econòmica i el sentit comú internacional.

La política americana va encaminada a prevenir la guerra i la conservació de la pau, sense abandonar les tradicions dels Estats Units.

Ha afegit que correspon a les nacions adonar-se d'aquesta amenaça i fer llum sobre els preparatius de guerra d'alguns països, reiterant per tots els mitjans que estiguin al seu abast que els excessos en els armaments no puguin conduir més que a un desastre.

La reducció de la jornada de treball

Ginebra, 10. — La Conferència Internacional del Treball intentarà avui posar fi a la discussió del projecte sobre la reducció de la jornada de treball.

No obstant, la Comissió designada per a la preparació del projecte ha intentat obtenir la col·laboració del grup patronal, però els membres d'aquest grup es pot dir que han rebutjat per unanimitat les proposicions de la citada comissió.

Ginebra, 10. — A desgrat de les intervencions individuals dels representants governamentals a la Conferència del Treball, els delegats patronals han mantingut llur negativa a participar en els treballs de les Comissions encarregades d'elaborar els projectes de convenció sobre la jornada de treball.

El president de la Conferència realitzarà demà una nova gestió a fi de resoldre l'incident que ha interromput les discussions públiques de la Conferència.

Les autoritats xineses accepten evacuar les divisions militars de Pequm i Tientsin

Aquesta mesura ha calmat les impaciències japoneses

Londres, 9. — Comuniquen de Pequín a l'Agència Reuter que la tensió de la situació ha disminuit molt, degut a què els japonesos han decidit retirar llur ultimàtum.

Aquesta decisió ha estat motivada per l'actitud conciliadora del cap de l'Exèrcit xinès, que ha ordenat la dissolució de totes les societats secretes anti-japoneses i la retirada de diverses forces xinses dels llocs que ocupen.

Una treva inquieta

Xang-Haif 10. — Als centres xinesos s'observa amb satisfacció que hagi desaparegut la tensió xinojaponesa al nord. Altrament, es tem molt que es repeteixin els incidents.

La conferència dels caps militars i navals japonesos a Xang-Hai ha contribuït a agreujar aquesta inquietud, encara que oficialment no s'ha discutit cap punt concret.

Una alta personalitat militar japonesa ha declarat que el general Hoyingtxin ha donat satisfacció a la major part de demandes japoneses, però que les qüestions de política general estan encara suspeses.

S'ha anunciat que la contestació procedent de Nanquín s'espera dintre de dos o tres dies. Als centres xinesos ben informats es considera que en els actuals moments la situació no es tan tivant com dies enrera.

Nanquín no ha rebut cap comunicació de Toquio ::

Nanquín, 10. — Segons informacions de font autoritzada, al ministeri d'Afers estrangers no s'ha rebut cap comunicació de Toquio respecte a les demandes japoneses sobre el nord de Xina.

Segons la Central News, el Govern de Nanquín ha prohibit totes les activitats de caràcter xenòfoc.

Supressió del Kuomintang i trasllat de tropes

Peiping, 10. — El senyor Doihura ha marxat d'aquesta capital amb direcció a Mukden.

Les autoritats militars japoneses han ordenat provisionalment la tornada al cap de la guarnició de Tsin Tsin, quatre dies després de l'arribada de les tropes que havien estat enviades per a substituir-la.

A conseqüència de l'autorització rebuda de Nanquín, el senyor Hoyinxin ha disposat la supressió de totes les filials del Kuomingtang a la província d'Hopei i el trasllat de les tropes governamentals de la dita província.

Després que s'efectui l'evacuació d'aquestes tropes, les úniques que quedaran a la província de Xihili seran les que operen sota el comandament del general Hsueih Xung, que pugen uns 5.000 homes.

Nous incidents

Tien Tsin, 10. — Un auto tiindat i un camió, transportant soldats japonesos, han marxat ràpidament a Yang Tsun, lloc situat a 15 milles al nord-est de Tien Tsin, on han estat incendiats diversos pals telegràfics japonesos.

Les autoritats militars nipones acusen els soldats de l'antic Govern de la província de Xhihliu de l'incendi, i han exigit a Hoyingehin la retirada immediata del cos de l'exèrcit complet de la dita província, en un termini de tres dies, sota amenaça d'exercir represàlies en cas contrari.

Els canoners japonesos "Tsuta" i "Fuji" han arribat a Tag Tu, lloc situat prop de Tien Tsin.

El que diuen a Toquio

Toquio, 10. — El vice-ministre de la Guerra ha estat conferenciant amb le vice-ministre d'Afers estrangers sobre la situació a la Xina del nord.

Respecte a aquesta entrevista, les informacions de premsa diuen que el Govern xinès ha comunicat a les autoritats japoneses la seva acceptació de totes les demandes formulades, àdhuc la retirada de les tropes governamentals de Pequín i Tien Tsin.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Cuando 7.000.000 de personas han elegido la marca ATWATER KENT por algo será. Esta es su mayor garantía de perfección y calidad.
ATWATER KENT RADIO
AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputación, 234 - Barcelona
Madrid, Alicante, Bilbao, Palma, Sevilla, Valencia, Vitoria

IBECAS ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS
Aribau, 38 - Telef. 32915

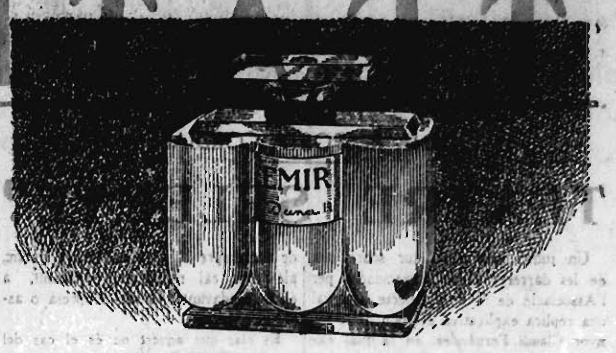

EMIR
EL QUE MES PERSISTEIX
EL QUE MES PLAU
EL QUE MES VESTEIX
Dana SA

COL·LABORACIO ESTRANGERA

UN PROGRAMA DE RENOVACIO

Per la pau, la llibertat i la justícia social

per LEON JOUHAUX

Delegat obrer de França a Ginebra

Dues idees generals dominaven la crida que l'organització sindical francesa havia fet als treballadors — als del camp com als de la fàbrica, el taller i l'oficina — per tal de convocar-los a les manifestacions del darrer primer de maig: la defensa de la pau i de les llibertats cíviques i la reorganització econòmica.

Inutil seria dir fins a quin punt les circumstàncies actuals donen un valor d'urgència candent a la defensa d'aquests valors permanents: la pau i les llibertats essencials. La idea de pau és inseparable de la festa del Treball. Aquest any, més que cap altre, aquest dia de concentració de les forces obreres hagué d'afirmar la solidaritat dels treballadors de tots els països, llur comunitat d'objectius i llur voluntat d'acció.

Molta tristesa, indubtablement, hi hagué en aquesta reiteració, en aquests moments que milions de productors de diversos països es trobaven sotmesos a l'opressió dictatorial, reduits a la impotència per la tirania feixista, que els nega tota possibilitat d'expressar llurs veritables sentiments. Però encara que la nostra simpatia no pugui trobar un eco públicament expressat, o millor dit per aquest motiu mateixament, no deixa d'existir ni ha deixat d'expressar-se aquest any en molts llocs. Mai els homes lliures no renunciaran a ajudar els seus germans esclavitzats ni a posar totes llurs forces al servei del seu alliberament.

Precisament per això els treballadors lliures comprenen millor el preu de la llibertat, en defensa de la qual estan decidits a consagrar totes llurs forces. I no solament la volen defensar per ells, per a salvaguardar llurs interessos materials i immediats. Saben, demés, que defensar la llibertat és defensar la pau; perquè les dictadures feixistes, amb llur explotació frenética d'un nacionalisme ple de rancúnia, constitueixen les pitjors amenaces per a la pau del món.

La diada del primer de maig fou aquest any, a França, una nova i rotunda advertència de les masses obreres als aspirants a la dictadura feixista. Les eleccions municipals havien de demostrar més tard que l'advertència no era platònica. No és d'estranyar que la premsa reaccionària es llancés a tan truculents comentaris pel fet que aquella diada hagués transcorregut en mig de la calma. No obstant, tanta joia, ens sorprengué una mica. Pel que es veu els comentaristes temen encara molt vius els records del pànic d'algun temps, pel que la burgesia francesa donà una trista idea de la seva intel·ligència i del seu valor. Confonen lamentablement la calma amb la impotència, la dignitat serena amb la resignació. Després de tot, per a ells faran.

Però nosaltres ens negueni a confondre l'acció obrera amb l'agitació estèril; i la nostra satisfacció per l'actitud actual dels treballadors francesos té motius profunds. Es evident que llurs manifestacions adquireixen avui dia un aspecte diferent del que solien tenir en el passat. Ja no es tracta d'aquelles mobilitzacions a l'entorn d'una senzilla consigna. Durant molts anys, les concentracions del primer de maig revindicaren primer que tot la jornada de treball de vuit hores. Conquistada aquesta hagué d'ésser defensada contra violents atacs, facilitats per les primeres crisis de la postguerra. En aquest terreny hem d'arribar a una nova reducció de la jornada; i totes les resistències que encara s'opòsen a aquesta necessitat, evident no impediran que s'obtingui molt més de pressa que s'aconseguí la jornada de vuit hores.

Es clar que la setmana de quarenta hores figurava aquest any entre les reivindicacions obreres. Però no es podia ésser l'única. En un período de si, de transtorns econòmics, dels quals cap moviment, cap fluctuació, ni la més debil, deixen d'exercir influència en el conjunt de la classe productora i en la situació individual dels assalariats, hi ha una sèrie de problemes plantejats que cal considerar també en llur conjunt. D'aquí ve que l'organització sindical francesa demanés a tots els obrers que adoptessin el seu pla de reorganització econòmica. Per aquest programa i les solucions que ofereix, volguérem que la diada del primer de maig fou aquest any un dia d'intensa propaganda, més i millor encara: un dia d'educació.

Amb això hem volgut fer entrar més encara els nostres conceptes en les masses camperoles i obreres; precisar, no els mals que pateixen, sinó llurs causes; no limitant-se a condemnar doctrinalment un sistema econòmic que els seus matéixos defensors reconeixen, implicitament o explicitament, caduc, sinó preocupant-se dels mitjans per a aturar aquests mals. En primer lloc, les mesures més urgents i indispensables per a liquidar els pitjors efectes de la crisi; és a dir, acabar amb el flagell vergonyant de l'atur forçós. Després, les transformacions profundes, no menys indispensables per a restablir una activitat equilibrada, per a instaurar una economia profitosa per a tothom —i no solament per a una petita minoria privilegiada— i per a posar fi a aquest inversemblant paradoxal d'una abundància creadora de misèria, tan desastrosa com la fam i l'escassesa d'altres temps.

Avui tenim la satisfacció de veure que la nostra propaganda intensa d'un any ha donat els seus fruits; que els treballadors francesos han comprès el nostre programa de realització; que estan convençuts de la necessitat d'esforços continuats, per a implantar els principis que els hem proposat i que han adoptat com a seus.

Ni per ells ni per nosaltres no creiem que hagi d'ésser una tasca fàcil. No s'ha d'aconseguir en un moment, ni per obra de miracle. Tampoc no podrà arribar s'hi amb una insurrecció esporàdica i passatgera. Es tracta d'una nova etapa en el camí d'una àrdua empresa, que tots han de sostenir perquè a tots interessa directament. I certament ens sentim plens d'esperança, perquè veiem que els treballadors francesos responen al nostre esforç i tenim la certesa que sabran imposar la renovació indispensable, que el nostre programa comú implica en el triple terreny indicat.

Exclusiva de LA PURLICITAT
Copyright A. D. T. E. A.

La guàrdia civil detés sis lladres a Montcada

La guàrdia civil de Montcada donà l'alto a uns subjectes que anaven carregats amb gèneres producte de diversos robatoris que havien comès per cases de camp i torres d'aquells voltants.

En sentir-ho, dos d'ells figuren i dispararen contra la guàrdia civil, la qual es va veure obligada a contestar als trets. Tres dels lladres que fugiren foren detinguts amb alguns dels gèneres robats. Els detinguts no portaven cap arma. Es creu que els que dispararen foren els altres que es feren escàpols.

Els detinguts es diuen Manuel Miralles Toanu, Eloi Martín Fernández i Josep Esteban Cruells.

TEATRE

UNA RESPOSTA CORDIAL

TEATRE SELECTE?

Un judici una mica dur sobre una de les darreres obres patrocinades per l'Associació de Teatre Selecte, em val una rèplica explicativa del bon amic senyor Clàudi Fernàndez, en la qual exposa els propòsits de l'esmentada Associació. Comença el senyor Claudi Fernàndez (vegi's el número de juny, extraordinari d'ARTS) afirmant que la missió de l'Associació de Teatre Selecte no és la de presentar obres selectes precisament. Això, és clar, encara que ens sigui repetit cent vegades, ens semblarà sempre una pura incongruència. Sembla que una empresa, majorment si és de caràcter literari, el primer que ha de fer és saber-se definir. Si el que l'Associació vol oferir-nos no són obres selectes, ¿per què emprar aquest qualificatiu tan comprometedor?

El senyor Claudi Fernàndez, però, ens ho explica. El nom que els fundadors volien donar-li era el de Teatre Català. El governador cívico-militar de la dictadura, amb el seu delit de molestar els catalans, va impedir-ho. Alesbores va triar el qualificatiu de selecte com una mena diríem de sinònim sentimental de català. Tót el que és català— degueren dir-se en un moment d'exaltació xovina — és selecte. I, sense por a fer els gegants, el qualificatiu va ésser admès.

L'explicació no dubto que és vera. Però no diu totá la veritat o amaga algun matís de la veritat. Conscientment o inconscientment, el mot selecte era llançat com un toc de clarí. L'Associació naixia, evidentment, amb una empenta i una ambició combativa. Naixia, sobretot, impulsada per l'inconformisme davant de la producció catalana d'aquells moments. Ho demostra la mateixa qualitat de les primeres obres que ens van ésser presentades i de l'escenografia, que pretenia ésser francament renovadora. L'Associació volia, evidentment, emparar aquelles obres que les empreses normals o comercials no gosaven assumir. Aviat, però, les pròpies ambicions van espantar-los. Van adonar-se amb retard que el qualificatiu de selecte els obligava a una posició polèmica incòmoda. I a poc a poc van claudicar. Aquesta em sembla que és la resta de la veritat, de la veritat que completa la versió que de la naixença de l'Associació dóna el senyor Claudi Fernàndez.

Darrerament el qualificatiu de selecte fins se'ls ha arribat a fer, per a ells mateixos, una mica molest. Més d'un cop han pensat a canviar-lo. Però ve a dir el senyor Claudi Fernàndez, ¿tenim dret a canviar-lo avui que ja tenim una mica d'història, que tenim un públic, uns addictes, que tenim fins els nostres morts? I el senyor Claudi Fernàndez té raó. Avui el nom ja no és canviable. Han de seguir amb aquesta denominació comprometedora, amb aquesta denominació, que és la seva creu, però que pot ésser també la seva glòria. Com? No renunciant, com fa el senyor Claudi Fernàndez en el seu article per tal de justificar l'estrena d'una obra que no mereixia ésser estrenada, a l'ambició. Fent-se dignes, per les obres que triïn, si no a la denominació, amb tota exactitud, de teatre selecte, de l'interès de les persones una mica intel·ligents i una mica sensibles: renunciant, sobretot, a patrocinar obres sense cap mena d'interès artístic, literari ni teatral.

I que el senyor Claudi Fernàndez no ens surti amb sofismes, com aquell que per a un crític l'autor A no és selecte, i que, en canvi, per a un altre crític, no ho és l'autor B. Hi ha autors, evidentment, sobre els quals ens passarem la vida discutint. D'altres, però, que, discutir-los, només és perdre el temps. Si un hom no té prou criteri per discernir que hi ha unes obres i uns autors que, pel seu baix nivell artístic, per la seva insignificança literària i escènica, no val la pena de muntar ni fins davant d'un públic d'amics; que hi ha obres que no serveixen sinó per acabar de corrompre el gust del nostre públic, alesheres cal renunciar, bonament, a ésser capdavanter de cap empresa o associació teatral.

Es clar que aquest no és el cas del senyor Claudi Fernàndez, encara que es deixi enganxar els dits en els seus propis sofismes. La falla del senyor Claudi Fernàndez i dels seus companys, en realitat no és altra que el d'ésser massa cordials. Ja sé que no es pot matar tot el que és gras. Ja sé que de vegades cal transigir una mica. Però quan s'admeten llocs de capdavanter d'una empresa, llocs de responsabilitat, cal fer una mica el cor fort. Els propòsits que exposa el senyor Claudi Fernàndez en el seu article, de patrocinar totes les obres dels autors "cordials" que ho sol·licitin i de totes les empreses que conreïn el teatre català, traeix una feblesa que és fins, en el fons, una immoralitat. Es un propòsit que a la llarga, si es porta a la pràctica, serà suïcida per a la mateixa associació. O la convertirà, si no, en un centre amical, sense cap transcendència per al teatre i menys encara per a Catalunya. La invocació al patriotisme no li servirà de res per a defensar-la, perquè la primera qualitat d'una empresa, per a ésser patriòtica, ha d'ésser l'exigència. A l'Associació de Teatre Selecte, si vol salvar el seu prestigi, li cal, doncs, un mínimum d'exigència artística amb els autors i d'exigència moral amb les empreses.

Altrament, aquest singular criteri d'admetre i de respectar per igual — per igual! — tots els autors, no crec que sigui el criteri de tots els amics de l'Associació. No ho era, no fa pas gaire, ni el criteri personal del propi senyor Claudi Fernàndez.

DOMENEC GUANSE

Si no heu vist la magnífica comèdia dels GERMANS QUINTERO

LA RISA

no heu vist la millor comèdia de l'any

ROMEA
Telèfon 22026

AVUI: Tarda, a les 5'30. Nit, 10'15: 113 i 114 representacions de MORENA CLARA de Quintero i Guillén. Cap altra comèdia no diverteix més. Una interpretació genial d'aquesta companyia. 110.000 espectadors ho testimonien. Estupenda creació d'Antònia Herrero. Demà, i cada dia, a les 5'30 i 10'15: MORENA CLARA

TEATRE NOU

Divendres, 14, estrena de la revista en 2 actes i 17 quadres del mestre Alonso

¡Hijas de mi alma!

Supervedette: CELIA MONTALVAN
Primeres vedettes: Mapy Cortés i Mari Cell.
Primer actor còmic: Ignasi León.
Primers actors: Vicenç Aparici i Valeriano Ruiz París.

Tournée Catalunya

MORENA CLARA

200 i 180 representacions Madrid i Barcelona, respectivament
Veritable esdeveniment teatral. Companyia procedent de ROMEA
Detalls per a Contractes:
TEATRE ROMEA. Telèfon 22026

POLIORAMA

MARIA F. LADRON DE GUEVARA

Tarda, 5'15 i nit, 10'15:

LA RISA

TEATRE CÒMIC

AVUI: Tarda, 5'15. Butaques 1 pta. LAS TENTACIONES, per Laura Pinillos, Alady i Lepe. Nit, 10'15: L'exitàs AL CANTAR EL GALLO, clamorós triomf de Laura Pinillos, Alady, Lepe i tota la companyia. 30 bellíssimes girls. Gran presentació

TEATRE BARCELONA

COMPANYIA LOLA MEMBRIVES

AVUI, dimarts: Tarda, a les 5'30: L'exitàs de Fernández de Sevilla (autor de "Madre Alegría") LA CASA DEL OLVIDO
Nit, a les 10'15: Funció organitzada per distingits aficionats. (Entrada per invitació) CANCION DE CUNA
Demà, dimecres, tarda: Funció organitzada per la Junta de Defensa Social. (Entrada per invitació). EL ROSARIO
Dimecres, nit: ESTRENA de la comèdia en tres actes de S. i J. Alvarez Quintero: PARA MAL, EL MIO

TEATRE TIVOLI

DIVENDRES, 14 JUNY, A LES 10'15: Vetllada d'honor en homenatge a

LOPE DE VEGA

en commemoració del seu tercer centenari

AUREA DE SARRA

en la seva interpretació del "Naufeo" del LAUREL DE APOLO, sonets i altres poemes

TEATRE NOVETATS

Darrers dies de l'exitàs NO ME OLVIDES i del divo barítón MARC REDONDO
AVUI, dimarts: Tarda, a les 4'30. Preus popularíssims. Butaques 2 ptes. 1.er: EL AGUADUCHO 2.on: L'èxit sorollós

NO ME OLVIDES

la gran creació del divo barítón

MARC REDONDO

i d'altres eminents artistes creadors d'aquesta obra
Nit, a les 10'15. Butaques a 3 ptes. Exit! Exit!! Exit!!!

NO ME OLVIDES

Protagonista: el jove i eminent barítón PERE TEROL
Grandiós repartiment
DEMA, dimecres: Tarda i nit, a preus popularíssims: Darreres de NO ME OLVIDES
DIJOUS: Estrena sensacional

LA CASA DE LAS TRES MUCHACHAS

música de Schubert. Debutant el famós actor cinematogràfic

ROBERTO REY

L'estrena de la magnífica comèdia dels GERMANS QUINTERO

LA RISA

constitueix un triomf d'autors i actors

Escenaris

Les varietats, al Tívoli, havien d'acabar ahir. Però com que quedava un "pont" de tres dies, i Pastora Imperio, d'altra banda, ha estat molt ben acollida, la temporada ha estat prorrogada fins dijous inclusiu. I aleshores, prou. Divendres, i per una sola vegada, es presentarà en aquell teatre, tal com vam anunciar, per tal de prendre part en una vetllada oficial o oficiosa — no ho sabem prou bé! — a honor de Lope de Vega, l'ahir dansarina i avui recitadora Aurea de Sarrà, "la qual — segons ens diu un comunicat —, després d'un llarg i erudit estudi de tota l'obra de l'immortal poeta, ha assolit tancar en un programa complet, en varietat i altura, les facetes més brillants del numen d'aquest Lope."

★ Demà, al Barcelona, estrena, per la companyia de Lola Membrives, de la comèdia dels Quintero *Para mal, el mío*. Es tracta, sembla, d'un compromís adquirit per l'esmentada actriu, i per això no és d'estranyar: a) que *La casa del olvido* desaparegui del cartell de nits quan encara dóna molt bones entrades, i b) que per ara no es parli per a res de *La zapatera prodigiosa*.

Un formidable èxit d'interpretació l'obté MARIA FERNANDA LADRON DE GUEVARA en

LA RISA

dels Germans Quintero al POLIORAMA

★ Decididament, la ballarina Diadema — l'últim model de Romero de Torres — no formarà part de la companyia del Nou. Per tant, Cèlia Montalván serà la *super-vedette* absoluta. Després d'ella vindran dues primeres *vedettes* Mapy Cortès i Angelita Mary-Cell. A continuació seguiran les següents *vedettes* a seques i *vedettitas*: Maruja Quiroga, Glòria Lafuente, Carmen Tudela, Paquita Campos, Aurora Godiño, Encarna Benetty, Tony Soler, Susana Sebastián i Pepita Avila. I com a dones, i feta excepció de les noies del conjunt, hi haurà, encara, en qualitat de característica, la tiple Lola Rossell.

★ Els actors del Nou es dividiran en primers actors còmics i actors sense qualificatius ni adverbis. Els primers seran Ignasi León, Valerià Ruiz París i Vicenç Aparici. Els segons seran Pepe Palomera, Santiago Rebull i Alfred Coma. De director d'escena hi ha el veterà Leopoldo Gil, i de mestre coreogràfic el ballarí Nicolau Picher. Com a mestres directors i concertadors actuaran Jaume Serra i Francesc Rando.

★ ¿El debut, de tota aquesta companyia del Nou? Sembla que serà divendres.

★ La separació de l'actor Manuel Jiménez Sales de la companyia Casals-Cumelles, és ja, diuen, un fet. Jiménez Sales amb Dolors Pla seran les dues figures principals d'una companyia que dirigirà Ramón Caralt i que, entre altres propòsits, té el d'explotar per Catalunya l'exclusiva de *Madre Alegría* en català.

★ Al Novetats anuncien per al dijous — demà passat — l'estrena de l'opereta *La casa de las tres muchachas*, amb el debut de Roberto Rey. La música d'aquesta opereta, de l'immortal Schubert, ha estat adaptada pel mestre Sorozábal.

★ Podria ésser que per uns pocs dies veiéssim a Barcelona, més aviat del que esperàvem, els famosíssims fantotxes de Podrecca. Però no a Romea, precisament.

★ ¿Què hi haurà aquest hivern al Principal Palace, cinema o teatre? Apostaríem doble contra senzill que hi haurà teatre.

★ L'agent artístic senyor Giannelli ha tornat del seu viatge per l'estranger. Ha contractat diversos números femenins de circ que, juntament amb els clowns Pompoff i Teddy, formaran un programa que debutarà el mes vinent a Bilbao, per a passar després a Madrid, a València i possiblement a Barcelona. Ha emparaulat també els clowns Fratellini per a una *tournée* per terres ibèriques.

La Música

AVUI, EL DARRER DELS "CONCERTS VESPERTINS"

El tercer i darrer concert de primavera tindrà lloc a la Sala Ribes, avui, dimarts, a les set de la tarda.

Aquest concert anirà a càrrec del notable concertista de violoncel Lluís Millet i Farga, el qual executarà, acompanyat al piano pel mestre Pau J. Bartolí, obres tan interessants com la "Sonata" de Sanmartina, la "Sonata" le Valentini i altres composicions de Beethoven, Huré, Dittersdorf, Bloch i Popper.

Programes d'avui

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS D'AQUEST SIGNE ■

TEATRES

■ **Barcelona.** — Tarda: "La casa del olvido". Nit: "Canción de cuna".
■ **Còmic.** — Tarda: "Las tentaciones" Nit: "Al cantar el gallo".
■ **Novetats.** — Tarda i nit: "No me olvides".
■ **Poliorama.** — Tarda i nit: "La risa".
■ **Romea.** — Tarda i nit: "Morena clara".

CINEMES

■ **Actualitats.** — Dibuixos de Betty Boop.
Arnau. — "Estaba escrito", Dibuixos, "Divorcio en la família" i "El tango en Broadway", en espanyol.
Amèrica. — "El crucero Emden", "Viva Villa" i "El enemigo público número 1".
Arenes. — "La maternal", "Praderas sangrientas", "Rumbo al Canadá", Revista i Dibuixos.
Astòria. — Revista, Dibuixos, "Basta de mujeres" i "Casino del mar".
■ **Avinguda.** — "Basta de mujeres, "Casino del mar", Noticiari, Dibuixos. A més, a la tarda: "Aeropuerto central".
■ **Barcelona.** — "El hijo perdido", "As de ases", Revista, Dibuixos i altres.
Bohème. — "La voz del peligro", "Las mil i dos noches", Dibuixos i "Así ama la mujer".
Bohèmia. — "Don Enredos", "Ella era una dama", "Volando en pos de la dicha", "I. S. i realitzado" i Dibuixos.
Broadway. — "El diluvio", "Besos al pasar" i "Viva Villa".
Bosc. — Noticiari, Dibuixos, "Dick Turpin", "El desquite".
■ **Catalunya.** — "Flor marchita" i "El aguacil de la frontera".
■ **Coliseum.** — "Si yo fuer ael amo".
Capitol. — "Cautivo del deseo", "Gente de arriba" i Dibuixos.
Centric. — "El hombre del Hispano", "El adivino" i "De cara al cielo".
Comèdia. — Revista, Dibuixos, "Caballeros rústicos", "A vuelo tendido", "Paddy".
■ **Comtal.** — "El guapo", en espanyol; "Vería en la línea", "As de ases" i Dibuixos.
Delícies. — "Luna de miel para tres", "El beso de la muerte" i "La espía número 13".
Diana. — "El gavilán", "La pelliroja", "Huyendo de la quema" i Dibuixos.
Diorama. — "Guillermo Tell", "El conquistador irresistible", "La última senda", Revista i Dibuixos.
■ **Excelsior.** — "Noches de Nueva Yor", en espanyol; "El noveno huésped", en espanyol; "El fugitivo de Chicago" i Dibuixos.
■ **Espanyol.** — "Los que nacen".
■ **Esplai.** — "Cruel desengaño", "La llama eterna" i "Por el mal camino".
■ **Fantàsio.** — "Los de 14 años".
Fèmina. — "Canción de primavera" i "Aventura en el sud exprés".
Florida. — "Estaba escrito", Dibuixos, "Divorcio en la família" i "El tango en Broadway", en espanyol.
Frègoli. — "Por el mal camino", en espanyol; "La mujer del otro", en espanyol; "Casados y felices" i Dibuixos.
Foc Nou. — "La máquina infernal", "Su mayor éxito" i "Dedé".
■ **Goya.** — "Escándalos romanos", "Carmen", "Queremos un hijo", "El circo gigante" i quatre pel·lícules més.
Iris. — "Avería en la línea". "La pequeña Dorrit" i "La maternal".
Intim. — "Broadway por dentro", "Politicarías", Dibuixos i "Las vírgenes de Wimpole Street".
Kursaal. — Dibuixos en colors, "El zarewitch", "I. F. i no contesta". "I. F. i realizado" i "Catalina de Rusia".
Laietana. — "La senda sangrienta", "Dama por un día", "Te quiero y no sé quién eres", "Jack y el gigante", Revista.
Majèstic. — "Identidad desconocida", "Alegría estudiantil", "Deuda de sangre", Còmica i Revista.
Marina. — "Busco un millonario", "El adversario invisible", "Jaguar el alma de un caballo", Revista Paramount.
■ **Maryland.** — "Cuando hace falta un amigo".
■ **Metropol.** — "La Venus rubia" (només tarda). "La conquista de papá" i "Montecarlo".
Mistral. — "Vuelan mis canciones", "Las damas del presidio" i "El... es ella".
Nòria. — "Más difícil todavía", "Oye, papá", "Tirando planchas", "Imno guerrero", "En cada puerto un terror" i set pel·lícules més.
■ **París.** — "20 millones de enamoradas" i "Mala compañía".
■ **Pathé Palace.** — "Pecadores sin careta", "Noches de Nueva York" i "Tarzán y su compañera".
Principal Palace. — "La canción de París, "El tigre del mar negro", "Tres vidas de mujer".
Pedró. — "Don Enredos", "Ella era una dama", "Volando en pos de la dicha", "I. F. i realizado" i Dibuixos.
Principal. — Noticiari, Dibuixos, "Dick Turpin" i "El desquite".
■ **Publi Cinema.** — Reportatges d'actualitat.
■ **Rambles.** — Còmica, Dibuixos, "Noches de Viena" i "El desquite".
Rovira. — "Luna de miel para tres", "El beso de la muerte" i "La espía número 13".
■ **Royal.** — Noticiari, "Noches de Broadway", "La vida en broma" i "La maternal", en espanyol.
■ **Saló Victòria.** — "El expreso de Shanghai" i "La canción de París".
Select. — Dibuixos, Noticiari, "El diluvio" i "El guapo".
■ **Splendid.** — "La familia lo desea", "El secreto de Madame Blanche" i "El enemigo público número 1", en espanyol.
Talia. — "Campeones olímpicos", "El hombre del bosque", "Cruz diablo", "La casita del molino".
Tetuan. — "El amante escrupuloso", "Chu-Chin-Chow", "El trío de la bencina", Revist ai Dibuixos.
Trianon. — "Por el mal camino", en espanyol: "La mujer del otro", en espanyol; "Casados y felices" i Dibuixos.
Triomf. — "Caravana", "Las madres del mundo", "El incorregible" i "El rey de los animales".
■ **Urquinaona.** — "Bola con su amor", "Noches en los bosques de Viena" i "Mata-Hari".
■ **Volga.** — "Hombres de presa", "El difunto Tupiner" i "Fanny".
■ **Walkyria.** — "La portera de la fábrica", "Una fiesta en Hollywood", en espanyol; "El último acorde" i Dibuixos.
Xile. — "El cumpleaños de Betty" i "Las mil y dos noches".

MUSIC-HALLS

Apolo. — Varietats i Lilian Llabori.
Ba-Ta-Clan. — Varietats i Carmo del Túria
La Bona Sombra. — Varietats i l'Orquestra

DIVERSOS

Casa Llibre. — Avui i cada dia, the dansant.
Granja Royal. — Tes i sortida de teatres sant.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, the dan-

TEATRE TIVOLI

3 ULTIMS DIES, 3

Pastora Imperio

Preus popularíssims. 3 dies d'actuacions monstres, en les quals col·laboraran:
AVUI, dimarts: La cèlebre orquestra LOS VAGABUNDOS amb el famós cantador panameny de color RAFAEL E COCHO
DIMECRES: EDMOND DE BRIES amb l'exhibició dels seus nous models de senyora
DIJOUS: Comiat de PASTORA amb un Gegantí programa 2 PTES. BUTAQUES A 2 PTES.
DISSABTE, 15: Debut de la companyia D'ENRIC RAMBAL amb la fantàstica estrena LA VUELTA AL MUNDO EN 80 DIAS

CINEMA

Les estrenes

"Los de catorce años" i els films d'art

Fantàsio — Elekta

Film txecoslovac parlat en alemany, distribuït a Espanya per Renacimiento Film i a Catalunya per Mallo i Robert, dirigit per Josef Risensky i interpretat, entre altres, per Vera Jalovec i Jamila Berankova.

/ / /

La producció cinematogràfica, quan dels dominis de l'amateurisme passa a fer-se professional, una de les coses que més la preocupa és precisament encara allò que la preocupava quan havia de limitar-se, per exigències econòmiques, als dominis del film estret, la plàstica. L'amateur, i en general el jove, es queda meravellat de la forma tan bon punt la descobreix, i s'atura en la seva contemplació. D'ací en sulten els que es poden considerar bons films amateurs i els bons xicots contemplatius. D'altres amateurs i d'altres xicots, no s'adonen de l'existència de la forma i no pensen més que en l'acció i d'ací en surten mals films amateurs i els nois eixelebrats. Cal l'equilibri per assolir la perfecció, i aquest ens diu a la fi que un bon film amateur no és sempre un bon film, perquè si ja hem dit que l'amateurisme és el principi, mai en els començaments no es troba la perfecció, ni seria bo que s'hi trobés, perquè un dels elements de la perfecció és, precisament, la manca imperceptible, perquè si es veiés ja seria un defecte de les imperfeccions treballades i corregides, que eliminen la idea de xamba, d'espontaneïtat inconscient, per suggerir la d'art, que és treball i, sobretot, trobar el que es vol i on es va.

I, no obstant, hom ens ha acostumat a considerar art en cinema, segurament per una equivocació en aplicar les mesures, allò on el treball i la voluntat de fer hi és el de menys i el de més aquella espontaneïtat inexperient i antiartística, aquell reeiximent degut més als aparells que no pas als homes i, sobretot, a aquell meravellament primicer per la plàstica, que vol acostar el cinema a arts diferents d'ell com la pintura i l'escultura, estàtiques, oblidant que el cinema és, principalment, moviment, acció i per tant que, ultra les mesures que governen les altres arts a les quals vol imitar, ha de comptar amb el temps, com la música.

Però aquesta noció del temps costa molt d'inculcar a l'amateur i, sobretot a l'amateur passat a professional, com si el temps fos un destorb, en comptes d'ésser l'essencial.

En cinema, primer que tota altra cosa, fou el moviment. Abans de descobrir-se el moviment aplicat a la cinematografia, no hi havia cinema. I tot seguit del moviment fou l'acció, o sigui aquest mateix moviment coordinat. La bona fotografia, la plàstica, vingueren després, no per cap descobriment trascendental, sinó per la marxa natural de les coses cap a la perfecció.

L'amateur ha fet el camí a la inversa perquè ja se l'ha trobat fet: primer, cerca la perfecció plàstica i d'això en diu art, i després, a mesura que avança pel camp professional, va adonant-se que el que cal fer és cinema perquè l'art després vindrà tot sol. Fa, doncs, un camí que en podríem dir de tornada i anànada.

Es per això que els films anomenats d'art solen ésser tan lents, tan feixucs, tan difícils de requerir, no perquè siguin d'art, sinó perquè no són cinema; perquè "encara" no són cinema; són com una mena de larva cinematogràfica que tingués els brillants colors de la papallona, però que fos el cel·luloide, no de papallona, i és per això que l'"art", allò que en diuen "art" en cinema, té tan pocs partidaris sincers, i els que té l'accepten com s'accepta una purga.

Però, ¿a què ve una purga innecessària? ¿Per què no desfer-se d'una vegada de prejudicis, donar al mot art, en cinema la seva plena significació englobant-hi no solament la fotografia i la composició, sinó el moviment, l'acció, el ritme? ¿Per què un film d'art ha d'ésser necessàriament pesat?

Ah, no; de cap de les maneres. "Sucedió una noche", per exemple; "Viaje de Yolin", per exemple; "The Barretts of Wimpole Street", per exemple; "La cena de los acusados", per exemple, i tants d'altres, eren films d'art, i de quin art! D'art cinematogràfic que no és pas poc, i que és precisament el que el públic vol i el que aprecia tothom, des de l'snob, que no ha de patir, fins al darrer dels espectadors de l'entrada general.

"Los de 14 años", film txecoslovac, premiat amb medalla d'or per ésser considerat com la millor producció txecoslovaca, fou presentat com a film d'art per la secció de cinema amateur del Centre Excursionista de Catalunya. Es, però, un film d'art? Ja hem dit el sentit ampli que donàvem nosaltres al mot art i el sentit restringit amb què és generalment usat. "Los de 14 años" és un film d'art en aquest darrer sentit i per això trobem psicològicament encertadíssim que hagi estat presentat pel C. E. de C. Però el que ja no trobaríem tan bé seria que els cineistes amateurs el prenguessin com a model definitiu; cinema, ja ho hem dit, és més que bona fotografia; és acció, i en el film de què parlem, com actualment en la majoria de films amateurs, hi ha molt bona fotografia, potser massa, i ben poca acció. Seria, doncs, un perill d'estancament, que "Los de 14 años" representés una aspiració per als amateurs.

Això no vol dir que no puguin treure'n ensenyances. El film de què parlem és un film hàbil; en ell es pot aprendre d'eludir escenes o bé difícils o bé molt resoltes (retallant aquestes), per mitjà de digressions de paisatge i celatges. D'aquesta manera, si l'acció queda trencada, el públic té temps, mentre contempla els arbres, l'aigua o els núvols, d'imaginar-se allò que no veu, i aquesta vaguetat fins pot donar un cert to de poesia a les incidències del film. D'aquesta poesia, a través d'una fotografia perfecta, magnífica, n'és plena aquesta pel·lícula.

L'acció, tot i el diluïda que resulta, i el confusa en certs moments, plena de detalls sense lligam, és interessant. Es un senzill drama infantil, uns amors entre el no de l'alcalde del poble i una noieta que no té sabates i que, per comprar-n'hi, ell està a punt de morir ofegat arrossegat per un peix pel qual han promès 200 marcs. Les escenes de l'innocent festeig, per exemple, són veritables poemes; hi ha també les de la pesca, les de la recerca del suposat ofegat i moltes d'altres, però totes elles aïllades, com els millors fragments d'un film que, o no s'han fet, o s'han hagut de retallar per no haver sortit d'una qualitat uniforme. De totes maneres, un film molt interessant, àdhuc per als professionals de casa nostra, ja que poden aprendre-hi molt sobre bona fotografia, bona composició i bona interpretació i, sobretot, direcció; coses tan necessàries en el cinema que ací es fa.

A FERRAN

Max DEARLY
Mireille BALIN
Fernand GRAVEY
en
SI YO FUERA EL AMO
COLISEUM
La més feliç creació de l'humorisme francès

DIA DEL CINEMA

Programa del festival

El programa acordat per al Dia del Cinema, que tindrà lloc el dissabte vinent, dia 15 de l'actual, revestirà aquest any excepcional importància, i regna el major entusiasme entre els cineistes.

Al matí, a les deu, es projectaran en vint cinemes de la ciutat programes culturals per als nens de les Escoles municipals, que sumen uns vint-i-quatre mil, els quals assistiran col·lectivament, acompanyats dels professors.

A les dues de la tarda, banquet al restaurant de l'estació M. S. A., exclusiu per als cinematografistes.

A les quatre de la tarda, sessió benèfica a l'Asil de Sant Joan de Déu per als nens invàlids.

A les quatre, al cinema Fèmina, extraordinari programa, a preus excepcionals.

A les cinc, visites dels cineistes "amateurs" als estudis de Montjuïc, en autocars.

A dos quarts de deu de la nit, segon programa extraordinari al Fèmina, on es projectaran dues pel·lícules "amateurs", de mèrit excepcional, combinades amb tres grans produccions professionals.

A les onze de la nit, gran festival al restaurant de l'estació M. S. A.: ball, atraccions per artistes de cinema, que s'han ofert desinteressadament; sorteig de monedes d'or, etc.

A l'objecte que el festival del Dia del Cinema no quedi circumscrit als cinematografistes, la Comissió ha acordat que el festival nocturn sigui públic.

A més, als cinemes que oportunament s'anunciaran es regalaran als concurrents números per al sorteig d'obsequis que es detallaran en llistes especials, i són molts els comerços que han promès contribuir-hi. Entre els que han remès llurs donatius figuren la Casa d'Articles fotogràfics **Agfa**, la Casa **Bosch** de **l'Anís del Mono**, la Casa de Cinemes infantils **Bebés i Suar**, la Perfumeria **Puig** i els magatzems **S. E. P. U.** Els donatius han de dirigir-se a la **Germandat del Cinema**, Rambla de Catalunya, 86, pral. Telèfon 73182.

Els distribuïdors Paramount, Artistes Associats i Metro Goldwyn Mayer han ofert alguns milers de banderetes per obsequiar els nens de les Escoles municipals.

La **Cinaes** cedeix galantment el Fèmina, i els distribuïdors, les pel·lícules, ja que el producte del festival està destinat a benefici de la **Germandat del Cinema**.

En programes i cartelleres es veuran detalls.

Les projeccions cinematogràfiques en el primer viatge del "Normandie"

Per la travessia inaugural del nou paquebot francès "Normandie" Jean Coupeau, encarregat del cinema a bord dels vaixells de la Companyia, ha confeccionat uns programes molt interessants. Entre els films francesos projectats hi ha: "Crime et châtiment", Maria Chapdelaine", "Un oiseau rare", "Villes flottantes"; demés, hi ha diversos films de la sèrie "3 minuts" i els documentals "Abbayes", "Le Mont Sant-Michel", "Vocation", "Oasis sahariennes", "Normandie", etc. També s'han projectat alguns films americans, entre altres, "Tres lanceros bengalíes", "El gran Barnum" i "Bozambo", desconegut encara a França i EE. UU.

DEMA, AL

MARYLAND

Presentació al públic del film FOX

BERKELEY SQUARE

"La plaça de Berkeley)

Una producció Lasky, dirigida per Frank Lloyd, amb Leslie Howard.

Quelcom d'inèdit en el cinema

Primers plans

La Twentieth Century i la Fox han signat un contracte i s'han fusionat en una sola casa.

* Pres aquest acord, Josep Schenck, nomenat suara president del Consell d'Administració de la Fox, ha marxat cap a Londres.

* Sembla que el motiu del seu viatge és per preparar una aliança cinematogràfica que permetria l'intercanvi d'artistes. Es diu també que s'ha arribat a una entesa amb Alexander Korda per a fer dotze films que costarien 100 milions de pesetes.

* Aquests dotze films es rodaran als nous estudis britànics d'Alexandre Korda que s'han installat a Durham i Buckinghamshire.

* Josep Schenck està també en relacions amb M. Woolf, director de la "Gaumont British", que ha creat recentment una productora, la "General Film Reuters".

* Manquen, com la majoria de les vegades, informacions precises. Totes aquestes noves són obtingudes en el transcurs del viatge a Anglaterra de mister Schenck.

* La secció científica de la U. F. A rodarà cinc films documentals sobre els camps, ciutats i habitants de Polònia. No té res d'estrany, perquè als alemanys sempre els ha interessat la vida dels seus veïns.

* Paul Fejos, realitzador hongarès es troba a Dinamarca, on ha enllestit als estudis de la "Nordisk Tonefilm" la seva segona pel·lícula que porta per títol "24 hores".

* Pat Paterson té actualment vacances. El seu últim film és "Charlie Chan in Egypt". Actualment al Capitol projecten "Charlie Chan in Paris". A jutjar pel títol, les aventures del famós detectiu es descabdellen cada vegada més lluny.

* La censura alemanya ha prohibit "The thin man" (La cena de los acusados), de W. S. Van Dyke amb William Powell i Njena Loy de protagonistes. No sabem pas que hi veuen. El públic alemany s'ho perdrà.

* Durant aquest any, als estudis cinematogràfics de la U. R. S. S. s'han fet diverses pel·lícules basades en obres del gran escriptor rus Gogol.

Totes les Empreses cinematogràfiques de Catalunya reben gratuitament LA PUBLICITAT

Si alguna d'elles deixés de rebre-la, li agrairem que ens ho comuniqui, per a subsanar immediatament l'involuntari oblit

Tres classes de tota garantia a tres preus únics. El "CORTE" de 3 metres resulta:

Etern, 60. - Distinció, 75.
Suprem, 90 pessetes

PAÑOS RAMOS
PELAI, 10

Recomanem "HECHURAS" a preus especials

Obsequiem amb un magnífic penja-robes de viatge tot comprador d'una talla de 60, 75 o 90 pessetes

NOTICIES SOLTES

Les oficines de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona. — Les oficines que la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona té establertes a la Sucursal de Sants, estaran tancades la tarda del proper dia 14 i tot el dia 15 del corrent mes, amb motiu del seu trasllat al nou edifici installat al carrer de Sants, números 65, 67 i 69, que quedarà obert al públic per a tota mena d'operacions el proper dilluns dia 17.

Tabacs Havans
Ramba de les Flors, 16

El Sindicat de Farmacèutics de Catalunya, que, com reiteradament s'ha fet públic, té iniciada una capta permanent a les Farmàcies a profit dels Hospitals de Barcelona, s'ha assabentat que persones no autoritzades han sorprès la bona fe d'alguns ciutadans pel procediment d'oferir suposades especialitats farmacèutiques afirmant que el producte obtingut era destinat a les institucions hospitalàries de la nostra ciutat.

El més elemental deure de ciutadania obliga a denunciar a les autoritats els desaprensius que empren aquest poc escrupolós procediment en benefici propi.

La lluita contra les mosques i els mosquits. — Continuant la campanya per a l'extermini d'aquests perillosos insectes, que tan mortífera metralla de malalties llencen, i essent actualment l'època en què són més abundosos per al flagell de la salut pública, Divulgació grícola (carrer del Pallars, 5), de deu a una i de tres a sis, facilitarà plançons d'eucaliptus de la varietat especial per a evitar l'existència de mosques i mosquits. Els uns són per a collocar en testos i tenirlos en cambres, i els altres per a plantar-los a plena terra.

Ahir s'efectuà l'enterrament de Josep Maria Folch i Camarasa

Ahir, a les onze del matí, s'efectuà l'enterrament de Josep Maria Folch i Camarassa, fill del nostre estimat amic el literat Josep Maria Folch i Torres.

L'enterrament va constituir una grandiosa manifestació de dol. Entre la gernació — més d'un miler de persones — que hi assistí hi havia les personalitats més destacades de la política i del nostre món intellectual i artístic.

L'enterrament es dirigí, des del domicili del nostre amic, a l'església parroquial de Santa Maria de Jesús, i d'allí al Cementiri Nou, on el cadàver fou exhumat. Molts del assistents volgueren acompanyar-lo fins a la seva darrera estada.

No cal dir que LA PUBLICITAT s'associa sincerament al dolor que experimenta el nostre amic per tan irreparable pèrdua.

LES FESTES DE PASQUA GRANADA

Ahir, segon dia de Pasqua Granada, la part de Barcelona que s'havia mogut encara per absentar-se de la ciutat, va abocar-se als camins que porten als defores, els quals s'ompliren d'una gentada que feia goig de mirar per l'alegria amb què celebrava la festa tradicional. Les Planes, Montjuïc, les vores del Llobregat per la banda del Prat, els pobles més immediats de la costa, es veieren envaïts per multituds a la recerca de llocs d'esbargiment.

No cal dir que l'esplendidesa del temps, amb una certa pressa a esdevenir estival, com si volgués rescabalar-se de cop i volta de la primavera perduda entre freds i pluges, contribuí al platxeri de la bona gent que emprengué l'èxode carregada de criatures i de cistells amb minestra.

Al vespre, pel Paral·lel, no podia donar-se un pas. A quarts d'onze començaren d'arribar els cors què havien anat, gairebé tots en magnífics autocars, a liquidar comptes de les recaptes de la nit de Caramelles, per ça i per llà de Catalunya.

La nostra gent, que amb la més gran facilitat i amb la cordialitat més viva sempre és a punt per a adherirse als esbargiments populars, s'agombolava per les voreres del carrer de Francesc Lairet, des de la desembocadura del de Sant Pau fins prop de la plaça d'Espanya, per saludar l'arribada dels coristes. Això pels que afectaven a aquell veïnat. A Sants, a Gràcia, a la Barceloneta, a Sant Martí i al Poble Nou, passava, si fa no, fa, el mateix.

Esperaven els cantaires excursionistes, de més a més dels curiosos, llurs familiars i consocis, amb el respectiu estendard de l'entitat, ple de trofeus i llaçades que perpetuen altres tants triomfs de caràcter artístic. No hi mancava la banda de trompetes i tabals que havia de marcar el ritme militaresc de la passada, i alguns àdhuc es permetien el luxe de fer-se seguir per una banda-orquestra. La passada anava acompanyada de l'engegament d'uns quants coets, bengales de colors i algunes rodes de focs artificials, que contribuïen a donar espectacularitat a la tornada a casa.

Es obligat acabar aquesta nota amb una frase que és tradicional a casa nostra, com la festa ahir celebrada: malgrat la gentada i les empentes, no es registrà el més mínim incident desagradable.

Finances

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

L'única sessió que celebrà ahir aquest sector especulatiu transcorregué en el més gran ensopiment. La poca concurrència que assistí a la reunió no es mostrà gaire decidida a intervenir, la qual cosa produí un estat d'indiferència que repercutí visiblement en els diversos valors cotitzats, com pot observarse en comprovar el resum que reproduïm més avall.

Només les accions Nord donaren la sensació de vitalitat, i encara en els primers moments de la sessió, després dels quals es posaren al nivell de la resta del mercat.

Tanca del Mercat Lliure de Valors:

BORSA

Valors	*Dia 10*	*Dif. t. ant.*
Nords	53'50	—0.55
Alacants	40'70	—0'45
Ford	260'00	— —
M. Rif	64'25	— —
Explosius	128'00	—0'50
Colonial	44'50	—0'25
Felgueres	42'00	—0'75
Aigües	184'00	—0'75
Chades	434'00	—3'00
Asland	73'50	—0'75

BORSA AL COMPTAT

La reunió d'ahir es féu remarcable per la poca activitat desplegada en tots els sectors, sense gran transcendència sobre els canvis, la major part dels quals no acusen variació.

Els Deutes de l'Estat, sense activitat apreciable, queden en general a canvis invariats. Obligacions Tresoreria Generalitat milloren a 101'85 (+0'10). L'agrupament d'Ajuntaments, en extrem desanimat, manté amb dificultat posicions precedents. Es de remarcar la baixa de Millores Màlaga a 60'00 (—7'00).

Les Diputacions i cèdules, sense fluctuacions remarcables, realitzen una jornada trista negoci. El rotlle carriler segueix el ritme general del mercat, i veu transcórrer una sessió sense transcendència.

Les obligacions d'indústries diverses tampoc no presenten la més petita particularitat a remarcar, i les poques emissions operades ho fan a canvis poc distants del precedent.

SOLER i TORRA Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

D'UTILITAT PER ALS ESTIUEJANTS
Ens complaem a oferir el servei de **Caixes de lloguer** per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor, a la nostra **CAMBRA CUIRASSADA.** Disposem de compartiments a partir de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se a les hores d'oficina

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

11 DE JUNY DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m. 795 Kc.

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13: Senyals horaris. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: "La Paraula", emissió de les dues de la tarda, i actualitats teatrals i musicals. 14'30: Butlletí oficial de la Generalitat; "El fet del dia", per Joan Alavedra, i borsa del treball. 15: Sessió radiobenèfica. 18: Senyals horaris; música "da camera": Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí; Ferran Pérez Prió, violoncel. 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: rondalles, contes, consells útils, etc. 19'20: Transmissió des de l'auditòrium de l'emissora de Reichs-Rundfunk-Gesellschaft M B H, de l'òpera de Ricard Strauss "Ariadna en Naxos", direcció musical Clement Krauss, de l'Opera Nacional de Berlín; orquestra: membres de la Ràdio Orquestra de Berlín; solistes: membres de l'Opera Nacional de Berlín; cotitzacions de monedes, i "La Paraula", noticiari esportiu. 20'45: **Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT.** 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'35: Orquestra de Ràdio Barcelona: programa Albeniz. 22'5: "La Paraula", emissió des de Madrid. 22'20: Recital de violí, per Elisabet Coemans de Pérez Farràs, pianista Rosaura Coma. 22'50: Música "da camera": Juli Jarque, violí I; Miquel Torrents, violí II; Francesc Mussoles, viola; Ferran Pérez Prió, violoncel.

Ràdio Associació, 293'5 m. 1.022 Kc.

12: Senyals horaris pel carilló, i emissió dedicada a la dona. 12'20: Temes útils per a la llar, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles, i "Una goteta d'Història Natural per als infants", facilitada per Xocolates Juncosa. 14: Hora exacta, i noticiari Philips. 14'30: Informació de la Fira de Barcelona, noticiari, actes a celebrar, festes i indicacions als visitants. 15: Radiobeneficència. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de Llengua Catalana, a càrrec del professor Emili Vallès i Vidal, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. 19'40: Carnet d'Aeronàutica, a càrrec del pilot aviador Marià Foyé. 20: Orquestra de Ràdio Associació. 20'40: Servei especial d'informacions, i canvis de valors de mercaderies. 21'5: Cicle de conferències pro-restauració de Poblet: "La creació del Museu Pobletà", per Joaquim Folch i Torres. 21'15: Orquestra. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 22'10: Radioteatre: audició de "L'oncle rector", obra en dos actes de Manuel Folch i Torres, direcció Enric Jiménez. 23'30: Música de dansa.

Ràdio Badalona

12: Música variada. 14: Música selecta. 19: Música simfònica. 20'3: Música variada. 21'15: Selecció de sarsueles antigues. 22: Jazz. 22'30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Brusselles francesa, 483'9 metres, 620 kc. — 18'30: Quartet Pro Nova: Haydn, Schubert.

Berlín, 356'7 m., 841 kc. — 20'15: "Ariène a Naxos", de Ricard Strauss.

Ràdio París, 1.648'3 metres, 182 kc. — 20'15: "Norma", de Bellini.

Poste Parisien, 312'8 metres, 969 kc. — 20'15: Concert del Conservatori: Haendel, Mozart i Weber.

Viena, 506'8 m., 592 kc. — 22'10: "Missa en fa menor", de Bruckner.

Copenhaguen, 225 m., 1.333 kc. 22'15: Concert Haendel.

Francfort, 251 m., 1.195 kc. — 24: Concert Mozart.

Llegiu cada diumenge la pàgina de RADIODIFUSIÓ de LA PUBLICITAT

"Ariadna a Naxos", òpera de Ricard Strauss, serà retransmesa avui per Ràdio Barcelona

Ricard Strauss, hereu del ceptre que successivament en la història de la música han empunyat Bach, Haydn, Mozart, Beethoven i Wagner, ha compost diverses òperes, entre les quals fem remarcar "El cavaller de la rosa", "Salomé" i "Ariadna a Naxos", que s'interpreta avui a l'Auditòrium de Berlín.

Els artistes, la direcció musical i la gran orquestra pertanyen a l'Opera Nacional de Berlín.

Es per consegüent aquesta retransmissió un veritable esdeveniment artístic que els radiooients de Catalunya escoltaran complaguts.

En efecte: la divulgació que d'aquest art ve efectuant curosament la primera emissora de Catalunya bé mereix la preocupació que pels seus programes demostren els radiooients catalans.

No sabem exactament quins són els projectes que té Ràdio Barcelona; però hem de convenir que el to d'aquest és seleccionadíssim i sempre té cura de divulgar les millors obres dels millors mestres, sense que els programes perdi nper zel l'heterogeneïtat indispensable al llarg de catorze hores diàries d'emissió.

Aquesta transmissió des de Berlín s'efectuarà per la primera emissora de Catalunya, Ràdio Barcelona, de les 19'20 a les 20'45 hores d'avui, dimarts.

Declaracions del cap de Policia

Inauguració d'una Comissaria a Sabadell :: La immoralitat

El cap superior de Policia, senyor Alvarez, va donar compte ahir al vespre als periodistes que a Sabadell s'havia efectuat la inauguració de la casa que ha de servir per a Comissaria de vigilància i seguretat. Els digué que l'acte va descabdellar-se cordialment.

Es visità el local, i l'alcalde pronuncià breus paraules per donar les gràcies pel fet d'haver augmentat la força pública a aquella població.

El cap contestà amb altres paraules molt breus. Després se serví un lunch.

Acabat aquest relat, alguns dels periodistes es lamentaren per haver arribat repetides queixes a llurs redaccions de la immoralitat que hi ha a Barcelona.

Uns denunciaren les immoralitats que es cometen als banys; altres, del gran nombre de dones de mala nota que circulen per les Rambles a tothora; altres denunciaren diversos establiments on, amb el pretext d'ésser de menjars i begudes, hi acudeixen les dones i arriben a estirar l'americana dels homes que passen pel carrer.

El senyor Alvarez prengué nota de tot això i va prometre atendre'ls en el que sigui possible.

La Mitja Hora de l'Estudiant

La XIII sessió de "La mitja hora de l'estudiant de Ràdio Barcelona" se celebrà el diumenge proppassat a un quart de deu del vespre, com de costum.

Delfí Escolà obrí la sessió. Prosseguint l'estudi de la literatura universitària, capítol de poesia, presentà el poeta estudiant Frederic Alfonso i Orfila, el qual contestà les tres preguntes: Primera, significació de la seva obra; segona, millor fragment d'ella, i tercera, projectes.

Joan Puig i Serra, president de la Comissió d'Esports de la F. N. E. C., parlà de l'organització de l'esport universitari, de la tasca feta i de la tasca a fer a la Universitat en el sentit de realitzar l'ideal de "mens sana in corpore sano".

Joan Rocamora comentà les activitats de l'Agrupament Acadèmia-Laboratori de Ciències Mèdiques; tasca científica, publicacions, cursos monogràfics, conferències, biblioteca, butlletí, etc.

Eduard Ferrer adreçà la paraula orientadora als estudiants en nom de la F. N. E. C., de la qual és president.

I es donaren tres informacions: Informació estadística sobre l'estalvi a Catalunya", deguda a Josep A. Vandellós; informació de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, sobre "Els camps internacionals de treball", organitzats pel servei internacional de Ginebra, amb la collaboració de l'esmentat Institut de Catalunya, i la informació universitària, a càrrec de l'estudiant Rossend Oliveró.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME — Dia 10 de juny del 1935

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Francs francesos	48'35	48'35
» Suïssos	239'50	239'50
» Belgues	124'00	124'00
Lliures esterlines	36'15	36'15
Dòlars	7'34	7'34
Lires	60'45	60'45
Marcs	2'945	2'945
MERCAT LLIURE DE VALORS		
FI DE MES		
BORSA MATÍ		
Interior		
Amortitzable		
Bons or		
Nord	53'00	53'00
Alacant	41'25	41'25
Andalús	10'75	10'75
Transversal	21'25	21'25
Montserrat	76'50	76'50
Colonial	43'50	43'50
Aigües de Barcelona	185'65	185'65
Explosius	129'25	129'25
Rif	64'65	64'65
Petroleo	5'05	5'05
Ford	264'00	264'00
Duro Felguera	42'00	42'00
Sucres Ordin.	31'00	31'00
BORSA		
Sessió Oficiosa celebrada de 15 a 16, entre socis del Mercat Lliure de Valors, sota el control de l'Interventor de l'Estat		
Interior		
Amortitzable		
Bons or		
Nord	53'50	54'05
Alacant	40'70	41'15
Andalús	10'75	10'75
Transversal	21'00	21'00
Tramvies Ordin.	31'00	31'00
» 7% pref.	49'50	49'50
Montserrat	77'00	77'00
Colonial	44'50	44'75
Platas	18'25	18'25
Docks	14'50	14'50
Gas E.	120'50	120'50
Aigües de Barcelona	184'00	181'65
Hulleres	51'50	51'50
Explosius	128'00	128'50
Rif	64'25	64'25
Duro Felguera	42'00	42'75
Sucres Ordin.	31'00	31'00
Petroleo	5'10	5'10
Ford	260'00	260'00
Asland	73'50	74'25

VALORS	Darrer	Precedent
Chade A. B. C.	434'00	437'00
Tabacs Filipines 4.ª sèrie	374'00	374'00
BORSA OFICIAL		
COMPTAT		
DEUTES ESTAT		
Interior 4% A	76'10	76'00
» » B	76'10	76'00
» » C	76'10	76'00
» » D	76'05	76'05
» » E	76'00	76'00
» » F	76'00	76'00
» » G H	73'00	73'00
Exterior » A	93'00	92'75
» » B	92'35	92'25
» » C	92'00	92'00
» » D	91'00	91'75
» » E	91'85	90'60
» » F	91'00	90'60
» » G H	92'00	92'00
Amortitzable 5% 1900 A	96'50	96'50
» » » B	96'50	96'50
» » » C	96'35	96'35
» » » D	96'15	96'15
» » 1917 A	94'85	95'00
» » » B	94'00	94'70
» » » C	94'85	94'85
» » » D	94'50	94'60
» » 1926 A	102'70	102'70
» » » B	102'25	102'50
» » » C	102'50	102'50
Amortitz. 5% 1927 s/i A	102'60	102'75
» » » B	102'60	102'65
» » » C	102'65	102'65
» » » D	102'75	102'70
» » brut A	94'50	94'50
» » » B	94'65	94'50
» » » C	94'65	94'50
» » » D	93'75	93'75
Amortitzable 4% 1928 A	96'25	96'00
» » » B	96'25	96'00
» 4½% 1928 A	79'50	79'..
» » » B	79'00	78'00
» » » C	79'00	79'00
» 5% 1929 A	102'60	102'75
» » » B	102'60	102'75
» » » C	102'50	102'50
Bons Or Tresoreria 4	247'50	247'25
Deute Ferroviari 5% A	102'00	102'00
» 4½% A	97'75	97'75
DIVERSOS		
Port de Barcelona 1908	98'00	98'00
» Melilla		
» Río Sevilla	98'00	98'00
Bons Hipotecari 5%	99'65	100'00
» 4½%	102'45	102'65
» 6%	108'00	108'00
Caixa d'Emissions	93'50	93'50
Crèdit Local 5½%	94'25	94'25
» 6%	99'25	99'15
» social 5%	94'75	93'75
» » 6%	104'75	104'75
» 6 any la 4%	100'00	100'00

VALORS	Darrer	Precedent
Marroc 5%	89'50	89'50
Cèdules Argentines	1'55	1'55
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1903 sen.	67'25	67'25
» 4½% 1906 B	68'00	68'00
» » 1907 D	66'50	66'50
» » 1920 D	66'25	66'25
» » 1911 B	66'00	66'00
» » 1912 E	[illegible]	61'50
» » 1915 F	65'00	65'00
» » 1913 B	67'00	67'00
» » Amplia.	67'50	67'50
» » Bons Refor.	68'25	68'50
» 5% 1928	74'50	74'50
» 6% 1921	87'75	88'00
» 6% Balmes 1928	87'00	87'00
» 6% P.-Franc 1928	87'50	87'50
» 6% Expos. 1922	90'00	90'00
Eixample 4½ 1907	68'75	68'75
» 4½ 1913	70'00	70'00
» 6% 1927	88'50	88'75
Patronat Habit. 5½%	49'00	49'00
Ajuntament Badalona	90'25	89'00
» Màlaga 6%	65'00	65'00
» Sevilla exp.	95'00	95'00
» València 5%	77'50	77'50
Diputació Barcel. 4½%	[illegible]	82'25
» 6%	95'75	95'50
» Inter. 6%	95'25	95'25
Mancomunitat 1920	69'00	69'00
C. Crèdit Comunal	71'00	71'00
FERROCARRILS		
Nord 1.ª sèrie 3%	62'00	62'00
» 2.ª »	57'65	57'00
» 3.ª »	61'30	60'..
Pamplona	60'00	59'50
Priorat	64'25	64'25
Segòvies	49'75	49'75
Astúries 1.ª	58'50	58'50
Lleides	62'50	63'00
Villalbes 4%	62'50	62'50
Almanses adh. 3%	53'50	55'50
Sant Joan 3%	56'00	56'00
Alsasues 4½%	74'65	74'65
Osca 4%	66'50	66'50
Alsasues 4%	65'00	65'00
Valencianes 5½%	90'00	90'00
Nord 6%	92'75	92'75
Alar 6%	82'50	82'50
Alacant 1.ª hip. 3%	55'00	55'00
» 2.ª »	84'00	84'00
»	83'00	83'00
Alacant A 3%	74'50	74'50
» B 4½%	61'00	61'00
» C 4%	57'50	58'25
» D 4%	56'50	57'00
» E 4½%	64'50	64'50
» F 5%	74'75	74'75
» G 6%	86'25	86'25
» H 5½%	79'25	79'00
» I 6%	86'50	86'50
» J 5%	72'50	72'50

VALORS	Darrer	Precedent
Francès 1864, a 4½%	30'00	39'00
» 1878, a 4½%	36'50	36'50
Directes a 4½%	47'00	47'00
Còrdoves 3%	59'00	52'00
Badajoz 5%	85'50	85'50
Astúries 1.ª fixe	12'50	12'50
» 1.ª variable	7'00	7'25
» Bobadilla 4½%	15'00	15'00
» 6%	15'00	15'00
F. C. Catalunya 5%	69'00	69'00
» 6%	83'00	83'00
Cremallera 6%	8'50	8'50
Gran Metrop. 1932 6%	85'00	85'00
Transversal 6%	97'00	97'00
Orense variable	37'00	37'00
» preferent 3%	53'50	53'50
Secundaris 4%	41'00	41'00
Sarrià a Barcelona 6%	97'00	97'00
Tànger a Fes 4% s. 6%	104'50	104'5.
TRAMVIES		
General Tramvies 4%	73'00	73'00
» 5%	75'50	76'00
Tramvies B. E. G. 4%	60'00	60'00
» 5%	98'00	
» Sant Andreu 4%	85'25	85'25
» Barcelona 6%	87'25	87'25
» Granada 6%	79'50	79'50
» Sevilla 6%	93'00	93'0.
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona 5%	74'00	74'00
» 4%	83'..	83'..
» 5%	99'50	99'00
» sèrie D 6%	103'50	103'50
» Valldeia 6%	103'00	103'00
Barcelonesa El. 1907 4%	99'00	99'00
» 1912 5%	96'50	96'50
» 1920 6%	101'30	101'25
Cat. Gas Elec. E 4½%	91'00	91'50
» G 6%	101'75	102'35
» bons 6%	101'00	101'00
Chade 6%	103'80	103'75
Barcelona Traction 6%	[illegible]	98'00
Ener. Elèct. Cat. 5%	94'00	94'00
» 6%	103'25	100'..
» Or 6%	100'..	[illegible]
» Bons 6%	102'80	102'50
C. Fluid Elèctric 6%	92'50	92'50
Canal Reg. Ebre 5%	87'00	87'00
Forces Motrius 1920 6%	89'50	89'50
» 1931 6%	86'00	86'00
» Bons 7%	93'00	93'00
Electra Cinca 6%	101'00	100'00
Gral. Ros	74'..	[illegible]
Gas Lebón	100'25	100'30
Sevillana Elèct.	101'..	101'00
Reg de Llevant	104'00	104'00
Unió Elèctrica	101'00	101'25
NAVALS		
E. Com. Naval 1932 6%	[illegible]	[illegible]
Trasatl. 1920 6%	16'00	16'00

VALORS	Darrer	Precedent
Trasatl. cons. 1925 5½%	93'75	93'50
» especials	94'00	93'50
» » 6%	97'00	97'00
Bons Trasmed.	99'50	99'50
U. N. de Llevant	90'25	90'25
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5%	90'00	90'00
» 6%	97'00	96'00
» 7%	101'00	101'00
» hipot. 6%	93'50	93'50
Carbons Berga 4½%	57'00	57'00
Colonia Güell	98'00	98'00
Const. Paris 4%	38'00	38'00
» » Bons 6%		
Const. Ferroviàries 4½%	85'00	85'00
Cros 6%	105'50	105'50
E. Ind. Arag.	93'00	93'00
Carburs Met.	101'00	101'00
Financiera A. Gust 5%	90'00	90'00
Foment Obres 4½%	98'00	98'00
» 5%	84'00	86'00
» 6%	94'00	94'00
Hullera 1924	92'00	92'00
Maquinista T. i M.	88'75	88'00
Potasa Súria	103'50	103'50
Nacional Pirelli	98'00	98'00
Telefònica 5½%	101'25	101'15
T. Moderna 7%	85'00	84'00
Unió Cotonera 6%	43'00	43'00
» Salinera 6%	101'00	101'00
» Vidriera 5%	78'00	78'0
ACCIONS		
Banc d'Espanya	583'00	583'00
Funic. Montjuïc	10'00	13'00
Tramvies Barcelona or.	31'50	31'50
» 6%	71'00	71'00
» 7%	48'75	48'75
Catalana G. E. B	106'00	108'00
» C	119'00	121'50
» F	101'25	101'25
Aigües Llobregat A	112'00	112'00
Asland pref.	101'00	101'00
Canal Ebre	18'..	18'..
Carburs Metàl·lics	183'00	183'00
Cros	160'00	156'00
Espanya Industrial	125'00	125'00
Fabra i Coats	98'..	98'..
F. C. i Construccions	162'00	162'00
Hispano Suiza	85'00	85'00
Hullera	51'00	51'00
Industries Agrícoles	204'00	204'00
Maq. T. i Marítima	35'00	35'00
Mines Rif	64'25	64'25
Petrolis	5'00	5'00
Salinera Catalana	18'00	18'00
Telefònica ord.	117'00	117'00
» pref. 7%	112'00	112'25
Transmediterrània	138'00	138'00

NOTA: Els valors marcats en [illegible]

Obligacions Tresoreria Generalitat de Catalunya, 101'75

MONEDES ESTRANGERES	LONDRES	PARIS
Londres		
N. York		
Holanda		
França		
Bèlgica		
Itàlia		
Alemanya		
Suïssa		
Espanya		
Dinamarca		
Suècia		
Noruega		
Lisboa		
Praga		
Àustria		
Argentina		
Rio Janeiro		
Montevideo		
Buenos Aires sobre L.		

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 10 de juny del 1935

LIVERPOOL	Disp.	Gener	Març	Maig	Juliol	Oct.	Dbre.
Tanca anterior		5.92	5.93	5.92	6.24	5.96	5.92
Obertura		5.95	5.94		6.27	5.99	5.95
Segon telegrama		5.98			6.30	6.02	5.98
Tanca		6.04	6.04	6.02	6.36	6.03	6.01
Alça		12	11	10	12	19	12
Baixa							
NOVA YORK							
Tanca anterior	11.90	11.31	11.39	11.49	11.56	11.28	11.29
Obertura		11.40	11.45	11.48	11.62	11.33	11.36
Segon telegrama		11.40		11.50	11.63	11.32	11.36
Tanca	11.90	11.18	11.25	11.30	11.46	11.14	11.16
Alça							
Baixa		13	14	12	10	12	13
LIV. - SAKEL							
Tanca anterior		7.79	7.79	7.79	7.80	7.80	
Obertura		7.80					
Segon telegrama		7.84			7.85	7.85	
Tanca		7.88	7.88	7.88	7.89	7.89	
Alça		9	9	9	9	9	
Baixa							

Café N. Y.-C. "A"	Disp.	Març	Maig	Juliol	Sbre.	Dbre.
Tanca anterior	6.3/8	5.46	5.53	5.15	5.27	5.38
Obertura			5.45	5.20	5.25	
Tanca	6.3/8	5.46	5.53	5.15	5.27	5.38
Sucre Nova York	**Gener**	**Març**	**Maig**	**Juliol**	**Sbre.**	**Dbre.**
Tanca anterior	2.38			2.36	2.42	2.45
Obertura				2.38	2.43	2.49
Tanca	2.34			2.37	2.43	2.49
Cacau Nova York	**Gener**	**Març**	**Maig**	**Juliol**	**Sbre.**	**Dbre.**
Tanca anterior	4.75	4.86	4.97	4.41	4.54	4.70
Obertura	4.73	4.84	4.95	4.38	4.54	4.69
Tanca	4.77	4.88	5.00	4.43	4.55	4.72

CEREALS	Blat Xicago Juliol	Blat Xicago Sbre.	Blat Xicago Dbre.	Moresc Xicago Juliol	Moresc Xicago Sbre.	Moresc Xicago Dbre.
Tanca anterior	84	84.3/8	86.1/2	80.1/4	75	63.3/4
Obertura	84.1/8	84.1/2	86.5/8	80.1/4	74.3/4	63.1/2
Tanca	82.5/8	83	85.1/4	80.3/8	74.1/2	63.1/8

Cautxú Londres	Gener - Març	[illegible]	Otbre.-Dbre.
Tanca anterior	—/6.1/4	—/6.1/8	—/6.3/8
Obertura	—/6.1/4	—/6.1/8	—/6.3/8
Tanca			

MERCAT DE LLOTJA — Dia 10 de juny del 1935

CEREALS, FARINES I DESPULLES

BLATS	
Aragó segona classe	Taxa 50
Navarra íd. íd.	» 50
Castella íd. íd.	» 50
Manxa	» 50
Extremadura cruixer	» 50
Extremadura sécrona	» 50
Urgell	» 50
Penedès i comarca	» 53
(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac damunt vagó origen)	
MORESC, ORDI I CIVADA	
Moresc Plata disponible	49 a 50
Ordi Urgell i comarca	38 a 39
Civada Extremadura	39 a 40
Civada Manxa	39 a 40
Escaiola Andalusia	59 a 60
ARROS	
Bomba Calasparra	129 a 131
Bomba	118 a 125
Grenja	68 a 70
Florat	63 a 64
Selecte	64 a 65
Maximat segona classe	63 a 65
Benlloc B	60 a 61
Trencat	67 a 68
Farina d'arròs	58 a 59

FARINES	
Força	80 a 100
Extra local	70 a 71
Corrent local	65'5 a 66
Extra Castella	70 a 71
Corrent Castella	65 a 66
Aragó segona classe	66 a 70
Aragó íd. íd.	65 a 67
(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
DESPULLES	
Número 3	28 a 29
Número 4	27 a 23
Segones	22'5 a 23
Terceres	20'5 a 21
Quartes	19'5 a 20
(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
Menut (gruix)	15'5 a 16
Segonet	17'5 a 18
Sego	18'5 a 19
(Preus en rals la quartera de 70 litres damunt carro (fàbrica)	

LLEGUMS, FARRATGES I ALTRES

FAVES, VECES, ERS I LLENTIES	
Faves Mahonesas s/c	
Faves Extrem. i Andalusia	44 a 45
Faves Mallorca	
Favons Extrem. i Andalusia	44 a 45
Veces Andalusia	40 a 40'5
Veces Estrangeres	38'5 a 39
Ers País	42 a 42'5
Ers Estrangers	42 a 42'5
Guixes	42 a 44
Pèsols Estrangers	90 a 95
Llenties Salamanca	115 a 150
Llenties Andalusia	90 a 100
MONGETES	
Castella selectes	120 a 122
Castella corrents	105 a 110
Estrangeres segona classe	80 a 103
Mallorca	63 a 65
València segona classe	93 a 100
País	90 a 100
CIGRONS	
Saúc	170 a 190
Mexicans segona classe	140 a 160
Marroc segona classe	80 a 91
Andalusia 44/46	
íd. 48/50	

Andalusia 50/54	74 a 75
íd. 54/56	64 a 67
íd. 58/60	58 a 59
íd. 60/63	55 a 56
Palona	60 a 62
(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)	
GARROFES	
Negra Vinaròs	33 a 33'5
Negra Castelló	33 a 33'5
Negra Mataloma	31'5 a 32
Roja	30 a 30'5
Eivissa	28 a 28'5
Mallorca	28'5 a 29
(Preus en rals els 42 quilos sense sac damunt carro Barcelona)	
Alfals primera	a 6
Alfals segona	a 5
Palla d'Urgell	2'5 a 3
Palla curta	3'5 a 4
(Preus en pessetes els 40 quilos damunt carro Barcelona)	

ELS ESPORTS

La Volta Ciclista a Catalunya

Marià Cañardo, vencedor de la darrera etapa i brillant guanyador absolut de la Volta

El basc Ezquerra i el belga Hutz s'han classificat en el segon i tercer llocs de la classificació general

(Ve de la primera pàgina)

Per no acabar aquestes cròniques amb un to massa greu, us contaré una anècdota de la Volta Ciclista, però no de la d'enguany, sinó de la de tres o quatre anys enrera. Es refereix a un d'aquests herois ignorats, els que van a la cua de la classificació, els que passen pels pobles i arriben a la mèta quan ja no queda ningú per acollir-los. Aquests xicots canvien de nom i de cara, però en el fons, cada any són els mateixos. Per això n'hem agafat, indistintament, un d'una Volta passada.

Es deia Figueres, era d'ofici pagès i vivia al poble de Vallmoll, per terres de Tarragona. Naturalment, era aficionat al ciclisme, i diem naturalment, perquè si no ja no ens n'ocuparíem des d'aquest lloc. Figueres, pagès de Vallmoll, tenia els cabells llarguíssim i esborrifats, i deu ésser per això que li deien *L'Home de les Cavernes*. La seva gran illusió era poder participar a la Volta a Catalunya, però com que no tenia diners, el somni resultava irrealitzable.

De totes maneres, el va realitzar. Es va vendre, d'amagatotis, una vaca del seu pare i amb els diners que en va treure es presentà a Barcelona i es va inscriure com a corredor. Però *L'Home de les Cavernes* no comptava amb què la Volta Ciclista passava pel seu poble, on el seu pare l'esperava, tràgicament impassible, amb una tranca a les mans. Prevista aquesta manca d'entusiasme paternal, *L'Home de les Cavernes* decidí no passar per Vallmoll i es desvià per la ruta de La Secuita i Morella. Trenta quilòmetres més enllà, s'afegia, de lluny, com sempre, a la caravana dels ciclistes.

Jo no vull pas dir que tots els herois ignorats de la Volta s'hagin venut una vaca del seu pare. Només vull fer constar que gairebé tots són capaços de vendre-se-la. I consti que dic això, rendit d'admiració.

JOSEP MARIA PLANES

La novena etapa

Diumenge, cap a les dèu del matí, la Rambla de Terrassa presentava un aspecte magnífic. A dreta i esquerra del passeig una filera compacta de persones acomiadaven afectuosamen tls *tours*. L'etapa és curta i no és fàcil que passi res d'important.

Surten els corredors de la industrial ciutat de Terrassa i passen Rubí sense variació en l'escamot davanter. Els 38 ciclistes que han pres la sortida formen un sol escamot, i en aquesta població el corredor local Jaume Pagès, que està efectuant una magnífica actuació, rep els aplaudiments dels seus veins.

Passen Papiol, Molins de Rei, Sant Vicenç dels Horts, Santa Coloma de Cervelló i Sant Boi, i els corredors semblen no donar gaire importància a la cursa. Es corre a un promedi de pocs quilòmetres per hora, i els corredors, per tant, van tots junts.

Deixem el Llobregat de banda, i ens enfilem a Cornellà, on al "revolt negre" hi ha una gran quantitat d'esportius. La lluita segueix sense novetat, encara que es pot apreciar com Sancho i Hultz no cessen de llurs intents d'escapar-se.

Passat el pont d'Esplugues, Pou guanya una prima i va per uns moments al cap de l'escamot. S'entra a Collblanc i la Torrassa, on el públic aplaudeix el pas dels corredors. A la carretera de Sants, Salvador Cardona baixa de la màquina per avaria de tubular. Salom ajuda el seu company.

Mentre tot això succeeix, l'andalús Destrieux comprèn que ha arribat el moment de guanyar el cinquè lloc de la classificació general, i accelera el seu tren.

Entren els corredors als jardins de l'Exposició, que més que uns jardins semblen un formiguer de gent. Passen els corredors per davant de la meta, sense que hi hagi cap disgregació en l'escamot. Únicament s'observa que Salvador Cardona porta dos minuts de diferència dels corredors.

El públic, però, espera amb impaciència el desenllaç de les vint voltes que els corredors han de donar al circuit. En les vuit primeres voltes passen per aquest ordre per davant de les tribunes: Montes, Pou, Elys, Figueres, Pagès, Destrieux, Montes, Carrion, Cañardo va sempre al segon o al tercer lloc.

A l'onzena volta Cañardo passa al primer lloc, seguit a cinquanta metres d'Ezquerra. A mesura que avancen les voltes Cañardo encara s'afirma més al seu lloc de capdavanter. Tant és així, que doble a Cardona, que porta una volta perduda, i el fa accelerar el tren. L'entusiasme és indescriptible.

El públic aplaudeix el seu ídol, el qual baixa de la màquina, passada la vintena volta, i es dirigeix a rebre un ramell de flors i la copa de la Generalitat de Catalunya que les gentils mans de "Miss Catalunya" li lliuren. La XVII Volta Ciclista a Catalunya ha estat ja finalitzada. Marià Cañardo, el nostre gran ciclista, ha inscrit una vegada més el seu nom al brillant historial de la Volta. Ara solament cal desitjar-li que tingui la mateixa sort en la pròpera Volta a França.

CLASSIFICACIO DE LA NOVENA I ULTIMA ETAPA

1.—Cañardo, 2 h. 52 m. 45 s..
2.—Ezquerra, 2 m. 55 m. 15 s.
3.—Rosemond, 2 m. 55 s. 15 s.
4.—Hultz, 2 h. 55 m. 20 s.
5.—Ex-aequo: Andreu Sancho, Destrieux, Pujol, Isidre Figueres, Carrion, Elys, Josep Figueres, Pou, Sucarrats, Montes, tots en el mateix temps d'Hultz.
15.—Chafer, 2 h. 55 m. 50 s.
10.—Esteve, 2 h. 55 m. 50 s.
17.—Aguilar, 2 h. 56 m. 16 s.
18.—Prats, 2 h. 'à m. 30 s.
19.—Xumet, 2 h. 57 m.
20.—Cabestrero, 2 h. 57 m. 10 s.
21.—Courthout, 2 h. 57 m. 10 s.
22.—Abundio, 2 h. 57 m. 45 s.
23.—Casamada, 2 h. 57 m. 45 s.
24. Llodrà, 2 h. 57 m. 50 s.
25.—Catalan, 2 h. 58 m. 10 s.
26.—Blanch, 2 h. 58 m. 10 s.
27.—Hermans, 2 h. 58 m. 10 s.
28.—Prior, 2 h. 58 m. 20 e.
29.—Bellmàs, 2 h. 58 m. 25 s.
30.—T. García, 2 h. 58 m. 25 s.
31.—Pagès, 2 h. 59 m. 31 s.
32.—Cardona, 3 h. 10 s.
33.—Salom, 3 h. 10 s.
34.—Van Looch, 3 h. 25 s.
35.—Vila, 3 h. 30 s.
36.—Collado, 3 h. 2 m. 4 s.
37.—Zerini, 3 h. 3 m. 51 s.
38.—Muller, 3 h. 6 m. 45 s.

LA CLASSIFICACIO GENERAL

1.—Marià Cañardo, 44 h. 55 m. 55 s.
2.—Frederic Ezquerra, 45 h. 6 m. 43 s.
3.—Hutz, 45 h. 10 m. 42 s.
4.—Antoni A. Sancho, 45 h. 10 m. 42 s.
5.—Antoni Destrieux, 45 h. 14 m. 9 s.
6.—Salvador Cardona, 45 h. 16 m. 12.
7.—Dídac Chafer, 45 h. 1à m. 21 s.
8.—Ciprien Elys, 45 h. 25 m. 56 s.
9.—Rafel Pou, 45 h. 27 m. 33 s.
10.—Isidre Figueres, 45 h. 27 m. 58 s.
11.—Ramon Aguilar, 45 h. 29 m. 23 s.
12.—Antoni Prior, 45 h. 30 m. 38 s.
13.—Lluís Esteve, 45 h. 50 m. 36 s.
14.—Josep Abundio, 45 h. 52 m. 26 s.
15.—Bartomeu Llodra, 45 h. 53 m. 43.
16.—Josep Casamada, 45 h. 59 m. 21 s.
17.—Antoni Montes, 46 h. 0 m. 49 s.
18.—Lluís Pujol, 46 h. 4 m. 58 s.
19.—Miquel Carrion, 46 h. 15 m. 56 s.
20.—Josep Xumet, 46 h. 17 m. 30 s.
21.—Martí Sucarrats, 46 h. 21 m.
22.—Josep Catalan, 46 h. 22 m. 6 s.
33.—Batista Salom, 46 s. 23 m. 33 s.
24.—Josep Figueres, 46 h. 28 m. 15 s.
25.—Benet Cabestrero, 46 h. 36 m. 13 s.
26.—Muller, 46 h. 38 m. 7 s.
27.—Roosemont, 46 h. 43 m. 38 s.
28.—Ramon Bellmàs, 46 h. 44 m. 38 s.
29.—Courthout, 46 h. 56 m. 3 s.
30.—Eugeni Blanch, 47 h. 45 s.
31.—Van Loock, 47 h. 1 m. 9 s.
32.—Horemans, 47 h. 9 m. 22 s"
33.—Joan Pagès, 47 h. 33 m. 30 s.
34.—Joan Prats, 47 h. 40 m. 40 s.
35.—Artur Vila, 47 h. 44 m. 3 s.
36.—Telm García, 48 h. 9 m. 8 s.
37.—Zerini, 48 h. 41 m. 51 s.
38.—Manuel Collado, 48 h. 53 m. 34 s.

Resum de la Volta

Dia primer de juny. — Primera etapa: Barcelona-Manresa, 87 quilòmetres. Vencedor: Hutz, belga.

Dia 2 de juny. — Segona etapa: Manresa-Tarragona, 150 quilòmetres. Vencedor: Mersch, luxemburguès.

Dia 3 de juny. — Tercera etapa: Tarragona-Gandesa, 189 quilòmetres. Vencedor: Cañardo.

Dia 4 de juny. — Quarta etapa: Gandesa-Valls, 137 quilòmetres. Vencedor: Cañardo.

Dia 5 de juny. — Cinquena etapa: Valls-Puigcerdà, 223 quilòmetres. Vencedor: Hutz.

Dia 6 de juny. — Sisena etapa: Puigcerdà-Girona, 150 quilòmetres. Vencedor Cardona.

Dia 7 de juny. — Setena etapa: Girona-La Bisbal, 170 quilòmetres. Vencedor: Cardona.

Dia 8 de juny. — Vuitena etapa: La Bisbal-Terrassa, 149 quilòmetres. Vencedor Ezquerra.

Dia 9 de juny. — Novena etapa: Terrassa-Barcelona, 84 quilòmetres. Vencedor: Cañardo.

El primer lloc estigué a poder de Hutz dues etapes; en una fou de Mersch, la tercera, i des de la quarta es troba a mans de Cañardo.

ELS ABANDONAMENTS

Primera etapa: Sortits de Barcelona, 61. Classificats, 61.

Segona etapa: Sortits de Manresa, 61. Classificats, 58. Eliminats, 3: Francesc Rosselló, Josep Cebrian Ferre i Vicenti Cebrian Ferrer.

Tercera etapa: Sortits de Tarragona, 56 (deixaren de fer-ho Tudela i Robert). Classificats, 50. Eliminats, 6: Manuel Capella, Verveer, Torrents, González, Cabrera i Díaz.

Quarta etapa: Sortits de Valls, 47. Classificats, 45. Eliminats, 2: Pere Albinyana i Ruiz Trillo.

Sisena etapa: Sortits de Puigcerdà, 45; Classificats: 38, Eliminats, 7: Arsene Mersch, Joan Jimena, Reard Ferrando, Josep Gras, Martí Gascón, Salvador López i Jesús París.

Setena etapa: Sortits de Girona, 38. Classificats, 38. Cap abandonament.

Vuitena etapa: Sortits de la Bisbal, 38. Classificats, 38. Cap abandonament.

Vuitena etapa: Sortits de la Bisbal, 38. Classificats, 38. Cap abandonament.

Novena etapa: Sortits de Terrassa, 38. Classificats, 38. Cap abandonament.

EL CAMPIONAT COPA ESPANYA

El Sabadell, en batre decisivament el Betis, es qualifica semifinalista :: El nou empat obtingut pel Barcelona, a València, fa indispensable un tercer partit entre l'esmentat club i el Llevant, que se celebrarà aquesta tarda a Saragossa

Resultats de diumenge

Campionat Copa Espanya

A SABADELL
Sabadell-Betis Balompié, 2 a 0.
A VALENCIA
Llevant-Barcelona, 1 a 1.
A PAMPLONA
Osasuna-Saragossa, 4 a 1.
A SEVILLA
Sevilla-Atl. de Madrid, 3 a 2.

Amateur

PARTITS UNICS
QUARTS DE FINAL
Erandi de Biscaia-Saragossa, 3 a 2.
SEMIFINAL
Deportivo de Sevilla-Santiveri de Barcelona, 6 a 0.

Torneig de Promoció

Sant Andreu-Girona, 0 a 2.
Badalona-Horta, 3 a 2.
Granollers-Sants, 3 a 1.
Calella-Terrassa, 3 a 1.

LA CLASSIFICACIO

Girona	5	4	1	0	9	3	9
Granollers	5	4	1	0	11	4	9
Badalona	5	4	0	1	16	8	8
Sants	5	2	1	2	8	9	5
Horta	5	1	1	3	5	7	3
Calella	5	1	1	3	4	12	3
Terrassa	5	1	0	4	7	9	2
Sant Andreu	5	0	1	4	6	14	1

El Barcelona i el Llevant empaten a un gol

València, 9 de juny. — Ens veiem forçats a dir, abans que res, que el resultat d'aquest partit, tot i haver jugat el Llevant un bon encontre, no ha estat el que calia, donada la forma de desenvolupar-se.

El Barcelona ha jugat més temps bé que el Llevant, i malgrat això sols ha pogut empatar. I no és gaire del tot anormal aquest resultat.

El Barcelona ha tingut un primer quart magnífic a la primera part, i una darrera mitja hora a la segona que ha jugat amb el màxim interès; la sort, però, els ha estat adversa.

No comprenem com l'ala més perillosa de la davantera blau-grana ha pogut estar tan prudent i tan reservada a l'hora de la rematada, i com l'home més destacat d'ella, Vantolrà, no ha rendit el que d'un jugador de la seva categoria calia esperar. Bé és veritat que recents lesions l'havien tingut unes quantes setmanes allunyat del camp de joc.

La línia mitjana del Barcelona ha estat incansable i treballadora, tant destruint joc als contraris com creant-ne per als seus, sobretot Berkessy ha estat un dels millors, i ha fluixejat un xic Pedrol. Aquesta línia és la que ha llançat els seus cap a la porta de Nogués en el primer quart d'hora, la qual s'ha crescut considerablement per contenir el Llevant a les darreries de la primera part i la que ha fet passar al camp contrari el joc després dels vint minuts primers de la segona.

Nogués a la primera part ha fet parades inversemblants, d'aquelles que són gols segurs, però que amb la seva magnífica col·locació, vista i estil ha evitat.

La defensa ha estat enèrgica, sobretot Zabalo, que ha fet un gran partit, malgrat haver rebut una forta puntada de peu d'Aparicio al ventre a la primera part, que l'ha tingut uns moments a terra.

De la davantera ha estat el millor Morera — llàstima àquell xut que a les darreries del partit envià quan Forn es trobava sol davant la porta de Vidal —; bé Cabanes i Raic; regular Escolà, que no ha estat gens afortunat en les rematades, i Vantolrà, que ha estat apàtic a la primera part, però a la segona s'ha esmenat.

Del Llevant tots entusiastes i voluntariosos, procurant no deixar jugar els contraris; però els que veritablement han estat els artífexs de la igualada han estat tres jugadors de classe excepcional, tres veritables valors destacats del futbol valencià: són Dolz ,el gran mig centre, i Artigues i Felipe, que han crat bastantes situacions apurades a Nogués.

La primera part ha transcorregut sense que el marcador funcionés.

El Barcelona de sortida ha començat a pressionar la porta valenciana, amb evidents ganes de marcar. La seva línia mitjana creava bon joc als seus davanters, però la bona actuació de Dolz i Porreres a la mitjana contrària i de Puig I a la defensa els feien fracassar en els seus intents.

Poc a poc el Llevant ha anat creixent-se i creant un joc excellent, fins arribar en els darrers quinze minuts de la primera part a dominar completament el Barcelona i a fer que Nogués s'emprés a fons.

A la segona part ha continuat la pressió del Llevant, que als dos minuts aconseguí marcar per mitjà d'Aparicio en rematar aquest una bala que li havia lliurat Puig II. No cal dir que el gol és rebut pel públic amb una formidable ovació. Encoratjat el Llevant per aquest punt juga amb més entusiasme i amb gran encert, la qual cosa fa que sembli que aviat han de tornar a marcar.

La línia mitjana catalana, ben dirigida per Berkessy, va a poc a poc imposant-se i allunya el perill de la seva porta. A partir d'aquest moment domina el Barcelona; però les seves jugades, quan són rematades, no van acompanyades per la sort, fins que al cap de vint minuts aconsegueix marcar per mitjà de Morera, el qual, ben col·locat, engega la pilota, que Vidal no pot aturar. Abans de produir-se aquest gol Núñez havia caigut a terra, commocionat en topar amb un contrari.

Continua dominant el Barcelona; però els seus davanters rematen gairebé sempre alt, i quan no topa la pilota amb algun jugador contrari que la treu.

Hi ha moments molt apurats per a la porta valenciana; però quan faltaven dos minuts per acabar el partit Morera, tot sol davant la porta i a tres metres de distància, falla en tirar per alt un gol segur.

Ha estat un bon partit. Tots dos equips han jugat, però més el Barcelona. A les acaballes del partit els jugadors del Llevant donaven clars senyals d'esgotament pel gran esforç que havien fet. Tanmateix mereixia haver guanyat el Barcelona per un gol de diferència.

Així dimarts haurà de repetir-se aquest partit, del qual segurament sortirà guanyador el Barcelona, que ha demostrat millor conjunt i major resistència física.

Aquest partit, jugat aquesta tarda al Camp de la Creu, havia despertat el màximum d'interès en els aficionats a aquest esport, no ja solament de Catalunya i València, sinó de la resta de la Península, donat l'enigmàtic resultat del diumenge darrer al camp de les Corts.

Bon nombre d'admiradors del Barcelona s'han desplaçat a València per tal d'aplaudir i encoratjar el seu equip.

El camp del Llevant, de reduïda cabuda, especialment per a partits d'aquesta mena, ha estat insuficient per als milers d'aficionats que volien veure l'encontre, i encara així es calcula en uns dotze mil els que l'han presenciat.

Molt abans de l'hora assenyalada per a començar, el camp ja era totalment ple. Banderes blau-grana donaven a entendre els llocs dels admiradors del Barcelona vinguts d'enllà per tal d'encoratjar els seus.

Anit, a tres quarts de nou, van arribar a València, per carretera, els jugadors catalans.

El Llevant havia estat residenciat, des de dijous, a la bella i encisadora platja del Perelló, no tornant fins avui, a l'hora del partit.

El Barcelona ha estat el primer de sortir, pocs minuts abans de les cinc, hora assenyalada per al partit, i ha estat retut amb una unànime i clamorosa ovació, ovació que s'ha reproduït després, en sortir el Llevant.

Actua d'àrbitre en aquest encontre Balaguer, que reuneix els capitans dels dos equips, Zabalo i Puig II. El del València obsequià el Barcelona amb un ram de flors, i Zabalo el Llevant amb un magnífic banderí brodat amb els colors del seu club.

En aquest moment surt al camp el campió del món del pes gall, Santgili, que ha de llançar el kick-off, i es rebut amb una ovació que a peu dret li tributa tot el públic.

Elegeix el Barcelona, que ho fa a favor del sol.

Els equips s'alineen així:

Barcelona: Nogués, Zabalo, Arana, Pedrol, Berkessy, Franco, Vantolrà, Raic, Escolà, Morera i Cabanes.

Llevant: Vidal, Calpe, Puig II, Niñez, Dolz, Porreres, Puig II, Artigues, Calero, Felipe i Aparició.

BONO

FRONTÓ NOVETATS
Avui, dimarts, tarda, a les 4
GALLARTA II-VILLARO
Contra
NARRU II - QUINTANA III
Nit, a les 10'15:
FERNANDEZ-URZAY
Contra
AZURMENDI-LEJONA
DETALLS PER CARTELLS

El Sabadell vencé el Betis per dos gols a cap

Diumenge sentírem les primeres molèsties de la calor. El nostre deure d'informadors ens féu traslladar a la ciutat del Vallès utilitzant el tren que passa per Les Planes, i de tal manera la gent s'hi encabí, que, ultra fer el viatge a peu dret, anàvem tan premsats, que arribàrem a sentir enveja d'aquell estol de ciutadans, que, tot passant, vèiem ajaguts a l'ombra d'aquelles pinedes fent tranquil·lament la digestió indiferents que a la industrial ciutat se celebrés un partit de futbol que, per als que hi estem aficionats, tingués transcendència. D'això s'adonaren a la tornada, quan veieren que els combois passaven tan plens, que ni tan solament s'aturaven, i els obligaven a retardar l'hora de tornada a casa. Es la llei de les compensacions.

Després d'aquest pròleg no cal que diguem que el camp de la Creu Alta era ple a vessar, i el sol que hi donava de ple convidà els espectadors a alleugerir-se de roba, i la nota de color hi era més destacada.

Arbitrà el partit el senyor Escartín, i els equips foren els següents:

Sabadell: Macip, Morral, Blanc, Ergemir, Font, Gràcia, Sangüesa, Calvet, Gual, Barceló i Perera II.

Betis de Sevilla: Urquiaga, Areso, Aedo, Fernàndez, Gómez, Larrinoa, Saro, Adolfo, Unamuno, Lecue i Caballero.

De bon començament l'equip local dóna ja les primeres jugades amb sensació de perill, i registrem una arrencada de l'ala esquerra que acaba amb una fallada de Gual. El primer recó el tira el Sabadell, i és aclarit pel porter. Sangüesa entra valent a la bala que tenia als peus Aedo, i aconsegueix centrar, i, molt oportú, Gual introdueix la pilota a la xarxa, però l'àrbitre havia assenyalat el faut, i la jugada és anul·lada.

El joc tendeix a endurir-se, i Gràcia i Adolfo s'entretenen amb un joc de peus que el reglament castiga, i més tard Gómez i Font els imiten, i l'àrbitre ho veu i els fa els advertiments de rigor.

Un còrner tirat per Saro produeix unes jugades excessivament prodigades de cap que posen en compromís la porta sabadellenca, fins que, finalment, Font aclareix, i el joc passa a la porta contrària. Anotem una bonica mitja volta de Gual que para molt bé Urquiaga. Un còrner que tira Sangüesa, és recollit per Gual, i Perera remata massa alt.

Al cap de trenta-dos minuts de joc, Barceló serveix una pilota a Gual, i aquest la passa a Perera, el qual té cura de centrar-la, i ho fa tan bé, que el mateix Gual s'encarrega, amb un cop de cap, d'enviar-la dintre el marc, sense que el porter pugui fer altra cosa que tornar-la lleugerament amb les mans.

Són tirats, encara, dos recons més contra la porta sevillana, i fineix el primer temps. Quatre minuts abans l'àrbitre havia expulsat del terreny de joc Gràcia i Saro, els quals s'havien entestat a jugar amb una manca de correcció que el senyor Escartín no volia.

Amb deu jugadors per banda transcorregué la resta del partit. Feia tres minuts que s'havia repès quan, en una jugada en la qual intervingueren Perera, el pal dret, Urquiaga i Gual, el Sabadell s'apuntava el segon i últim gol de la tarda.

Això portà una reacció del bàndol sevillà, però ho feren amb un tren molt ralentit, tal vegada per l'esforç acomplert abans, que de ben poc els serví. La defensa sabadellenca era un mur infranquejable, i allà s'esberlaven tots els atacs dels xicots del Betis. Un bonic xut d'Unamuno el desvià Macip a còrner, i en ésser executat, la bala tocà al pal, i amb un xut d'Adolfo que anà a kick, acabaren els perills per a la porta sabadellenca. Tornà a dominar l'equip del Sabadell, tiraren tres còrners més i fini aquest partit, que deixava eliminat l'equip campió de Lliga. No cal dir l'entusiàstic comiat que el públic sabadellenc tributà als seus paisans, i tingué també alguns aplaudiments per a l'equip visitant, com els tingué de cortesia en presentar-se al camp.

El partit havia acabat amb la victòria de l'equip que s'havia mostrat millor. Sobretot hi havia hagut el triomf indiscutible d'una defensa damunt d'una altra teòricament superior. La serenitat de què donà proves el Sabadell fou el secret del triomf i el que li féu fer les millors jugades que es veieren. Destacà, sobretot, en les passades, fetes totes amb molta precisió, i que si no n'obtingué millor resultat fou perquè a la porta contrària hi havia Urquiaga, que demostrà ésser un gran porter. ¡Quina llàstima que Gràcia, perquè sí, es fes merexedor d'ésser expulsat, quan portava una actuació tan excellent. Segurament que el resultat hauria estat encara més brillant. La compensació fou que Calvet se'ns mostrés un gran element a la defensiva i li pogue mdedicar el nostre elogi.

Morral i Blanc, a la ratlla de defensa, forniren una admirable actuació i poc deixaren a Macip per a lluir-se. Sobretot Morral tingué una de les tardes memorables. Si Font posseís un major toc de pilota que li permetés fer les passades amb més precisió, la ratlla de mitjos del Sabadell, seria una cosa seriosa. Els davanters es mostraren tots tan treballadors i foren tan eficaços que no feiren susceptibilitats, puix que dintre llur modalitat de joc tots donaren el seu rendiment.

Del Betis, la figura més destacada va ésser Urquiaga, que supli les moltes falles que tingué la defensa, malgrat que aquests també tingueren algun moment d'encert, però, en el conjunt, no estigueren pas a l'altura de la seva fama d'internacionals. Dels mitjos, flaquejà l'eix i amb això quedà ressentit el joc de conjunt, malgrat que Larrinoa féu tot el que pogué per evitar-ho. La ratlla davantera actuà d'una manera molt individual i de tant en tant es destacava un davanter amenaçador, però no passà d'aquí. Lecue fou tal vegada el més efectiu i també ho hauria estat Unamuno, si Font no hagués tingut cura de marcar-lo continuament.

La tasca de l'àrbitre senyor Escartín ha d'ésser esmentada amb el màxim elogi. La partida es presentava difícil, però l'àrbitre, imposant la seva autoritat, va fer que el partit es desenvolupés amb bona forma, malgrat la duresa que li donaren els contendents.

Frontó Principal Palace
Avui, dimarts, tarda
GAONA - MAGUREGUI I
contra
LIZARRAGA - VICENTE I
Nit:
GABRIEL II - OAZALIS II
contra
TABOADA - IBARLUCEA

NATACIO

La vint-i-setena edició del Gran Premi de Pasqua

Carmen Soriano, Lepage i Martí, del C. N. Barcelona; Amat, del C. N. Terrassa i Salvadó, del C. N. Catalunya foren els vencedors enguany en les respectives categories

Gran Premi de Pasqua. — Les senyoretes Carme Soriano (guanyadora), Enriqueta Soriano i Massanella. (Foto Centelles.)

Del Gran Premi de Pasqua d'enguany, celebrat el diumenge passat a la piscina del Club de Natació Barcelona, en traguérem el ferm convenciment que la natació catalana es troba actualment en gran progrés.

Aquella campanya que s'inicià anys enrera de pro-piscines catalanes, comença ja a donar el seu resultat; és cert que va costar bastant el convèncer a crear les piscines, però ara, uns quants mesos tot just d'ésser construïdes, en broten els nedadors amb gran abundor i formen una garantia de gran valer per a l'esdevenidor de la nostra natació.

Per primera vegada, en els vint-i-set anys que ve celebrant-se el Gran Premi de Pasqua, aquest ha assolit una inscripció d'un centenar de participants en representació de dotze clubs de Catalunya. Aquesta xifra és, numèricament, un rècord, però ho és també, i això és el que més ens agrada, per les marques assolides.

Igualment que ens anys precedents el Club Natació Barcelona, animador i organitzador de la prova, va vèncer en els màximes categories (juniors i seniors), però en la de debutants, la categoria que podríem dir-ne que serveix de control per a poder apreciar la forma de la natació que puja, aquesta va ésser guanyada per un nedador nascut i creat en una piscina comarcal, i altres tres o quatre que es classificaren en llocs honorosos, pertanyen també a clubs de fora de Barcelona. Aquest és, per a nosaltres, el gros èxit del Gran Premi de Pasqua d'enguany, en demostrar ben palesament que altres nedadors que no són precisament barcelonins, es preocupen amb gran entusiasme que la natació catalana assoleixi el lloc d'honor que pel seu historial li pertoca. Amb aquest criteri creiem que podrem fer molta feina, endavant!

ANTONI TRIGO

LES CURSES I ELS GUANYADORS

En començar la ressenya general de la jornada ens plau de felicitar abans que tot els elements organitzadors del Club Natació Barcelona pel seu encert en la perfecta organització del Gran Premi. Tot va anar, com se sol dir, com una seda, i ni el més lleu incident va retardar el desenrotllament d'un festival en el qual prenien part un centenar de nedadors.

El guanyador absolut va ésser Andreu Lepage. Hom l'havia pronosticat ja vencedor amb tanta seguretat, que el seu triomf no va sorprendre ningú. Andreu Lepage és el millor nedador actual, i ell per força havia de guanyar. Nosaltres, però, no podem pas deixar de testimoniar-li la nostra admiració i felicitar-nos que la natació catalana pugui comptar amb un element tan eficaç i segur per a les grans lluites que se li apropen.

Un altre nedador que va estar gran alçada i que ens plau de remarcar la seva actuació, va ésser Jordi Carulla, el qual contra el criteri de molts aficionats que afirmaven que després de l'operació que sofrí fa poc temps, ja no faria res més de bo. Altrament, ara se'ns ha presentat com el més ferm rival de Lepage. En la cursa de diumenge va demostrar que amb un xic més d'entrenament pot inquietar seriosament l'actual recordman. En el nostre criteri Jordi Carulla va ésser el millor nedador de la jornada. Cairol, Olmos i Salvo compliren el seu comés en arribar respectivament per aquest ordre. Els que seguim d'un quan temps ençà l'actuació d'aquests tres nedadors, ens inclinem a remarcar com a millor en aquesta jornada a Salvo, el qual tot i arribar en darrer lloc va fer una bona cursa.

En la categoria de *juniors*, Carles Martí va guanyar netament la prova, el seu estil fàcil i de gran rendiment, el va permetre de guanyar la seva categoria amb el temps de 2 minuts 38 segons 9-10 que el situa com a un positiu valor en la temporada que comença. Seguidament es classificaren Oller i Burcet. En passar els cent metres Burcet marxava al cap de la cursa, però les seves condicions de nedador de velocitat fluixejaren en passar d'aquesta distància i hagué d'inclinar-se davant els nedadors especialitzats en curses de fons.

La categoria de debutants va constituir la revelació de la jornada en ésser guanyada per primera vegada per un nedador comarcal. Amat, del C. N. Terrassa, és el capdavanter d'aquella generació de nedadors comarcals que nascuts i creats en la seva piscina, vénen a Barcelona a demostrar que ja en la resta de Catalunya hi ha nedadors que poden igualar-se dignament amb els nedadors barcelonins que fins avui havien gaudit d'una gran supremàcia.

Nubiola i Aguilar, del C. N. B., s'hageren d'inclinar davant un Amat pletòric de condicions i entusiasme. Seguidament es classificaren altres noms comarcals: Oms, de Manresa, i Morera, de Terrassa, tots en bona cursa i prometedors d'un gran esdevenidor, i així alternats els noms de les representacions de Catalunya amb els nedadors barcelonins, es classificaren fins a 52 arribats.

En la categoria infantil anotem com a guanyador l'ex-barcelonista Salvador, avui al C. N. Catalunya, seguit molt de prop per Castillo, i en la categoria femenina Carme Soriano va ésser la gran campiona de sempre. El fet de no participar-hi Mary Bernet, del Club Natació Atlètic, va restar tot interès a la prova.

Cartellera del Cinema

COLISEUM

GIRA CAMPESTRE (Còmica)
REVISTA PARAMOUNT
EN EL PAIS DE LOS TONTOS
(dibuixos), i

SI YO FUERA EL AMO
per Fernand Gravey

MARYLAND

Plaça Urquinaona 6 Telèfon 1 3..

Tarda: Contínua 3'30, 5'30, 7'30. Nit, 10
SELECCIO DE DIBUIXOS ANIMATS

Cuando hace falta un amigo

Butaca: 2'20 A LES 7'30: 1 PTA.
Demà, nit: BERKELEY SQUARE
NOTA: L'aire d'aquesta sala, renovat constantment, és prèviament filtrat, purificat i refrigerat

METROPOL

Llúria 115 Telefon 81222
TEMPORADA DE REPRESES

LA VENUS RUBIA
(3'15 i 7'20), per Marlene Dietrich Cary Grant

LA CONQUISTA DE PAPA
(4'30), per Paul Lukas

MONTECARLO
(6'10), per Jeanette MacDonald
Preu únic: 2 ptes. Tarda: 1'50 nit

URQUINAONA

TEMPORADA DE GRANS REPRESES
AVUI: Tarda, 4. Nit, a les 10

SOLA CON SU AMOR
per Sylvia Sidney

MATA-HARI
per la genial Greta Garbo i Ramon Novarro

NOCHES EN LOS BOSQUES DE VIENA
per Magda Schneider

Fantasio

AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Darrer dia de l'extraordinari film

LOS DE 14 AÑOS

Demà: Estrena de la superproducció FEDORA, per Marie Bell

cine Paris

Sempre el programa més atractiu i el preferit per la seva ventilació
Tarda, 4'30. Nit, 9'45
Revistes PATHE i FEMENINA
Frederic March-Silvia Sidney

EN MALA COMPAÑIA

Dick Powell-Ginger Rogers
en la deliciosa comèdia musical

20 millones de enamoradas

Dilluns: SI YO FUERA EL AMO i ALEGRIA ESTUDIANTIL

Cinema Teatre Espanyol

AVUI: Sessió contínua des de les 4 tarda

LOS QUE NACEN

Prohibida l'entrada als menors de 18 anys
INTERESSA A HOMES I DONES
HAN DE VEURE-LA TOTS
TENEN OBLIGACIO DE VEURE-LA
Cada dia, des de les 4 de la tarda a la una de la matinada

AVENIDA

Tarda, a les 4. Nit, a les 9'45
BASTA DE MUJERES
per Edmund Lowe i Victor Mac Laglen
CASINO DEL MAR
per Gary Grant i Benita Hume
NOTICIARI I DIBUIXOS
Més a la tarda: AEROPUERTO CENTRAL, per Richard Bartelmess i Sally Eyless

CINEMA ESPLAI

REVISTA PARAMOUNT
CRUEL DESENGAÑO, per Adolphe Menjou

LA LLAMA ETERNA
per Frederic March

POR EL MAL CAMINO
per James Cagney

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972
AVUI: COMICA I DIBUIXOS

MUCHACHAS DE VIENA
deliciosa opereta

EL DESQUITE
Superproducció Metro Goldwyn Mayer per Richard Dix i Marie Evans
Sessió contínua

GOYA

PROGRAMA COMIC
Escándalos Romanos, Carmen, Queremos un hijo, El circo gigante, Libertad, Más difícil todavía, Maridos distraídos, Ella me dió su amor

IRIS-PARK

AVERIA EN LA LINEA
per Spencer Tracy
LA PEQUEÑA DORRIT
per Anny Ondra, i
LA MATERNAL
per Madeleine Renaud

BARCELONA

EL HIJO PERDIDO
per Lluis Trenker
AS DE ASES
per Richard Dix
REVISTA I DIBUIXOS I d'altres

SALONS CINAES

FEMINA
4 tarda i 9'45 nit
"Canción de primavera" (opereta de Carl Froelich), "Aventura en el sud expresa" (Charlotte Susa)

CATALUNYA
4 tarda i 9'45 nit
"Flor marchita" (Alice Field), "El alguacil de la frontera" (George O'Brien)

ACTUALITATS
Contínua de 3 tarde a una matinada
6 dibuixos de Betty Boop

PATHE PALACE
Contínua 4 tarda
Dibuixos, "Pecadores sin careta" (Chester Morris), "Noches de Nueva York" (Spencer Tracy), "Tarzán y su compañera"

ROYAL
Contínua 3'45 tarda
Noticiari Fox, "Noches de Broadway", "La vida en broma" (Chester Morris), "La maternal", en espanyol

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 50615
AVUI: Programa sensacional
LA FAMILIA LO DEBEA
estrena d'aquesta producció, per Renate Müller

El pecado de Mme. Blanche

estrena d'aquesta emocionant producció M. G. M.
per Irene Dunne i Phillips Holmes
DIBUIXOS SONORS
Estrena de la gran superproducció M. G. M. En Espanyol

El enemigo público núm. 1

per Clark Gable, Myrna Loy i William Powell

SALÓ VICTORIA

València, 289 - 291 - Telèfon 72936
AVUI, dimarts: Tarda, a les 4'45. Nit, 9'30
2 - GRANS SUPERPRODUCCIONS - 2

El expreso de Shangay

versió anglesa. Magna creació de Marlene Dietrich i Clive Brook

La canción de París

versió francesa, la millor producció de l'aplaudit artista Maurice Chevalier
Preus: Especial, 0'80. Preferència, 1 pta.

Empresa CAPITOL

CAPITOL
Avui: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
CAUTIVO DEL DESEO, per Leslie Howard i Frances Dee.
GENTE DE ARRIBA, per Warren William i Mary Astor.
DIBUIXOS.

EXCELSIOR
AVUI: Sessió contínua de 4 a 12'30
Demà: Formidable programa
NOCHES DE NUEVA YORK, en espanyol, per Spencer Tracy.
EL NOVENO HUESPED, en espanyol, per Donald Cook i Genevieve Tobin.
EL FUGITIVO DE CHICAGO, per Gustav Froblich.
DIBUIXOS.

COMTAL
Avui: Sessió contínua de 3'45 a 12'30
EL GUAPO, en espanyol, per James Cagney
AVERIA EN LA LINEA, per Spencer Tracy.
AS DE ASES, per Richard Dix.
DIBUIXOS.

WALKYRIA
Avui: Sessió contínua de 3'45 a 12'30
Demà: Canvi de programa
LA PORTERA DE LA FABRICA, per Mona Goya.
UNA FIESTA EN HOLLYWOOD, en espanyol, per Laurel, Hardy, Lupe Vélez, Jimmy Durante, etc.
EL ULTIMO ACORDE, per John Stuard.
DIBUIXOS.

AERI DEL PORT

Els visitgers de l'AERI gaudeixen de passatge gratuit en l'autobús de la Plaça d'Espanya a l'Estació de Miramar
Panorames espléndids

¡¡Compte amb el Bicarbonat de sosa!!

ESTA COMPROVAT QUE EXACERBA ELS MALS DE L'ESTOMAC

Durant la guerra europea les malalties de l'estómac es desenrotllaren entre els soldats en forma alarmant, degut a la deficient alimentació. Els metges militars observaren que el bicarbonat de sosa calmava les molèsties momentàniament, però en la majoria dels casos reapareixia agreujada la malaltia. Estudiant l'assumpte als laboratoris, els químics alemanyys comprovaren que, efectivament, el ion sòdic produeix tals efectes, i que per a evitar-los necessita associar-se al ion càlcic o magnèsic. Basats en aquests estudis, es prepara el Bicarbonat Citràlic, la fórmula del qual, administrada als soldats, va disminuir tot seguit el nombre de malalts, i fins guarí les úlceres d'estómac. D'aleshores ençà l'ús del Bicarbonat Citràlic s'ha generalitzat a tot el món amb resultats sorprenents.

El Bicarbonat Citràlic pot obtenir-se per setanta-cinc cèntims a les bones farmàcies, i a la Farmàcia Collazo, Hortaleza, 2, Madrid. A Barcelona: Andreu, Segalà, Joan Martín, etc.

VEGI V. ALGUNS DELS MOLTS ARTICLES QUE VEN

ARPU

OFEREIX LA MAXIMA ECONOMIA EN PREUS SENS SACRIFICAR QUALITATS

RONDA DE SANT PERE Nº 8

VENDA A PREUS UNICS

PER 2'50 Prs.

POT V. COMPRAR QUALSEVOL D'AQUESTS ARTICLES

VESTIT nena diferents talles 2'50
NINA vestida 2'50
BANYADORS talles fins a 14 anys 2'50
PILOTA PELL tres color 2'50
PORTATIL amb pantalla cellon decorada 2'50
BRUSA punta seda Rayon, totes talles 2'50
SAMARRETA esport, seda Rayon 2'50
JOC LICOR cristall llis en color 2'50
GUANTS malla 2'50
MALETA imitació pell 2'50
PAPERERA filferro fort 2'50
6 COPES cristall llis per a vi 2'50
GORRA bany novetat 2'50
6 MOCADORS batista per a home o senyora 2'50
3 TOVALLOLES pelfa 85 per 42 2'50
CAMISA tanca cremallera 2'50

ARPU VENDA PREUS UNICS RONDA DE SANT PERE, 8

VOLCA
HOMBRES DE PRESA (només a la tarda)
EL DIFUNTO TUPINEL
i el gran actor Raimu en
FANNY

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Radios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIÓ
Corts Catalanes, núm. 616
Telèfon 30422

Aparells fotogràfics
Prismàtics. Binocles, Cinemes Películes Pathé Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes Discos, etc., etc.
JOIES - BRILLANTS
Tot de véritable ocasió
Compra, venda i canvi
CASA BAGUÉS
Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Ramblas) T. 14837 BARCELONA

Pensió "LA MUNDIAL"
Visitgers. Dispesers 5. est. Ventilades habitacions. Hospital, 178, 5. pr. tel. 17291

ENDERROCS
Portes, finestres, bigues de ferro i fusta, harades, teixes, reixats, barris, teules jàsseres i altres materials d'enderrocs.
GARCIA I VIDAL
CLOT, 1. - Telèfon 54096

Dr. Lamarca Vies urinàries. Sífilis, Diatèrmia, Ana. lisis. Próstata. P. Fortuny, 16. De 6 a 9. Telèfon 16108

JOAN FABRÉ
Corredor de finques urbanes
Ofertes i demandes
Rambla de Catalunya, 46, 2.on, 2.ª
De 6 a 8. Telef. 12466

UN DESCOMPTE D'UN 92% EN ELS APARELLS DE RADIO I NEVERES DARRERS MODELS
Radio Selecto PASSEIG DE GRACIA 6

Vies Urinàries
Malalties secretes - Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PUIGAN
Rambla de Canaletes, 11, 1.er

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

CABRES LADILLAS INSECTICIDA
PARADELL
Nou de la Rambla 28 FARMACIA

Mobles López
Carme 44

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis, abans de les nou del vespre.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura conegudes

NOVETATS D'ESTIU

El més grandiós assortiment de teixits de novetat per a estiu el trobareu als nostres Magatzems

Això facilita el que pugueu elegir els vostres vestits a completa satisfacció i conveniència

Degut a la gran venda diària, les nostres existències de teles estampades, llises i fantasies, són contínuament renovades i substituïdes per les noves collecciones adaptades a la moda de cada moment

D'aquí ve la preferent atenció que les senyores presten al nostre departament de teixits

Preus, som sempre, els de major conveniència

VESTITS

Americana i pantalon de fresc o xeviot, gran resultat i gustos de gran novetat, confecció acurada,

57'50 Ptes.

CAPELLS

de senyora, en palles fantasia i tissú, distints models. De senyor Flexible blanc de palla semi-Panamà, última novetat,

15 Ptes.

BANY

Immens i variat assortit d'articles per a bany i platja

NEVERES

Neveres fusta esmaltada, conglomerats suro, folrada de zinc, departaments teixit filferro galvanitzat, esmaltades, excellent qualitat, m. 0'69 x 0'42 x 0'36 . . . . . **42'50**

Diverses qualitats, marques i grandàries: Ptes. 2.500, 315, 185, 128, 67'50 i 48

ALMACENES JORBA BARCELONA MANRESA

Us recomanem una visita a la Gran Terrassa. Interessants atraccions - Lloc ideal d'esbarjo i CAFE - BAR - RESTAURANT